

İlyas Kırılı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bekliyorum

bekleyişim ürkütmesin
ben niceleri bekledim
ben ne umarsızları....

tahammül gramıyla satılır buralarda
ben tonlarca yükledim sırtıma,
tel tel dökülür sabrın taneleri
bir tesbih oldu artık ekşi suratım

bekliyorum
bahara inat kışları,
sana inat aşkları...

bekliyorum
-----tanımasanda beni
bekliyorum
-----tanıyamasamda seni

İlyas Kırılı

- Gözler -

nelerden vazdeçipte
vurulmuşum sana
sen bana bir gül bile olamamışken daha,
yeşiller içinde tomurcukken sen
bulutlar serpiştirmişti sevdamızı
adını ben koymuştum
gül beyaz diye

adım adım bitmeyen arka sokaklarda
ve karanlığa çalan ne varsa işte
o gözlerinde
durup durup senaryosu oluyor hayallerimin,
başım yastıkta
gözlerim sefilleri oynayan filmimizde
hüsranı bekler gibiyim,
kaçıncı perdesindeyiz bu filmin
ya da kaçıncı baharındayız
bitmeyen bu mevsimlerin,
dökülecek bir kaç mısra var
şimdi o meçhul şairin elinde,
kelimeleri uzatılmadan söylenmiş
bir kaç nota var şimdi o ozanın dilinde

yani neleri vazgeçtiren gözlerin
bir başlangıç olmuş aslında
bazı yerde depreşen hallerimin,
bir tiryakinin sigarasında
vazgeçilmez gözlerinden geçilmiş,
aynalara pas tutturan hasretinden
görmeyeli saçıma nice aklar düşmüş
ve kir pas içinde sakalım
bıyıklarım düşmüş çeneme
tanıyabilirmisin beni sokak ortasında
-ve asi gözlerimi bulabilirmisin?
bir maziye bakıver hele
ne kalmışsa geriye
sakalımın ıslaklığına bakıpta
aldanma kanlı göz rengime,
benim unutamadığım gözler var sende
senin unuttuğun gözler hala ıslak duruyor,
bir gün hatırlarsın belki;
işte o gün çok geç olacak
çünkü artık ben bakar körüm.....

İlyas Kırılı

- Hastane Sabrı -

çeliktim, körükle eğrildim / kurşun dökümü
kırık dizlerimden devrildim / taşıyamadı yükümü
bedenim çam kabuğu / belim merdiven bükümü
gamzelerimin suyu dolduda,sabrim hatane taşkınlığında

reçetemi bulmak ne mümkün / lokman hekim değilsin
bu yeşeren dalları bırak / bırak ki; toprağa eğilsin
azrailin raporudur sarı beniz / kefenlere gailsin
selam verildide minareden / dostlar hastane şaşkınlığında

gel-git masrafları içimde / eriyen kemiklerim
hasta kokusu malı unutturur / mülklülere dediklerim
kan durursa hayat durur / boğazımı deler haram yediklerim
lokmama zehir katar hastane sabrı / bir hekim başkanlığında

İlyas Kırılı

-- Öteki Yarım --

dağ lalesinde arar dururum ben seni
bahçemde bitip zar eyledin sen beni
tahammüle ran ettin ya gayrı bu bedeni
görünen cılızlığım ben; öteki yarım sensin

söğüt dalında yaprak misali yatağım
soğuk çamurlara bürünen bir batağım
depinerek başlar dibe inen atağım
gömülen yanlarım ben; öteki yarım sensin

sabahlara düşer rav edilmiş kara gecelerim
horoz ötümünde ibik ibik adını hecelerim
güneş odamın sırtında, gölgende nicelerim
duvara yansıyan ben; öteki yarım sensin

tabure üstünde askıya alınmış boğmaca hallerim
bir idamı ipe sermiş, celladı sorgulayan dillerim
ne bir esir, ne de bir müebbet gibi titrek değil ellerim
üşüyen dikenli ten ben; öteki yarım sensin

İlyas Kırılı

*** Genç Kalem ***

gençti
çırıl çıplak
ve masumdu
yeşeren umutlarımız,
yazdık;
kurşun bir kalemle
ucunu hep kazıyarak,
yazdık ama hiç bitmedi
gençti daha ömrümüz.....

zıpkın misali
battığımız yerdi,
okyonus içinde
iki kelimeyle çırpınışlarımız,
bazen battığımız andı
satır arası zamansız kapanışlarımız,
bazen Necip'tik
kaldırım çocuklarıyla dolaşan,
bebek çığlığında
emzik arayışydık hep
---ve daha gençtik
genç bir kalem

İlyas Kırılı

* Hayat Damlacı *

ufak bir bebekken biz
hıçkıra hıçkıra ağlardık
ana sütünü emmek için,
nice komik insanlar gördük
karşımıza geçip gülmemizi bekleyen,
nice dualar duyduk
sonuna 'hayırlı evlat olsun' diye ekleyen,
ve biz nice anneler gördük
sirtında bebeğiyle emekleyen

....
h n z acılar dış kabuğumuzu bile doldurmazken
bir ağlayıp bir gülmekle meşguld k,
kar taneleri tel tel dökülürken anaların yüreğine,
biz karga ve tilkinin hikayelerinde güldük

...
şarlatan yanlarımız vardı
keği inadına binip tökezleyen,
bardağı taşıran anlarımız vardı
sevecen h llerimizi gizleyen,
mahalledeki  ocuk kavgalarıydı
akşam üstü eve giremeyişimiz,
bir babanın nasihat dalgalarıydı
suratımızdaki astarı g remeyişimiz

...
h p aynı senaryoda başrold k
harçlığı kopartmak için babamızdan,
kaç doğrudan kaç yalanı böldük
ne kurnazlıklar geçmişken kafamızdan,

...
erik ağaçlarında sallanırdı günlerimiz
dalından düşüp kolumuz kırılana dek,
mahalle maçlarında yırtık ayakkabılı d nlerimiz
yenisinin bahanesiydi masumlaşana dek,

...

bir adi hırsızlıktı okul  ağları
sevdayı çekmeyen zamanımızda,
bir matkapla deleriz sanmmıştıık dağları
ferhat'tan habersiz yazdığımız romanımızda,
'oku' demek ne kolay bir mazeretmiş
umarsız çılgın düşlerimizin yanında,
sınıfta  akmak tam bir rezaletmiş
tembellik dolaşıyorsa damarındaki kanında

...

taşı sıktık parmaklarımızınm ucunda
alın terimiz düşene dek yere,
aslana payı borç edindik bir iş sonucunda
kolumuz gitti,başımız eğildi bir kere

...

delik cepli pantolonlar giydik vesselam
lakin dişimizi gıcırdatan insanlarıda gördük,
söz sükutta altın oldu
gırtlaktan öte küfran duvarlarıda ördük,
soğuk namluda baruttan öfke kustuk
namertin banak lokmalarına inat,
sis dağlarında tilkilerle bile dottuk
kurtlar sofrasında kargayada olduk kol-kanat
....

ağaç eğildi toprağa dal verdi
filizimiz damla gölünde,kabuğumuz buruştu,
sarı baharlar karlı tabutlara binerdi
işte bu kalanlara son saygıda duruştu...

İlyas Kırılı

**** Padişah Kızı ****

matrak delikanlıymışım
sevmişim körü körüne,
adını çivilerle kazımışım
tahtasız beynime

fakir değilsin belli
eteklerin rüzgarın çalımında hep,
taş dikili yüreğin
heykelin ayna içlerinde,
astığın resme bi bak hele
kaşlarından düşürerek gururunu,
bak,zahmetten öte zulmetine
bak, çöpçü kalmış yanlarına
aşk senden öte.....
-----değilmi

servetmi
gözlerindeki mana,
ödölmü
bir nazarın bana,
ben boş bir sokak,ben loş bir oda
sen sinek vızıltısındañ hala,
şehrime inmektenmi korkuyorsun
caddelerim kedi kaçışlarında
söyle bundanmi çekingen duruyorsun,
gelişin çok pahalıymış be nazlı
servetim yetmez inan
sokaklarıma kırmızı halı sermeye,
lakin bir gönöl serdim
üzerine basa basa
hadi çıkta gel
papuçların ayağında
hadi basta gel
-----padişah kızı

İlyas Kırılı

^^^ ' TeleVole ' Şairler ^^^^

düşmek kelimelerden
apar- topar ve yalın -ayak
sepetlenmek satırlardan
kafiyelerle tekme-tokat

sebeb burjuva mahalindeki
yangın misali depreşen yaraları
sebeb hava olsun için; benzemek can yücel'e
necip'ten faturasız nasiplenmek
sebeb parmak işaretindeki 'o '
evet işte ' o ' denilmek.....beleşe

necip ki kaldırım yorganlarını çekerken
satırlanmış yastığında kafiyelerle beklerdi
.....uykusunu,
sen altın ranzanda keyf için uzatırken bedenini
bel ağrısından çilekeş kalan kimdi,
kimdi sürgünlere gem vuran
kimdi dizelerde dim dik duran,
laf pazarında söz satan bencilliğimiz
sonunda duygularımızda ego getirdi,
gerçek kalem gelmez boş lafa
.....bilir ehli

şiiir satılamaz
gündem olsun için kırık mevzulara,
şair atılamaz
kaygım olmasın için çalınmış kafiyelere

.....evet mecburdun adın için
sen kendinden öteydin hep,
içindeki benlikten
bir arşın geride kalmıştın halbuki,
bir kaçıydın sadece
binlerin arasında sıritan,
diline doladığın bir hecede
kaca dünyayı sığdıramadın içine,
alaşarıydı mahabbetin temeli
üç-beş etkinlikti ünvan gayreti
kıvrandı içinde kıvrandırdı emeli,
peki kürkçü dükkanı?
dün akşam üstü kapanmıştı
kızılığı gömerek redif redif,
kalem bir araçtı esasen
sadece mürekkebi bittiğinde
.....sükut bulurdu şiiir,
kalem kırıldı
sayfalar yırtıldı
yürek ister denize yazı yazmak
kürek ister dalgalı denize binmek
yüzmeyi bilmiyorsan
can simidine güven....

lakin delinirse....
ahhhh televole.....
ahhh televole şairler

İlyas Kırılı

^^^ 14 Şubat Ve Sen ^^^^^

biliyorum böyle değildi
seninle ilk tanışmamız
bilki;
önünde bir aslanın
boynu eğildi,
bilki dağı delen yüreğim
sana karşı değildi,
şimdi dizlerinde
sürtünmeliydim kedi misali,
şimdi yüreğinin izlerinde
aramalıyım seni kerem misali,
oysa bir izmaritte
son bulan efkarın
dumanını yutan bir boşlukta
ve artık sana sevgilim demeye
utanıyorum sanki

bugün 14 şubat
bugün hiç giyilmemiş elbise gibi
dilenci kıyafetli bir adam
ve kar üstünde donan damla gibi
öyle uzakki baharlar!
ve öyle vuslatsız ki asırlar....

bir güle kıyardım
koparıp dalından,
dakikaları sayardım
tutup zamanın kolundan,
ama benzemesin diyorum
senin gidişine su yolundan,
ne varki solacaktır güller
ne varki geçecektir günler
unutmuştum aslında
bugün 14 şubat ve sen,
unutmuştum pekala
duvardaki takvimde olmasa!

evet bugün 14 şubat ve sen
bugün batan güneşte
kızaran sevdalar
boğuldu bir denizde
ve yaşlarım kayalıklarımın aktı
kurudu öylece,
biliyorsun
keklik kaçmalarında
sivri kayalara çarparak
düşen ben
14 şubat arifesinde
takvimleri şaşırın sen
yine unuttun değilmi....
ben hep beklerken...

İlyas Kırılı

^^^ ^^ Anne ^^

bu gece toprak soğuk anne
yıldızları tebeşirle çizilmiş çarşafın
en uç noktasındayım sanırım,
dolunayda gölgesiz gezen bu tıkırtılı masrafın
ziyade delikanlılığını elbet bende tanırım,
lakin potinlerimin bağı çözüük
ve dikiş tutmayan dantelli bir yokuşum var
eğilsem söğüt dalı gibi toprağa değer başım
doğrulsam arşa uzanan ukela hasretim var

bu gece bulutlar donuk anne
tılsımı gözbebeklerimde titreyen damlalar gibi,
şimşekleri indirdim kiremitlerime anne
oluk oluk özlemin düştü,sahile vuran dalgalar gibi

yassı bir kayalıkta vicdanımın tortusuyum
nice karlar erttim,nice yağmurlara oldum sine,
ben güzel elbiseli bayram sabahlarının korkusuyum
kaç ele alnım değdide,sensizlikten kayboldun yine

bu gece ışıklar sönük anne
okşanmayı bekleyen saçlarım yoksul,
bir ninni için bin yıldız taşlarım geceden
bir iyi geceler öpücüğü için firar eder
taş mezarına dualarla sızarım inceden,
yüreğimin koğuşundayım hala
ranzam beşik gibi sallanmayı bekler
görseñ kos-kocaman delikanlı oldu sanırsın
duysan dudaklarımdaki mırıldanmayı
kollarında bir ömür daha sarmaya usanırsın,
topuklarımla dövdündüğüm en şımarık halim
uslanmış tepinmelerimde ukte gibi durur,
bu ucubelikle kime şımarıp,kime kalır mecalim
ağlasam mendil verenim olmaz,göz pınarlarım kurur

bu gece sokaklar sessiz anne
kaldırımlara inat,asfattan yürüdüm,
mızrak yemiş betonlar ardın-sıra dizili
ben hançerini bağırıma yaslayıp,seni bürüdüm

kelepir parasına satılan namusun,şeref çarşısında
hırdavatım kapalı kepenklere kilit olmuş,
bir pazar ki; gövdesinde dimdik bir çınar ve karşısında
eleyip büyüttüğün o çavdar,dal dal olmuş
korkmuyorum hiç bir kuraklıktan anne
ve hiç bir zelzeleden,
ırgat kalmış yanlarım var nadasına namusumun
dikenli tellere dönsede nasırlı ellerim vazgeçmem anne,
kırk katırlı işkencesiyim mapusumun
dar ağacına çapıt olsada serrim,usumdan geçmem anne

bu gece eşkiyalar yolsuz anne
barut kokusu aresizliğim, seni benden çalan tetikte
sis dağlarında bir adam kolsuz anne
bilirsin uzanamaz, bilirsin tutunamaz o yokluğunda hep panikte

İlyas Kırılı

^^^^ Sav-aş ^^^^^

savaşlar varoluşun yegene ayakta kalış sebebidir...can cana kıyar,can bedene...dünya herkese yetecek kadar büyükken; büyüyen doyumsuz gözler yüzünden cana kast ediliyor....evet bir çocuk oturuyor diyerek başlayalım şiirimize.....

sav_aş

bir çocuk oturuyor
kir pas içinde,
topraklı elinde kırık bir kalem ve ıslak bir kağıt
silah çiziyor,kanlı kuşların kanadından hayal tutuyor
bir türlü teskere alamamış babası
güç bela bıyığında bir baba,resmini unutuyor

bir çocuk oturuyor
talebe yaşında ölümü öperek,
başında soğuk namlu sıcak bedenini üşüterek
bir çocuk oturuyor
ana dizinden irak diz çökmüş düşmana
kini sığdıramadığı küçük bedeninde
savaşa kusuyor...savaşa susuyor

çalıntı bir geleceğe
intikam pusulası vermiş amerikan askeri,
lodosu koymuş koynuna
delipoyrazı,
çölde eser bir yanı toz duman
gökkuşağı kurşun içinde tepesinde
delik deşik,
uçurtmalarını roketler yırtmış
ipini dar ağacına asmışlar
hayallerini tabure yapıp,
silah sesinde bir inilti oyun dediği şey
ölümü katiller hatırlatırdı sadece
sağına bakıyor...
soluna bakıyor....
tozlu ellerini sıkıyor
bu silah ne işe yarar diyor askere
kaç yolcuya mezarı bile çok görür aslen,
savaşın volkanı emmiştir duygularını askerin
gözleri gömü içinde
kesik soluğu emir titreğinde halen,
sav_aş bu,sineyi deler
küflü kurşunlar

bir çocuk oturuyor
boyunca bir silah elinde,
gökten kuşları vuruyor
tutayım diye umutlarını..

.....

İlyas Kırılı

^^^ Bedişim ^^^

usanırsın rüyalardan
-----bilirim
senin vazgeçtiğin dñnyalardan
-----ben yenice dirilirim

toprağa çeşme ettiğin gözlerin
şimdilerde sisli bakar uzaklara,
eşkiyalık gibi bana ettiğin sözlerin
aşk haracından dñřmüř tuzaklara

utancın pembe pembe yanağında
-----bilirim
bir adam vurumuşsun sevda konağında
-----tabutlar içinde gelirim

rüzgara teslim ettiğin saçların
sarmaş dolaş sokağımda salınır
yüreğime burktuğun o kaşların
diken diken ciğerime saplanır

denizleremi yazdın ayrılığı
-----yine silinmiş
martının deryasına hayranlığı
-----küslükten bilinmiş

zulmet gemilerini salmışsın bu limandan
içinde beni unutmuşsun bedişim,
bir iskelede almışsın nice zamandan
ürkütmesin seni ufuklara yalnız gidişim

İlyas Kırılı

^^^^^ **Dualı İzler** ^^^^^

karanfil sokaklarında nefesten inmiş
ciğerlerime,sırma bedelli kokun
beyaz duvaklı ata, gerdanlığın binmiş
şahlandıkça kıratın, mihrabıma dokun

kaf dağında salınır bir eteğin,dal gibi
bana inat kuru ve inik kaşlı filizleri
gökler yakın idi mehtabına,al gibi
siman taşır akşamdan dualı izleri

sükutu denizlerden çıkarır oltan
dizlerde masumlaştırır gözlerin
yine sırtına düşmüş,dünki tan
kopmuş geceden sırtan özlerin

İlyas Kırılı

Adam Ağlarmış Kime Ne

adam ağlarmış kime ne
şiiir şiiir olurmuş kime ne
gazel dağlarında t¼rk¼ okurmuş
kurt,kuş yermiş bana ne

ya akal korkusunda bu esaret
yada aslan pençesinde bu cesaret
bir ınara yuva kurar bu y¼rek
dallarından d¼ř hadi firar et

c¼ssenden arşındır y¼rek çapın
namertin selamına aılmasın kapın
ihanetin kurşunu soğuk durur ensende
titrek parmaklarla tetiğe dokunma sakın

adam ağlarmış kime ne
sel sel akarmış kime ne
karabulut yamaçlarında yağmur olurmuş
Çatlamış dudağa d¼řermiř bana ne

gel şu meydana m¼ebbetimi as
oltu taşı tesbihimden d¼k¼lmesin yas
bu g¼n¼l kayalıklarımda bir adam vurulmuş
kimi ceset demiş kimi garip ilyas

İlyas Kırılı

Adam Gibi Yaşamak

kalemi edep bilip
sapanı belinde gizleyen
defterinden borç silip
adam gibi yaşamak isteyen
çok kez ölmüş, bir kez dirilmiş
ceset içinde intikamını soğutup
ten içinde def misali gerilmiş
yinede insanım be! hak demiş
azcık suskun ama çok mecnun
kimi kuru kimi ıslak dipleri
ya açar yaprağı
ya öper toprağı
işte böyle bir adam
yaşamak ister be dünya
.....müsadenle

katili bile ipte sorgulayan
ama giz yerlerinde, af bilen
kıl kadar hakka maruz kalınmış
adaleti, gramına denk ölçebilen,
cebinde tane tane tesbihi
herbirinde yemin tutmuş yaradana
eli sopalı dilinde mazluma tembihi
adet edinmiş gaddarı ve vatani satana
pençem ok gibi saplanır suratına
yani çorbamın tüttüğü toprak
kanımın estiği al gömlekli bayrak
giydim ya ben bedir de, çanakkaledede
hangi ok şimdi sığar bedenime
zaten ruhum asılı değilmi her şulede
ölmek şimdi özlemdir bu fikre
hiç bir haz eşleşmez sırrımdaki bu zikre
bu sis ve pus
inadına kurt yamaçlarında mapus
ürkekliğin anlamı kalmamış sinelerde
kim bilir ki çakal seslerinde boğulmayı
ormanın zifirinde bile dost edinmemiş kimseyi
gün aydın oluncamı selam edecek bu yürek
ite kopuğa bir kaç çapulcuya
işte bu satırlarla irkilmiş
alnı hilale değmiş
boyunu ancak yaradana eğmiş
bir adam olmak istiyorum be dünya
.....müsadenle

İlyas Kırılı

Adamca Sevmedikmi Be Gız

püskülü bu eşarbının, sırmamı yohsa
saçını gizleyen bir bezemi can gız,
hemi güvercin kanatlım, çırpınışın penceremde
demi yah,,,,,uçarkene döküverirdin eteğinden tüyelerini
hani yalpa yalpa düşerdi cam dibime
öyle be cancazım öyle işte.....

...
yazım kısa süreceğ derim
yazım çok kısa
hani mahalle aralarında sevdim ya
seni ve demir atmış yanlarınla herşeyini,
bekleyişim ebedi demem lakin
bu oğulda büyüde be anlarsın beni
ekmek bekleyenim var benim
kapımı açmak için eşiklerde,
yah sevmek böyle bişiymiş can gız
sevmek sena yelken açmak değil
hele hele sana demir atmak heç değil!

öyleyse buncaa sene
yani boşunamı sevdim seni....
deme gız.....
ben adamca sevmiştim ciğerime dek
seni sormam bilirsin.....
söyle adamca sevmedikmi seni
söyle be gız.....

İlyas Kırılı

Adı Roman

sergi verdin aleme / ibret diye
beğenen olmadı,budaklıydık hep
bir aşk verdi mevlam / sabret diye
biz ana kucağında kundaklıydık hep

çöl kaplanlarının ağzında pusu kaldık
bulutlara sicim sicim yemin verdik,
bir ahu zardı,kokusuna köle kaldık
oysa tufana gül eker,lalezar ederdik

bu güzargah şöhret bedelidir / dur
çimen olur,ot biter,toprak duman
tavuz kuşu bir hayaldir / sende kur
sürdüğün umutlar dipsiz, adı roman

İlyas Kırılı

Adım İlyas -sözdür kurşunum-

silah gibiyim tende
soğuk ve tiz..
tetik serceli,kurşun bende
gayrı cinayetim durmaz bedende

atım nalsız
kırbaçladım katil dediler,
fidan diktim içime dalsız
erdikçe göğre mızrak verdiler

adım ilyas
sözdür kurşunum
namlusu hep ensemde,
kıldan ötesine yoktur bir kusurum
boynum kıldan ince
dilim kör düğüm,
şeref, namus denilince
gün içinde restim vurulur
Nas ın kalabalıklığına,
çünkü mevsim ahır zaman
ahlakı döven çağ,
geriden gelen köca bir dağ
sığıntısız ve mağrasız,
bu avrupai dilencilik
hükümdarsız vede tuğrasız,
ne yazık ki sapkın celalli gidişat
umarsız vede pervasız...

adım ilyas
kaleme dokumuşum ecelimi
kurşun kaderim üstüne,
acaba ölümler hep böyle acelemi
hey gidi deli fişek kaç kez değdin bu adamın postuna

İlyas Kırılı

Adım İlyas (Kınımda Hıncım)

peltek dosta düşmana dilim
ve sürçmece bir kaç eyvahım var,
palmiya yaprakları kadar yukarda hüznüm
düşerse dibime,toplanacak günahım var

dar meskenlerin geniş bedeniyim
siğ yerlerimde kara-kuru cılızlığım,
pataklanmış morluğum,gözümde
ben makul suçlardan elvedasız gidenim
---kim tutar kirli paltomdan,kim;

yara; gocunma gerektirir,yara hançer
savaşların adabı değişmiş dostum
bir namluya delikanlılığı satmışlar
kırılmış pençelerim artık deliktir postum

yani sandal misali,kürek çekmekmi fırtınaya inat
yelkenler fora,ölüm iki dalga sırtında,
hani azrail hortumla gelir ya! martı dermiş ecel,kara bir kanat
uçmak bu kadar menteşesizmiş,kimsenin yokken hatrında
kapılar açılmaz kimi zaman ve yoktur aslen mandalı
girer içeri eşikten,kahve bile pişiremezsin
ölüm şerbetini,yatakta içersin,damağına acı değse bile

ben içtim ya şerbetini madara olan yılların
bir yılan ısırımı ayağım,sürüne sürüne iz bıraktı
bir kabustan uyanır gibi,ürperir ya kolundaki kılların
benim uykularım sabahlara uyanmakta hep çıraktı

adım ilyas kınımda hıncım
eşkiya kesse önümü sır vermem,
kılıç yarasında içimdeki depreşen sancım
tabip gelse derdime merhem sürmem

İlyas Kırılı

Affwt Allah'ım

dizlerim bükük sanırım
ömrüm gibi,
çakıl taşlarına sürte sürte
çarıklı ayaklarım
kan dökse yoluna
yürüyememekten utanırım

.....
affeyle alla'hım
affeyle! ! !

İlyas Kırılı

Ağa

toprak filiz verdi
su değdide buluttan,
koca enseler boynun serdi
kara dumanli kiremitliblr konuttan

hayat gúzeldi berrak bir nehir
oltalar boş çekmedi hiç
balın özü değilmiydi ki zehir
sefillikten öte ,iç babam iç

çok kahır resmedildi özlere
bir daha asla özlenmedi mazi
aynı ilahi uluvviuyete verilen sözlere
gayrı itibar yok,ağalığa grldi ötenazi

İlyas Kırılı

Ah gülüm

gözlerine yağmur değse
buluta şemsiye çekerim
şimşekler sana boyun eğse
buluttan bahçene gül ekerim

ah gülüm,alabora olmuşsun
ah gülüm,kederle dolmuşsun
bu son bahar,bu son hazanın
sen mevsimlerde kaybolmuşsun

talih senide unutup geçmiş
ben kuşun olayım,başında
kader bizi ayrılığa seçmiş
bir veda var göz yaşında

ah gülüm,ayrılık zordur
ah gülüm,yalnızlık kordur
giyme gömleğini üzerine
cehennem bizi arıyordu

kırık kalpten sızan yaram
değmesin tenine,üzülürsün
senle kaf dağı kadar aram
yorgun ceylan gibi büzülürsün

ah gülüm,mordağlar ıraktır
ah gülüm,sevdamız çıraktır
orman yeşilinde kaybolup
ardın-sıra toz-duman bıraktır

İlyas Kırılı

Akl-ı Yoksun Garip

damla deliverde perdesini göz zarımın
düştüğün yanaktır,düştüğün beşik,
batıver kirpik gibi,karasına bakışlarımın
battığın sol yanımdır,gayrı deşik

neydi karşına çıkpta ötemediğim; telli!
gagam kırıktı,dilim tutuktu,belim bükük,
arzedişim yoktu sana ama arz olduğum belli
demesede dilim,anlarsın gayrı bedenim çürük

sebebi zan altına düşen gözlerimdeki tuhafılık
sana dönemyişimin,devrikliğin cümlesindeyim,
ya pişmanım,ya perişan sanırım işte bu zaafılık
iki yaka arası olacak biri sen,biri akl-ı yoksun bu garip

İlyas Kırılı

Aksak Adam 2

batak yeri burası
dünden batmış bir beden
güneşde batmış derin sulara
hadi çıkar yüreğimi

alınma küflü aynalardaki tipsizliğime
ben aslında tazelenmiş bir sevdanın eşiğinde
yenice tomurcuklanmışım,
bir yol var çukur elbet
bastıkça düşer bir yanım bilirsin,
paltom sürünür peşimden
ve gizli bir yanın

bak şapkası eğik, gözleri berelenmiş
bak yüreğinin haritası elinde
mazlum sanma, keşfinde bu mekanın
ve bu utangaç gözlerinin
bir lanetin izinde kısalmış yürüyüşüm
bir felaketin eseri geçer önünden
bakma utangaç gözlerle
bakma acımaklı sözlerle
ben, senin sevemediğin gibi, sevdim seni
en aksak halimle,
bastığım her çukura
seni gömdüm
hani diyordum ya bir aksak adam geçer buralardan
işte döndüm

İlyas Kırılı

Aksak(adam)

delik cebinde
bozuk para misali düşleriyle
bir aksak geçer buradan
bitmek bilmeyen çukurlara basa basa,
birazdan kaldırımlarda gömülür
asfaltı kazan bakışları,
bir türküyle dudaklarını döven dili
birazdan çözülür

bir adam geçer buralardan
bir aksak
lakin bahtı geçilmez karadan
ah şu caddeler dilensedeyse
gözlerine bi baksak!

delik heybesinde
yıllanmış anıları sıkışmış sadece
yalan dolan ne varsa
dökülmüş yüreğinden bir gecede,
feleğin mektebinde
ızdırabı öğrenmiş hece hece,
bir mapusluk bedende
zincirlemiş kendini öylece,
ve daha yirmisinde
bir çift ela göze küsmüş,
yani yangın evine dönmüş bağı
bir sigara izmaritiyle
zaten kül kül olmuş,
dağılmak için
rüzgarı beklemekte sanırım,
yani şu adam
beş kilometre öteden geçse
sırtındaki kanlı bıçaktan tanırım
namertlik zehrini içse
delikanlı kalmış cesaretini kıskanırım

bir adam geçer buralardan
bir aksak
lakin yüreği geçilmez yaradan
bir hekime danıştı
bir kere olsun dermanına baksak
aksarmıydı derdi kederi
aksarmıydı bu yangın

İlyas Kırılı

Akşam Oldu Bak Gönül

dip yerlerim,dik gözlerim
gidip ahirlerim,özledik; özlerim
filizime mantar binmiş
çığ yanlarım küf,koparma; yolunu gözlerim

...
deh yükte hafif,koşuda ağır tepiklerim
nal eskiteli bu patikalarda
ezberlerim muhfız değil,
gel derisi yırtık hasret
kop bedeninden,
gel eğrisi dalında hüsnüm
gel derinden!

Akşam oldu bak gönül
sabaha urganlar serdim
bir sabır bir tesbih
birde saçının telini tutar çekerim

İlyas Kırılı

Aldatılmış Kul Aşkı

sebebi neydi düşen sarhoşluğumun
şişe dibi mecnunluğumun,
ve neydi leylaya esir kalıp
kuru bir çöle,yağmur gibi düşmüşlüğüm

dar ağacına asıp eşarap misali
aşkın başını,
düşürdüm kellesini omuzları üzerine,
ya beleş sevdaların kurbanıydık hep
yada heves ötesi duyguların kırmızı ışığı,
yeşilde durup
kırmızıda geçtik hep,
saatleri ayrılığa kurup
özlemleri seçtik,
dosta düşmana aşkı sorup
sarhoşluğunu içtik,
kör oyununda ebeydik hep
şaire,ozana nara çekip
helal ettik ne varsa borçlandığımız aşkları,
birgün,birgün deyip
boşuna konuştuk kendimizle,
dişerimizi gıcirtarak
dilimizi koparttık en suskun yerinden,
halimizi unutarak
kanattık yaramızı enderinden,
ama yeter...
yeter rezaletin baş mimarı aşk
seni bir celsede boşuyorum
ve bir mahkeme de
asıyorum dar ağacına
artık kalemin kırık aşk,
dün gece aldattım seni
hemde kendimle,
ben yıllardır kendime yapmışım meğer
tüm ihaneti,
seni sevmişim cahillikten
lakin şimdi yine seviyorum
yaratandan ötürü,
aşk kuldan öteymiş
bu heybede,
koydum senden başka ne varsa
bir rabbim birde ona aşkım var
hepte böyle kalacak
aşk dediğinde
işte böyle olacak.....

İlyas Kırılı

Allı Gelin

çiğ düşer ya yamaçlarına yüreğimin
bir seher vakti ılgıt ılgıt sindin içime
horoz ötümünde uyanan sevda direğimin
kefen giymiş gelinliğiyle sığdın içime

sen yanağına dokunduğum gece mabudu
ısırik dudaklı ırmak gözlü gelin
sen al duvaklı sevdamızın tek umudu
bir yar verdim,bir seni aldım allı gelin

kaderin uçurumunda tuttuğum sensin
tutunamadığım bir yar vardı anam
sen mektupsuz silama gelensin
adressiz uçan bir yar vardı anam

İlyas Kırılı

Aman Ormancı

dizeler serden geçti dostum
isim katma bu şarkılara
ben leylaya değil sana küstüm
bay musatafa 'ya kızıp vurdum elimi rakılara

yani deli fişek
yani forsu yamalı delikanlı, bu ormancı
ne ettiyse aslında şarkılarda
namlusu oluvermiş bir ozanın,
tetiğinde kerem'den berbat bir aşk var
lakin hazinlidir sonları yuva bozanın,
nitekim köye getirmiş bir hazin
gencecik bedene saçma yağdırmış bulutlardan
vurulan toprağın olmuş, yakılan ağıtlar sazın
tel tel olup uçmuş, kaybolan umutlardan

ağ dostum, eh be ormancı
ağaçlar ovalar ve yem-yeşil bir hayat
neyine yetmedi de
bir fidana göz diktin,
bu köyde, bu kahvehanede
bilirsin sen hep önceliktin,
ne soğuk suyu kaldı nede yıkılmadık köprüsü
bu köyün,
sana bestedir bu kahır
ister pişmanlık duy, isterse övün

(aman ormancı canım ormancı
köyümüze getirdin
yoktan bir acı)

İlyas Kırılı

Ana Oğlun Geldi

ana; çapıt bağlar bir yanım / sđđt dalına
bir ykđnđn ũfũrđđđyle salla yaprağını,
deryasında martı uçurdum / binerek hasretinin salına
kara gzũktũ ana; yeşil imen ver gayrı toprağına

al yazmalı sedef sũrdũm mezarına anne/ bũrũnesin
ben peştemal giymiş bekleyişimle sine delerim,
kopuk nezaret; sende ziyaretsiz kalıp / sũrũnesin
anne oğlun geldi,gardiyanlarına diş bilerim

zırh verdinde bedenime kurşun sıyırdım / sol yanımdan
el bayramlığını giymiş; ana eli per sılada,
bir mavzer yokluğu sinemde kũllenip / olmuşum canımdan
ana oğlun geldi bekleme artık bu villada

terkin diyarı burcu vermiş tarlalarına / bitim anne
ellerim soğuk, bikım kr,nadas bir garipliktir bu,
menekşeleri severdi bekler dedim / yalandan geçtim anne
ana oğlun geldi,ana bahar geldi ne acayipliktir bu!

yıldızlara uzandığım yer burası / burcundayım dağların
dokunsam saçlarına, tel tel dkũlũr nũme hasretin,
bir tuhaf ressam bahçemizde / kaleminde ũzũm bağların
salkım salkım sineme burkulmuş,gayrı dinmez kasvetin

bir nasırlı gurbetmidir kaldığım / telaşı mimiğimde
ana oğlun geldi desem perdeni aralarmısın / şaşırıp,
lal olan heybetim serli / sızım incelen kemiğimde
ana oğlun geldi artık sarılırmısın toprağı tenden aşırıp

yazık etmedim hiç bir hatıranı,ağlamadan andım
taşa çalardı yũređim,balyoz indirdilerde kırılmadım,
kabus verdi ninnisiz uykularım,yastıksız uyandım
yorganım hep açık,gözlerim boşlukta ama sana hiç darılmadım
-el gibi gamsız uykulara sarılmadım anne

yoluma eşkiya ıkşa puluma zarar gelir anne / tenime asla
elim sana çalar,yoğurt yiğişim sana; yedirtmem hakkını,
ben dantel yamaçların trunu ve oğluyum / gđsũme asanı yasla
adabım sensin,beşiğim sen; sela verselerde sararım afakını

nice çamurlu yollarda pabuç eskittim / ve başındayım
bir demet çiçeği bahane ettim,uyandırdım sanırım,
yũzũmdeki arıklaşmış izlere bakma / ocuk yaşımdayım
ana oğlun geldi,bu saklambata nerde olsan seni tanırım

İlyas Kırılı

Ana....Anacığım

sürgüden müsade ver hancı yoluma
dil maraz yemiş,dil peltek diyemez,
zülüften gerdanlığı tabutla girsin koluma
ben kervaninken,eşkiya dur diyemez

ana; zalımın kül döktüğü yer bu diyar
senin kıvılcım verişin içimde volkan şimdi,
hangi yel değse sineme yıkılmaz bu ihtiyar
kuma gömüp tenimi kal diyen kimdi

danteli sıyrık bu ömrün,kınası elimde
ser verdinde ardından aradım seni,

İlyas Kırılı

Anam Ellerim Üşüyor

tül serildi yer yüzüne
beyaz tül;
üşüdü her yer
anam sen sımıcak tenime örtül...
bak şımarmam valla
bak depresmem inan
tekin duracağım
gömeceğim ya afacanlığımı goynuna
gömeceğim ya kendimi kendime
bir fırın çıkımı taze ekmek misali;
sımıcak oğlum de!
o taş fırına odun olayım, de!
o donmuş bakışlarına can olayım,de!
oğlum! ! !
he ana! ne istersin de gayri,
bak koşmalarım var senin için
.....taa fizana
dur! yoksa, kipriklerin durdukça
ciğerime batacak
ne zaman küsüstük senle anam,
billa adam olacam
bi iş bulup para kazanacam
senin oğlun olarak yine sana kalacam
ne zaman darıldık senle anam;
bir yar bulacam hele gönül he desin
hem öyle gelin olacakki;
mahallede başını dikip benim gelinim o
diyecek övüneceksin; gerçekten diyom
.....
ya neden bu susmaların anam
beyaz bir tül başında saçlarında elif elif kar
bu ne tuhaf mevsim Allah'ım
takvimler ağustos diyor
içimde kar fırtınası esiyor
güneşi soğutan o gözlerinmi yoksa?
kışları evimize sığdıran ak saçlarımı?
bir tuhaf uykudur senin ki;
sabahı karşılamadın bu gece
oysa senin sesinle uyanmak
o kadar güzeldi ki anam!
şimdi hiçkırta hiçkırta ve sabahın ilk ışıklarına kadar
baş ucundayım
bi kerecik duysana anam...
hani ben seni duyar nazlanırdım
n'olur sen bana naz yapma anam
bu kör sabahlar pencereme binmişken
dizlerime kadar pınarlarımın suyu inmişken
ve gayrı derelerim dahi dinmişken
nazını çekemem anam....çekemem anam
.....
bu tahtalar hangi ustanın elinden çıktıda
sana tabut oldu,

bu mezar hangi kazmanın eşimiydide
sana yuva oldu

.....
iki beyazım var anam
biri gelinlik
biri kefen
bir ağardım bir karardım
kader dediler alın yazısı dediler
bekletmem gayrı kapında seni
bir usta bulunur banada gayrı

.....

İlyas Kırılı

Anne

Anne
bir yolcu
yeşil örtülü
kırılmış al gülü
bilemedik yanık sesli
ağıt yakan bülbülü
dokunsalar pınarlarıma
oluk oluk bulurdum yolumu
düşmek bir şelaleden
yüzmeyi bilmeksizin
ölümün kucağına
atlamak benimkisi...
ve nasılsa gidiyorsun gözlerimden
uzuyorsun akşam güneşi gibi
dalga dalga bir deniz üzerinden
batmak ufukta başka bir sabaha
batmak yunusların omzunda denize
seninle güzeldi herşey
şimdi gittin hemen şimdi
yalnız ve bensiz
geride kaldım sanma
bir oğlun var kalbinde senin hasretini gömüp
özlemini kazan
beklemek zor ayrılıklarda
sabret anne
buralar çirkef kokuyor
fazla bekletmem seni
kazma kürek dolaşıyorum
misafirim sana bugece

İlyas Kırılı

-Anne-

sılası yırtık bu sayfanın
kara kalemle yazılmış kaderimiz
bu derya öfkeli,dalgası bağrında tayfanın
sille yemiş bahtımız bitmeyecek gibi kederimiz,
şu köşe ıslak yorganımdır
sardım ya bedenime üşüyorum anne
bir buzul içimde,işte o kanımdır
yerler kar,çarıklarım delik düşüyorum anne

tarhana çorbana tatlı yanları ektim
yüreğini sıcak içtim anne,
ben yokluğunda anasızlık çektim
saray sofralarında tuzsuz yemekler içtim anne

top koşturan ayaklarıma nolduki
yırtık pantolonlarım bile yamasız hala,
içime öyle bir hıçkırık dolduki
eceli gördüm ölüme ramak kala

bir yerin vardı dolmayacak dediğim
küllere bıraktım rüzgarın eşliğinde,
bir zehirdi yokluğunda ilaç diye yediğim
azrail yanımda,yolculuk kardeşliğinde

İlyas Kırılı

Anneler Günü

üç yıl oldu
kaca bir ömür sensizliğe mahkum olalı
üç yıl oldu
toprağı tenime yapıştıralı
bu dem çaresizliğin
bu dem yaresizliğin
toprak ana
insanların yuvası
sen toprağındasın
ya ben...
şimdilerin öksüzü
ovasında kaybolmuş kuzunun
meleyişindeyim
yırtık pantolonum ve bağcığı kopuk yemenilerim
senden kalan
hiç bir şey dikiş tutmuyor annem
senin elin değmeden
hiç bir kucak sıcak olmuyor
boynumu kabrine eğmeden
yaşımı unuttum
senden sonra
hala vedalaştığımız yaştayım sanırım
saçıma bakma
onlar geçenki kıştan
baharımı senle gömdüm
aslında bende
senle öldüm
kışla buldum çok yakınlarından
sanma kalırım buralarda
birazdan gelirim anne
....
bugün ağlamak
sadece bugün sızlamak
ne kadar acı
oysa
sıcak bir kucakta
beşikten mezara büyütüldük hep
ne kadar acı
yılda bir gün
anneler günü
sen benim her günüm
bir ömrümsün Anne

İlyas Kırılı

Antoloji (şiiir)

bir bakış
cezbimin aslıdır esasen
bu akış
şiiir gargarasıdır aslen

kelimeleri tutuşturmak bazen
ucundan ve rüzgara karşı,
kafiyelerde dövünmek halen
işte şiiir mekanı, işte çarşı

etimiz kemiğimiz biyoloji
insan eşit mevla katında bilinir
içimiz şiiir, kalemimiz antoloji
yaza çize derdimiz kederimiz silinir

şairane yüreklerin dergahı bu mesken
ve yenice cesaretlerin ilk koleji
yaş ister onbeş olsun, ister seksen
her gönüle su serper bu antoloji

İlyas Kırılı

Ar Damarı

yarı yırtık edeplerde
kalana ne denir bu ömürde
ne çalmışsak yabandan
hak saymışız arsızlığı
oysa kulağımız çınlar hala
bir ezan sesiyle
bir nida kopar bağrımızdan
kanlı kılıçlar kılıfa sığmaz
ecel dar gelir boğaza
can çıkmaz hele

ne perdesi kalmıştır bu oyunun
nede yazılacak senaryosu
bitmiştir edep
bitmiştir yeşeren umutlar
yeniden çizilirmi kader
bir bahar daha görürmü çulsuz ömrüm
bilinmez

yazık bir karış bez parçasına
sığdırılan vucutlara,
yazık yolunu şaşırmış
arsız mevcutlara
delikanlılığın bittiği bir mekan
namertin mekanı olmuş
ve çakallar üşüşmüş her bir leşe
bazende şişelerinde dibinde biter
namus denilen unutulmuş değerler
pis bir kan sıçrar üzerine
oluk oluk akar bedeninden
ve delinmiştir şaşkın rüzgarda
yalpa yalpa esen bir gencin
ar damarı...

İlyas Kırılı

Arı

ızdırap bekçisi sızıntılar
büklüm büklüm.....
çorbama un-ufak olan kırıntılar
gırtlığımda topak topak,ey bahar gözlüklüm

dur! yaban gülüne benzer hallerinle sen
kıvrım kıvrım özündeyim,
dur! savurgan yellerinle sen
polenlerinde bal veren sözündeyim

kaç ırgat geçti papatya yollarından
her çiçeğe kanat çırpıtımda bala dönüştüm,
bir kez ayrı kaldım da kollarından
petek petek kraliçe arıyla dövüştüm

İlyas Kırılı

Askerim! Az-derim....

rahat uyu döşeginde anam
yastığına nem sindirme sakın,
ben kurşuna yanam,ben silada yanam
bir kabusta uyanırsan,açıp avuçlarına gülerek bakın

bilki sıyrık yemiştir tenimiz,bilki çizik
burda ölümü toprağa,bizi göklere gömmüşler
hangi kör olası kurşun delecekmiş bağrımızı
hangi sinsice bekleyen mayın
inan gülesim gelir anam.....
hala terör kalleşi anlayamadı
vurmakala bizim bitmeyeceğimizi,,
vuruldukça binleri buluyoruz anne
bir oğlun şehit olsa
bin evlat kapında bekler seni anam,,,
yani tarihimizde bilmez bu kalleşler
biz kurşuna selam durduk,biz kurşuna kurşun olup
işte bu cesaretimizin başka benzeri
daha kaç savaş görsede bu dünyada
.....bulunmaz bulunmaz eşi
anam sen rahat uyu!
yastığına nem verdirme sakın
yoksa yağmur bulutların buralarını bulurda
kara kara döner başımda
izin ver anam ben askerim
ardımda iki kardeşim daha var
yollasan şimdi yanıma
yinede az-derim az-derim
çünkü ben askerim
ne mutluki asker yetiştiren komutanım sensin
anam sensin.....

İlyas Kırılı

Asude

ilgıt bir geceden heceler
dimağıma pençe vurur
dur hele mızrabım dur!
asude iner benliğime asude

der; fiiliyatım taakatsiz el-alem
dişime geçirdiğim ten; benim
her işgüzar tutmuş bir kalem
çizili kaderde yaşayan benim

sıratıta yürüyen amellerim
sakarda üşür,sakarda don
kevser şarabından dökülen emellerim
asudedir ızdırabımsa son

İlyas Kırılı

Aşıkla Ölmez Yusufum

dar ağacına ser verip
düşmana sırrını vermeyen bir adam,
değme sinesine kınalı sevdalar
günlerini yazık eder bitmez lakin sızıyla bu dam

bir şerbeti içen şahittir ölümüne
bir sonunu düşünmeyen yusufum,
bilir elbet solundaki yara pek narin
çiğ düşse sulanır gözleri,
kurşuna yan bakarken
heyhat narası iri bakışlarında
tir tir salınır.....
ama bir nadide dalına basar
incinmez yusufum
anla aşıkla ölmez yusufum

İlyas Kırılı

Aşk Denilen Mazeret

tabeladaki neydi bilirmisin
aşk...
yönü var mıydı peki
yok...
olaki yol çıkmaz sokak
vede patika bir gidiş
potinlerin delik
taşralı bakışların gözlüksüz
ama yüreğin çelik
geleceğin öksüz
ne yapardın aşk,
severmiydin en çığ halimle beni
kırık yerlerimi koyarmıydın yenimin içine,söyle
yoksa sendemi aşk denilen mazeretlerde
sığıntı içindesin

adam gibi sevmek senle mi tamam oluyor
ölümüne derken bir delikanlı
senlemi eksiliyordu ömründen....

söyle delikanlı kalacaksan hep
söyle iki günlük olmayacaksan benle
topraktan yeşerecekse, aşk
aşk denilen mazeretlerde
bulmayacaksam seni
aşk,aşk,aşk ile
bir dahaların ilkinde olacaksak hep
söyle aşk için
aşk olsun sana,aşk....

İlyas Kırılı

Ayrılmalıyız Yeşil Gözlüm

rüya bitti uyan! tırtıl değilsin artık
hele gözlerindeki mahmurluğu bir at
ve arala gayrı bu melane perdesini
ayrılmalıyız yeşil gözlüm sanırım bitti bu hayat

raksındasın değilmi bu perişanlığın
edası, cefası, fedası, mübtelası
haram bakışların itici belası
ayrılmalıyız yeşil gözlüm korkarım bitti bu fedakarlığın

ufuktan sökerse bir kızılık
biner tepesine çıkarsın sandım
bir şişe dolusu deniz şarabına batarda
yunusun ben olup yutkunurum sandım
dalga sırtıma bindikçe ölümü öptüm
ama sen kollarım arasında bir deniz kızı gibi
sahile vurmaya utandım,
ayrılmalıyız yeşil gözlüm
bak şimdi rüyadan uyandım

İlyas Kırılı

Babam

çingırağı reddinde bu yılanın
kobra başlı kader; burnumda,
bir el; sıcak ve şefkat dolu
yılanı tatlı dil, bana barınak....işte o babam

dersim çocukluk idi,dersim çetin
fitratım en-nas idi; yemenim sabır
gözlerinde eriyince başladı fetretin
ben yemeni sen çizme giydin
.....yürüdük babam,sonumuz kabir

bir ormanın en masum yaratığı ben
vahşi ne kaldıysa etrafımda yaren,
iki kanat tek kalınca,gökler irak olur
bir mevlam var dert edip derman veren

İlyas Kırılı

Babam (Mertoğlu)

bu bela; surlar ötesinde mızraklı
hançerini, sırtım göğüslemiş
bedenimin mübtelasıdır
kader pusulası,
ikidir gösterir acımasızlığını ve nefretini
ilktir bu anasızlığım
yenicedir bu başımda dolaşan kör düğümlü ip,
yolunmuş bahçelerden geliyorum
suyunu çelmişler, baba
adımı senden aldım ya
mert oğlu demişler sonraları yoksulluğuma...

İlyas Kırılı

BaharaYürü

doruk çok ötedeydi /dipten bakan iki ela için
sardı pardüsesini kalın sırtına kar tanesini bürünerek,
başı dumanlıydı zirvelerin/lal olan peltek düşler için
kışların buzulluğundan eriyip bahara yürüdü sürünerek

kafa çelik ipliğin ördüğü miğfer/hangi mavzer sığar
tüm absurp tahliller yırtık bir filmin müzakeresi sanki,
sinede doğmacı replikler ötüşür/ve tan intizaren doğar
bir millet ki; bahara yürüyor toz duman sığ yerimde inan ki!

bir hilalin meşrebinde takati asılı/afakımı diplemişim yere
zırh giymiş fedailer hak için hakka! mevt ola batıl rantlar
tırnak nasıl zerk olmuşsa ete,şehadet dimağımda bin kere
şefkatin hasılı zifirinden fıskırıp bahara yürür yeni inatlar

zuhalin iklimi sarp kayalıklar / bir nas doğar diplerinden
vatanın şakağında ak ak olan ben,sadrım püryan ile çakılı
ten aynı,gen anadolu çamuru / feragat et dar ağacının iplerinden
zira namluda tik-tak olan ben / serrim kardeşlikte çengelde takılı

bastığımız kum kir paklar / el pençesini lime lime doğrar
ne hevesler kursakta düğüm düğüm,makber mehmedim kala
bir nifak ateşi yakılır / sabah olur söner kin,bir gardaş doğar
yeşile bezenip bahara yürür bir halk,türkülerle gelir merhaba

İlyas Kırılı

Baharı Beklerken

yenice dönüş beyaz dağlardan
yeşile kaçış elleri kelepçeli,
saç bağı çözülmüş
beyazlar içinde bir gelin,
kırmızı güller yanıyor
yanağında al al,
sarı güller ölmüş
sol yanında bir yerde,
bir gözünde ıslak kiprikler
diğerinde mavi gökyüzünün mutluluğu

...

Adı belli olmayan bir şarkıda
sızlayan bir nağme,
dalga dalga hüznün mısraları
bebek yüzünde kalın çizgiler
ihtiyar sevimlilikler bırakmış,
güneş yenice doğacakken
kış terketmişken toprağı,
ve yeşil açacakken
ağaç dalları
ve ben
baharı beklerken
kırağı düşmüş meğer
filizine değin baharın

İlyas Kırılı

Baht

- Baht-

sen
kumaca hikayelerin
en bulantı tarafı,
sen
tozlanmış romanların
en uzanılmayan rafı,
peki;
hangi kalem
hangi romanda
adını benden ayrı
çizer,
adsız bir kahramanım
bu romanda
yaşantım iki ciltlik;
--- tabutum
----- ve bahtım

İlyas Kırılı

Barıştım Sana Küslük

bu etten ve kemikten iskelet
toprağımı teslim ey hayat!
bu yaprağı, bu filizleri çürüten zillet
kurak mevsimleremi teslim ey hayat!

çiçek kelebekten ve arıdan yoksun
kul kula esir gönül kelepçesiyle,
yaprağı kemiren tırtıl gibi toksun
açlık özde, doyum barış reçetesiyle

kızılı batıran deniz gibi kor içimdeki küslük
seherine beyaz bayraklar diktim,
nuhun gemisinde batmış yelkenlerimdeki pislik
tufanlara barıştan dalgalar ektim

sabır bardağından taşan yanlarımı
gözlerimden akıttım soluk bedenime,
pişmanlığın damarımda kurttuğu kanlarımı
sürdüm küslüğüme ve af edenime

ben astarı yırtık bir gökyüzü
bulutlarımı düşürdüm toprağa,
dağı, taşı çamurdan bir düzü
barış tarlasında sürdüm tarağa

İlyas Kırılı

Başı Belalı Yarmışım

şimdiki zaman öyle diyor can
'getme hade getme'diinemiyo beni
ya bi çalıda takılırsan nolacan
'etme hade etme'anlameyo beni

zira deri ceketimin yenleri boyasız
göyneğimin düğmeleri iliksiz
çarık sanırsın bitrak bitrak yemenilerimi
de! çulsuz hade,de! zevdalı mecnun
.....ipim sensin tavana germe beni

zipkın yemiş ya taa şuram,şıp şıp al düşe
bir deli dağlı değilim,eşarbına şehirli kaldım sadece,
bir kuru dalda iki keklük zır zır ötüşe
başı belalı bir yarmışım sapanım yok ki bu nasıl bilmece

İlyas Kırılı

Bayram Sabahı

ateş düştüğü yerde
yanarmış,
can düştüğü derde
kanarmış,
güneşe kapalı perde
donarmış

bugün yandığım
bugün kandığım
bugün donduğum gündür

yine bir bayram sabahı
kiremit yüzlü evlerin
soluk yanaklarında
ağaran bayramlık elbiselerim asılı,
dudağımda okşanan eller
toprağa serpili,
tırpan yemiş bir yanım var
kökümnden biçili,
korkak bakışlarımda
bir arayış gizli
el bayram namazından
koşarak çıkar,
benim adımlarımı
taşlar tıkar,
nasıl döşediye kader yolumuzu
yaya kalmışlar yürümekten bıkar,
analar kuzusunu kucaklarken
bir koca çocuk
uzanacak bir ele ana gibi bakar

İlyas Kırılı

Beden

dünya zivtli
yaşam eziyetli
hayat iffeti
bas hadi kader
bas adım adım
ez bu bedeni

suç kusurlu
adalet mahsurlu
makale sansürlü
hadi yaz bahtım
yaz satır satır
çiz bu bedeni

gün yorgun
gök durgun
yer dargın
hadi yağ gözlerim
yağ sicim sicim
yıka bu bedeni

dün bıtraklı
bugü tırnaklı
yarın fitratlı
hadi batır mazim
batır tenimedikenlerini
kanat bu bedeni

İlyas Kırılı

Beden Tasavvufu

aşk belli
meşk belli
yaradan bir halli
görgayri gafil
gayrısını bile bile
tövbe kıl bu bedeni

hakkı bir bil
hukuka etme dil
şeriattır bir adil
duy fermanı müslim
dar ağacını göre göre
dal eyleme bu bedeni

daveti ezan
dini kur'an
tevhidi her an
oku dedi yaradan
önce oku! oku
sonra okut bu bedeni

aslı cennet
nesli sünnet
derdi ümmet
koparsa kıyamet
şefeatinden ya rasulallah
mahrum kılma bu bedeni

İlyas Kırılı

Bekçi Bekleyişi

soğuk kaldırımların
gömleğini giymişim,
sokak lambalarının ışığında
sana boyun eğmişim,
dev aynalı evler yıkılırken üzerime
depreminde bulmuşum seni
.....ve bu sokağı

yağmura şemsiye açan yüreğim
kuru kalmış saçlarına örgü verir,
kapıda eğri kalmış bir direğim
bekçi bekleyişinde kar gibi eririm

İlyas Kırılı

Bekle Beni Yar

dün arka bahçede,iki elma ağacı kurudu
yeşile ne kadar küsse baharın sonu işte öyle,
sarı yaprakta bir tırtıl çaresiz,ama kelebek onu korudu
dönmek harama girmediyse,kelebeğe selam söyle

sıradağlara dış geçiririm,sisli başlarına pençe
ormanlara düşerde ağaçları budarım
kalem eder dal dal yazarım bekleyişimi,
kızılırmağı filizlerine akıp,mavi göklere
iki kelimeyi sığırırdım
dön ceylanım,dön ceylanım

ya azap bu didişmek hasretinle
ya bitecek olan bir baharın sızlanışı olsa gerek,
sırtımdaki giydiğim gömlek
yırtılası hatıranlarınla düğmelenmiş olsa gerek
ter kokusunu bile atamıyorum bedenimden,
ya bitir bu vuslatı kurumadan gidişin
ya başlat yeniden ısmarlama veda edişin
bekle beni yar
birgün neyi değiştirirki
bekle beni yar birgün değilmi
beni sana bağlayan
bekle beni yar birgün olmasın
pamuk ipliğinde sana ağlayan
bekle beni yar
bir başka göz değerde gözüne
kömür gözlüm bir kiprit yeter inan
yakma gayrı bekle beni yar.....

İlyas Kırılı

Beklerim

tren gider peşinden ardın sıra
bir mendile sararak hasretini
senden bana kalan tek hatıra
beklemek olsun dönülmez ahretini

ben demir kapı ardında zincirli
anahtarımı arar dururum,sabredip
bir tat vermiştin damağıma incirli
soframda beklerim seni,gurbeti gasbedip

layık değildi sevgilim bize ayrılık
hangi yalancı bahara kandık da açtık
bak hazan vermiş bize bak mevsimden gayrılık
şimdi ikimiz beyaz kefenli kışlara kaçtık

olmaz senden gayrısı beyaz gelinim
kara çarşaf giyme sakın yaban elde
ben sana mecbur ağzındaki dilinim
söz vermiştin dönmeye bir kara yelde

İlyas Kırılı

Ben Sana Ezelden Kesilmişim

yaklaşır soğuk gecelerin esmerimsi bakışı
giyemem paltomu giyemem kolsuz yanımı
ve üşürken ben sırlı bir köşede
titrek kelimelere tutunurum adeta, akıtmam damarımdan kanımı
bir gönül bahçesinde sızı içinde boylarım fidanları
kapanmaz yaram ve ve yüreğimin figanları
kapanmaz bu mevzu ben yaşarken senzizliği en badireli haldeyken

dur desem laf ettin dersin
gitmelerin gecikmeli olsun biraz
gözlerin benden kıvılcım istesin
yakarsam ateş, yıkarsam harap oldu dersin

ve ben sebepsizliğin peşinde aslan kesilmişim
neden bu kaçış ve neden senaryoları hep sen yazıyorsun
bittiğin yer karatoprak sende biliyorsun
hadi bekle ben sana ezelden kesilmişim

İlyas Kırılı

Beyaz Sayfalar

mevsimleri es geç
yeşili sarartıp
karlı kışları seç
gün batsada üstüne
ve birbir dök yıldızları
beyaz çarşaf üstüne

bir rüzgar çevirir
beyaz sayfaları
bir fırtına devirir
gemideki tayfaları

yürümek kolaydı
dünya üzerinde
lakin yazmak zor
yüreğindeki mürekkebi
akıtmak beyaz sayfalara
ve dökölmek düşlerden
yaprak yaprak önüne
sarıdır ömrün kalemi
yazılırsın su üstüne
üç beşler unuttur seni
sayısız dostlar hatırlarsın
sayısız nefret
üzölürsün

İlyas Kırılı

Bezirgan

bakışın değil sendeki bu acaiplik
tokat misali ezberlediğin ayrılık şarkıları
ya vur mızrağınla dilindeki zehrinide katarak
hedef seçtiğin yüreğimi
yada bırak bu maceracı şımaran katilliğini
benim yetmeyen yanlarım var
sefilliğim gibi
benim mecbur oluşum var sana
aşkıma kefilliğim gibi

dağa çıkarım
bütün otları yolarım da
sana dokunuşum yakar beni
seni koklayışım bezirgan

İlyas Kırılı

Bırak! Deli Desinler

zırhımı bir cihadda
iki büklüm eyledim,
kalkanımda hatta
kılıcımda kın eyledim
bırak! deli desinler

kipriğime kan düşmüş
şakağıma al al hıncım,
kinim intikamımla öpüşmüş
can çıkarsa belki diner sancım

iki satırıma kanıpta, tırpan sanma
elimde tuttuğum kanlı satırları,
bir hançeri sırtımda ama ölüm sanma
tabut açıkta değil uyandırma yatırları

dedim ya!
zırhımı bir cihadda
iki büklüm eyledim,
kalkanımda hatta
kılıcımda kın eyledim
bırak! deli desinler

tetik; bir parmakta ürkek
ha vurdum,ha vuruldun,
kadın gibi ağlamaz bu erkek
bir pınarı var,ha dindin ha duruldun

ser dedin, boynumla kütüğündeyim
hadi çal satırını,
sır dedin,ecelin dudaklarıma dökülen köpüğündeyim
şahadet verde kırmayayım hatırını
ebed; elbet dirhem dirhem cebimde
sende bozdurdum lira lira,
ecel burnumun ucu gibi dibimde
koptuk ya mezesini,şişe şişe olduk gayrı bir bira

zırhımı bir harpta
eğri büğrü eyledim,
kalkanımı bir darpta
ok ok delik deşik eyledim
bırak! ulubatlı desinler
bırak! battal desinler
bırak! gayrı sende malkoçsun
gıybet cürümdür,senide deli eylesinler

İlyas Kırılı

Bir (olan ALLAH)

bir olan Allah,bir kalan Allah
üreyip tükenen kullar
inandım hem vallah,hem billah
şeytana uyan yine kullar

herşey ama herşey iki der
'bir'de kesilmemiş; yaratık
'bir'i iki eden,küfreder
bi bak cinsine,omurganda yatık

su bile aşağı akar
bulutları kim asarki göğe,
biri görmez,biri kör bakar
bi bak! beslenip kesildiğin göbeğe

güneşi kızartıp,denize düşüren
'bir' olan Rab değilmi ki; kopsun kıyamet,
tan gözlerde piştiğinde sabaha dönüştüren
'bir' kalan Rab değilmi ki; varlığına alamet

İlyas Kırılı

Bir Adam

belki göremezsin
vapurlara el sallarken beni,
tren istasyonlarında
vagonların peşinden koşarken
gözlerinde kayboluşumu
belki bir daha hiç göremezsin,
tefendaki bulanık sesimi
bir daha hiç duyamazsın
ve sigara kokan nefesimi
artık hiç koklamazsın sanırım

başında şapkası ve siyah paltosu sırtında
bir adam geçecek buralardan,
elinde hatıralarını sıkıştırmış valiziyle
başını çevirip
gözlerini gözlerine dokundurmadan
ve elvedayı borç bilmeksizin
bir adam geçecek buradan...bir adam

yabancı olarak girdiğim gönlünden
bir yabancı olarak çıkıyorum,
tanışmamız mümkün değil artık
yani kise sana benzemez
ve peşine düşmem kimsenin, sen zannettiğim için,
öyle bir mesken buldum ki: unutulması için
iki kadeh yetiyor bazen
hayalini gömmeye meyler için
....çünkü bendesin hala!

İlyas Kırılı

Bir Can Bir Ben

ten; dün geceki yağmurda
sicimin altındaydı, ıslandı
beden; yoğrulmuş çamurda
mavi göğe doğru yaslandı,
..... eğik başlar kiremit gözlerde
kimi uykusuz kimi bitrak bitrak
ha gözden düştü yaşlar
ha buluttan,
farkedilmiyordu ya şeffaflığından
ha şimşek değdi omza
ha yalnızlığın sivri elleri
farkedilmiyordu ya çakılmalarından
farkedilmiyordu ya hiç dostluklar
bir çaya şeker atıpta
karıştırmadıkça kaşıkla muhabbetleri

oy dikenli kara çarşafın
pırıltıları;
ay'dan dökülen bir şiir olsanız
çatıma dize dize yapar
necip olur ^Kaldırımlar^ diye okurdum sizi,
oy aynalara küs kral
bir can bir ben işte görünen
kostümlü budala olan sen
ya fitratın badireli bilinen
ya fırtına giymiş yeleşin
belkide gizlice kadere efelenen
bir sensin bir ben
budur cürmüm aslen
bir can bir ben
kimi gülen gülen
kimi canımı üzen

İlyas Kırılı

Bir Dem Muhabbet

dipsiz bir kuyuya benzer gözlerin
saldım çürük halatlı duygularımı
ela bakışların,tebeşir yazılı sözlerin
dolsun içine,ben çekerim göze girmeyen uykularımı

ellerin kuru dallara binmiş
yükünü verme,kırılır yüreğim,
otur hele; iki muhabbetin belini kıralım
ben suskunluğa taşsız bir kralım
-----bilirsin

hadi morartma yanaklarını
salkım salkım hüznün düşer dilberine,
ben sattım ayrılık konaklarını
bu mesken foytonsuz
at nalında aramadık mı biz
takırtılı viraneliğimizi,
hadi beyaz beyaz gel
----duvağınla
hadi biraz biraz gel
----hasretin sürünsün ayağınla

İlyas Kırılı

Bir Dost (aykut aksu ya)

yaprak sarı,bahar kuzu meleyişinde süzülür
bir faytona binmiş ömür,daha kaç mevsim üzülür
bir yanım ağustos sığağında,bir yanım büzülür
sığ yerlerimde sakladığım tebessümüm, senmisin dost!

kaç satıra balta vurduysam,kan yüzüme fişkirdi
kalemimi batırdım yüreğime,can kalemimi kırdı
ben yatalak bir haldeyken,bir dost haykırdı
uyan bu sefil rüyadan,uyan bu köhne dünyadan

hal hatır bilmez yanlarım vardı kiprit çakımı
dur hele sorma gözlerimdeki bu akımı
sen dost,gülücüklerinle açtın ya! muhabbet rakımı
soframda acılar mezedir,içelim haykıra haykıra!

en bulanık göllerde kürek çekerdim ben
duru kalan sendin dost,dalga veren sen
donuk bakışlarıma bulut ekerdim ben
komik sözlerle şemsiye geren sendin sen....

İlyas Kırılı

Bir Irmak Düşünün

bir ırmak düşünün
-----dallı budaklı
kaç yerden akar göz suyu
ve kaç yanakta birleşir
dolmak için gamzelerine insanın,
bir ırmak düşünün
-----çatlamış dudaklı,
bir ırmak düşünün
nereye düşüreceğini bilmeden
eteğindeki sızıntıyla,
birşeyleri çavallamış aceleyle
denize koşan,
bir ırmak düşünün
-----fıratı,dicleyi içime akıtan

İlyas Kırılı

Bir İnfilak Bir Felak

delice vurgulu, bir adet markalı ceza bu
ya zincire vurulu, ya pırangalı
tırnağıma toprak doldu hainlere keza bu
ya tuzak oldu, ya mezar kendime

dalavere bir hal değildi, iletişim telleri hep kopuk
zan vardı içinde alemin zan; oysa bir kelebek içimde
tartısı pek mübalağalı değildi günahlarımın, gramına topuk
koymadın koyamazdım vicdanıma bir kilo şerri; zira helalim terazı biçimde

bir infilak, bir felak bir murdar zıvt kıvamında leke
sıçratıldı fırçasıyla ressamın tuvalinden yüzüme,
yüzüm düştü tenim sindi, kınım deri ama kılıcım teneke
zırhım sensin ya Rab! cengime ruh ver, dermanlarımı salıver dizime

İlyas Kırılı

Bir Kardeş Yarası

sızı donuk
körpe inadında,
acı haneme konuk
geldi güvercin kanadında,
kafesim dar
altın kelepçeli bileklerim,
bu oyunda bu zar
hep düşeş,hep düşeş dileklerim

çalıntı bir özgürlüğün
paçasından tutunma gardaş,
bir çılgınlık hevesi köpürdüğün
kızıl gözlerine kan inmiş gardaş

yakam boynumun terinde
gömleğim sen; düğme arası,
giydim ya bedenime serin serin
kış gibi üşür içimde kardeş yarası

basma damarıma kanım koyu
mor sümbüle benzer sonra rengim,
tapusuz dünyada açılır bir kuyu
kefenim inadın olur,ecel dengim

bu kervan molasız,yorulma
dizleri eskiyenin gelir sırası
abi sözüne karşı durulma
nasihatten eskidir kardeş yarası

İlyas Kırılı

Bir Köy Var Uzakta

giymiş entarisini
mordan biçerek dağlarını,
bekler zaman içinde beni
kök vermiş koparamaz bağlarını

aklımı yitirdim beton yığınlarının arasında
şehrin gazabı olsa gerek egsozlu hayatım
daha nice yitik yanlarım var asfalt kalan ömrümde
hepsi sünepe hepsi muammalı vede hükümsüz

bir köy var uzakta
çam altı keyfim ve kuzu meleyişinde türkülerim gibi,
dokunulmamış gururum ve çoban kalmış onurum var
kavallı mahkemelerim,çakalsız sofralarım gibi

bir köy var uzakta
toprağına bassam canım acır
dişim gıcırda,
bir köy var,köy içinde
dualarla açılır kapısı
hiç kimsede yoktur tapusu,
bir yar verdim mahellesine
oğün bugün hiç bitmedi kabusu

yediğin neydi senin yeşil bayırlı, tarla kokulu köy
sonbaharda sevdin kışa gömdün gülümü
bir yar verdin bir yar aldın
çok geçmeden sende göreceksin bu ölümü

İlyas Kırılı

Bir Yanım Vardı Sende

peñcerem karlıydı
yağmurun kırbacında,
gözlerimden akıyordu
cadde boylarına yaşlarım,
tenimi yapıştırdığım gece
çoktan sıyrılmıştı sırtımdan,
gelin bakışlı 'tan'
sürmeli nazarındaydı
tülünü indirdi baştan
zahiren sima pazarındaydı...

esti puslu havası yazın
hapşırık misali sindi içime,
buğusuyum gözlerindeki ayazın
tırnaklarımla çizdim seni içime

bir yanım vardı sende
buzulluğuna terkedilmiş derin bir kış
tiryaki tutuşunda ellerim vardı sende
sahnemden indiğinde başlardı o alkış
bir senoryomuz vardı bizim
denizden balıkları çıkartacaktık
topraktan yeşeren umutlarımızı,
gökten yağmurlar ekecektik
sürülen aşkların tarlalarına
birde mevsimsiz yürüyüşümüz vardı
karsız,çamursuz

..... yalın-ayak,

tazeydi yaralı dönemeçlerin kanayışı
hiç bir virajı alamadık,
buhranlar verdi bitmedi goncanın arayışı
biz hiç bir yaz terli kalamadık
güneşten elif elif düştü karlar
gölgelerde ısındı içim,
yüreğimin çatısı çökmüş olacakki;
sızım yer etmiş hemde o biçim

İlyas Kırılı

Bozuk Diller

şımarık bir tayfa (olurmu hiç!)
ya boynu nasırlıdır
ya içindeki deniz köpüğü
köpürmüş; bin asırlıdır

.....
kuduz ısırımı tende
beyaz keser adamı,
ölüm bir kelime ötede
bir azrail duyar nidanı
...şehadet ezberinde
lakin düşmez şakağa
bir kekeme, bir peltek
ah bozuk diller ah!
döküldü taşlar boşaldı etek

zar yırtılsada öz kaledir
gün dayanır sırtına şafak söker,
diken gülde biter, kansız olan laledir
delikanlı sukuta ise, aklar gam döker

git demek gayrısına, gitmeyi bilmeden
dönemez derler çukurköy yolcusuna,
bir hayatı mevta kılıp salatına gidilmeden
helalleşilirmi ki, bu selanın sonuncusuna
tabut ahşap kokar tabut toprak
bu baharın sarartısı
bu daldan düşen son yaprak
bir şehadet vermeden
kapanmasın bozuk diller

İlyas Kırılı

Bu Akşam

şişelerden akar ya mezesi
dertlerin suyuyla karışırda,
pınarlarıma düşerde mazisi
çil çil olur ya! yanaklarımda
.....üzülürüm
.....üzerim
.....hıçkırıktan
.....girtlağımı sıkarak
.....titreyen dudaklarımı küfrüyle büberim

çal feleğin şamarından kalan ne varsa geriye
vur sinesine def yapıp sancılarımı,
dur hele saçı değmişti avuçlarıma zalimin
bırak ellerime sürdüğün neşteri
kıymetlidir.....kıymetliydi.....kıymetli
.....ama boş ver vur hele.....
bu akşam yıkılası bir konak içimde sallanıyor
depremi taaa şuramda,
kaçmam artık imkansız
terkedişi kaç saniye sürdü bilmem
oysa tanışmamız ayları bulmuştu!

bu akşam defni mecbur haldir
selası sabahlara kalabilir,
bir ben vardı,bir sen,bir.....
bak şu resme şimdi
hani ben! hani sen ve nerde o olmayan hayallerimiz?
bu akşam nikahımız sebebi mecburidir
kıyılınsın karatoprağa
kıyılınsın umutlara
kıyılınsın yarınlara.....

İlyas Kırılı

Budala Aşklar

devşiriyor bu dert
maviye benzer aslında sancımız
adım ve soyadım mert
aşk bizim çok yabancımız

yetiş bodur ağaçlı sık ormanlı belam
şimdi yangınıyım sevdanın
günahı toktur delikanlılığın vesselam
astığı gömlek kurumaz budalanın

yeminli değiliz biliyorum bu aşka
son tövbemizdi ayrılık fiyaskoları
bu sefer deliceyim bu kez başka
siftah edelim şimdi budala aşka

İlyas Kırılı

Can

öyle ya kader öyle! hep cendere
sığ düşme yürüyüşlerinde,
çığ olur ecelim, çığ olur tenim
ha düştüm dağımdan, ha düşerim

can bu, diş değdirme damarıma
kanım şerbet gibidir, iç derim,
kan bu, asilliğim maphus kalmış şamarıma
ha çaktım suratına ha çıkarım

yırtık bağırlı türküdür kılıca çalan bakışlar
sal içine efkarını derim, can salınır belki
bir soğuk duş şelalesinden üşüyen akışlar
ha ıslattı içimi ha ıslatacak

İlyas Kırılı

Cennet Kuşları

bir nesil,filizi toprağın ciğerine dek işlemiş
bir hoyrat gelse,bir hortum binse tepesine
sımsıkı yapışır,perçinleşir adeta bırakmaz ne toprak bizi
nede çamura hamur olan bedenimiz toprağı

.....
bir duvar ana yüreğinde, kah yufka,kah hisar kalesi
iniliyor bir yavru için,iniliyor alnında mührünü gördüğü için,
.....bi gülüyor gamzeleri,bi görüyor cennet kuşlarını

bir çınar ana yüreğinde,kah dal salıyor toprağa,kah göğe bakıyor
şükrediyor gözleri,suskun ya dilleri bildiğinden Kur'an mucizesini
.....bi haykırıyor içi,bi dinliyor gibi cennet bülbüllerini

İlyas Kırılı

ilekeş

yasak der; oğul yeter
tırpan yemiş bu aşk,
başak bitmez gayrı beter
hazan olmuş gayrı bu aşk

insan yetişmez mi sabaha
durmazmı tan, tepe ardında
doğma derim, doğma ecelim olur
batışında bir ihtimal vardı
kan düştü ya tenime,
yarasa avındayım sanki
tuttuğum şafaklar
esaretin adı
sen benim
soy adım
ilekeş sabahlar

İlyas Kırılı

Çocuklar

ılık suyuma kesme şeker koyduğum
çın çın çın vurarak kaşığı şerbetimin
çocuklar.....siz çocuklar
kaç yudum bir seferide geçiktirir içimde

ağlamasın göğre bakan mavi boncukların
tenin garip büzülmelerde olmasın,
olmasın kınalı yalvarışların
dibinde gözlerimin,yutkunurum....gırtlığım yırtılır

defterlerinizi çıkartın! oyunlar yazalım
kırlarda arılar polen işçiliğindeyken,
kalem turalım,ezberden yazalım
yakan topu,körebe,saklanbaç

İlyas Kırılı

Darbındayım Kızıl Garbın

DARBINDAYIM GARBIN

umarsız yelkenli dalgalarda
alabora olurum,
tut ki:hortum yemişim
yunus sırtında dibi bulurum

mapus yuvadır,mapus mahsen
bir delikten hüznüm sızar,
bir dem muhabbetim içilir şahsen
lakin gardıyanım suskun,mahrumluğuma kızar

gözlerin avluma düşer,gölge gölge
taş oyan bakışların volta atar iskarpinlerimle,
oltu taşı tesbihimde, pişmanlığa mabud bu bölge
gayrı tövbelerimi astım dar ağacına, dualı sözlerimle

ne kumral meltemin eser,nede maviliğin
sılayı vurdumda zincirlere,sana eremedim,
sokak süpüren yürüyüşün tek müdavimliğün
tutunup eteklerine,aşkını geri veremedim

takati yitik palangaların kamçısında
deri yontan kemirgenliğin palaskalı hasretindir,
kan beynimde üşür ben kırık pencerelerin camçısında
hayalin düşer duvarlara kazınan virüslü hasletindir

adım adım yedim us'umu
kanımı badireli şahsuvar emmiş,
bir zillet için kurulmuş pusumu
bozan esaret,aşka bir yemmiş

tahakkuk eden zaman haklı
şaraptan pay biçen,yıllanmışlığım var
içtim sarhoşluğum adabımda saklı
benim soğuk demirlere kıllanmışlığım var

kemiklerime mih çakılı,kemiklerime buzulluğun
hangi usta söker hangi güneş eritir direkliğimi,
raptiye bakışlarında, isyanı önüme kusar kulluğun
darbındayım kızıl garbın,gömer okyanus ürkekliğimi

İlyas Kırılı

Dedi Dost Dedi Yaren

pula dön denize düşersen
bilki:balık tutar seni,
taş ol; toprağa düşersen
hamurun çamurda, yutar seni
----gömdükçe tenini tozuna
savura savura mezara atar seni

.....
balatası sıyrık freni kopuk celladın
siyah nalbantlı kuyruk sallar peşinden,
asıla asıla kopar köprü haladın
çayıra çimen veremedi fani kalırsın eşinden

bak mazbut elinde kara çizgili resmin
kader çilve eder,elemen tuvalde nakşolur,
der dost der yaren; hatırlanırsa ismin
severdi dibini dünyanın,amin deyin aşk olur

yar sen ötme yanık bağırdan
bir tutam saçından sancı olur
yol patika hele bir yürü ağırdan
toprak bensem kervanın hancı bulur

ben postuma kış soğuşunda gem vurdum
kutup neylesin dikenli tüyüme,
ecelle raks eden sarı yellerimle poyraza durdum
küllerimi toprak yutsun atın beni taşlı köyüme

önce iki kelimeyle seviverdim nazlımı
direkli evler çöktü avlularıyla sineme,
sonra tek sözde buldum ya fazlımı
kömürden kemik imiş bedenim ilmik attım çeneme

az sevme mabudunu aşk aralığında
ırmak akarken kurur damağın susarsın,
der dost der yaren; cengaverin naralığında
kin ekşitir miğdeni,avuç avuç kusarsın

İlyas Kırılı

Dedikodu Delikanlısı

ötecekmiş horoz
gün düşünce pencerelere
yığılacakmış moloz
hücre denilen düşüncelere
korkma yüreği titrek adam!
ötenin kellesini keserler
ama gönül hapsindeki topuza
yığamazlar cesetlerini
özgürlüğe adanmış bedenilerin,
bir zilletin ortasında kalsada hüda
çıka gelir egemen düşler
pus inmesin mil çekili
bulut bakışlı gözlere
boş heveslerin vakit kaybına
inanma...
dedikodu delikanlısı

her yer kara örtü ve gök intikam kusuyor
sen bulutlardan umut beklerken damla damla,
sırtında çimen biten adam, içinde kuru dalları okşuyor
elma şekeri satarken bile yüreğindeki gamla
kaldır simanı
bir simit tezgahında umutlarını dökmüş
susamı banak eden dedikodu delikanlısı!

yalanı dost edinen kalles utansın
menfeati koynuna koyan
alçaklığı münevver bilen
iki yüzlülüğü maskeleyen
yüzüne gülücük satan
ardından riya kusan
boynuna kin asıp
dar ağacına seni koyan
son sözünü bile sormayan
o dipsiz ahmak utansın
sen kaldır iki omzun arasına düşen başını!
sen kaldır iki kaşın arasındaki akını
korkma ey dedikodu delikanlısı

İlyas Kırılı

Değme Behçet

yıllar demir kıymıklı
kimin yontulmuşluğundayım,
tırışım fiyakalı,ensem bi karış açılmış
acaba! hangi şamarın dul bekleşiyişindeyim

damar tıkanıklığım; bir bordür duvar entrika şekli
yapışıp kalmışım e-5 gibi dört duvar kireçliliğine,
pencerem önü saksısız,camlarım kara sinekli
ha geçmişin tabanlarını vura vura,ha gölgen düşmüş kaldırım kirliliğine
.....perdem çekik ya....ne farkeder

dal kırıkrsa rüzgara üfleme kolay gelir
hançerime el sürme dinmez bu kanamam,
dil peltekse şiirlerde bir espi kokar,o bilir
değme behçet değme,katilim olursan dayanamam

İlyas Kırılı

Deliveren

dudak bükümü bu mecburiyet
ya gidelim bu mahşeri kalabalıktan
yada vazgeçelim
destursuz biçilen kabalıktan,
hani sepetinde bir kaç demek çiçekle
bir çiçekçi geçer ya!
sokak sokak sevgi satar
ve iki geç aşık satın alır ya saksısız bir aşkı
sonra keşfeder koca bir gönlü
dünyanın tapusu elimde olsa ne yazar,
deliveren bu mecburiyet
dalından koparılmamış tap taze,
ya düşer toprağına çürümeksizin
yada aşınmaz bu patikalar yürümeksizin

deliveren çılgın sevişmelerdi
ova ova gezdiren
tuna boylarında yeşerirdi sanki
tomurcuğumuz
dev bir çınarın dizlerinde
filizlenirdik
ve aslında biz beyaz bulutlar ardında
gizlenirdik
kimse bilmezdi şımaran yanımızı
ve kimse tanımazdı
akışan deliveren kanımızı

İlyas Kırılı

Dem Ba-ba

stanbul seni bekliyordu
Sen Ayasofya yı
Futbol bahaneydi aslen
İslam şehri tanıyordu Dem -Ba bayi

Çan sesleri yoruyordu sinesini
Hasreti arşa yükselen gök kubbeler
Selam olsun İstanbul sana
Merhaba ey sarıklı cübbeler

Şultanahmet te Ezan sesiydi
Özlemin suyuyla abdestlendi
Kayyım ayakta ilk nefesiydi
Boştu cami,herkes neredeydi

Oysa bilali habesi haydi namaza diyordu
Bunca müslüman Rabbinden kaçıyordu
Caddeler sel gibi insan akarken Marmara ya
Dem ba ba saf tutmuş,Allah a el açıyordu

İlyas Kırılı

Dert GİZli Dört Gözlü

tarafım yanık sultanım,zil zurnayım
saçlarım bil- mehal,sulak tarla misali,
ber-tarafım sanık sultanım,kanlı kurnayım
yoktur hakimim bu davanın emsali

baharı sinede çürüten bu hazan
ele aman dedirtti gayrı nedeyim,
kalem ucu kırıktır, sanma şiir yazan
ya dert gizli ya dört gözlü sinesi

sızım kılıç gibi,sızım zıpkın saptamalı
yar küsdüde,deryalarımı taşıtı yarenim,
bu ırmak gözlerimde,yar dibimde damla toplamalı
ya saçına tel bağlamalı ya tabutlu bir çarenim

kışı şakaklarına gömen,bu zulmet abidesi adam
karda açan bir kırmızı güle dem olurda bekler vefayı
her dört köşeli beton, yığılırda sanırsın bir dam
içi dert gizli içi dört gözlü çekersin hücrelerde bu cefayı

İlyas Kırılı

Dilenci

belalı kadın!
zulasıydım enterasan şeylerin
yıkık mahsenime çul serer
öylece yatardım
en fiyakalı laflar cebimdeydi
bozuk para gibi harcardım,
en budala leş yiyen muhabbetler
işte şu kırsal yanımdaydı
-----yedim ya hatrına!
ne fakirdi sofram
ne çerezli lakırtılarda,
sırtı dönük bir yabancıydım
abası yanık,
sevdim ya fikri gaspedilmişcesine
sevdalanmış bu uyanık
deli dediler göğsümü deşmeden

bir adam mendil yaymış
bir kaç şingırdayan para için,
bir ahtı varmış,sonra aymış
kısır aşklara merhem olan yara için

ya bu kabus,senin kanlı ellerinle bezenmiş
yada cinayetinde vuslata ermişim ben,
ya sabırsız katiller bana özenmiş
yada bu ömrü bir mapusa badava vermişim ben

hadi kalk kirli sakallı dilenci
utanılacak çamurlu ayakkabıların değildir,
hadi puslu gözlerini kaldır dilenci
acıyarak bakan yabancılar düşmanın değildir

evet pamuk şekerinde tadımız
güneşte eriyip gitti biliyorsun,
bu mendilde yazılı adımız
bir kaç kuruşa satılıp bitti biliyorsun

İlyas Kırılı

Diriliş

göl! doğacaksa eğer yorgun sabahlar
ölü toprağınıda silmeden,teninden,
göl! hiç yoksa diplerinde ahlar vahlar
kimi gam vurur çıkarır saklandığın ininden

behlül geceler sığınmacı derberderliğim
ve sen ey şaşkın suratlı eyyamcı leşler,
bir yeminin perdesindeyim,sıyırma bedenimden
görseler halimi sırtmazmı sanırsın kalleşler

gözlerinde intikamın şarapneli,iri iri
bakıyor yüzyıl sonrasına bir çocuk,
kahpe pusuların gömdüğü bedenler diri diri
bahtmıdır,kabahatmidir bu yolculuk

ey doyumsuz zakkumun çiğnemindeki gırtlaklar
kaç kadehin tokuştuğu çınlamalarda kaç mayın patlar
ey yudum yudum kan içen gölgesinden bile ürken korkaklar
bir DİRİLİŞ tokatı elzemdir,sürüle üzerine kıratlar

İlyas Kırılı

Doğum Günüm

bugün yıkılası evlerin
ve yakılası şu yüreğimin
depreşen yaralarıdır,
bu gün mavi boncuğu kırık kaderimin
nazarıdır,
bir ben mübtelasıyım
sokak lambalarının
ıslak bakışına,
serseriyim belasıyım
karanlığa gömülen ne varsa
dost gibi,kardeş gibi,yar gibi;
ve aslen hilali kesmişim orta yerinden
yıldızdan mum yaptım
bir nefes yetmez derinden
poyrazı içime attım
ve ben bu gece
yeniden doğdum....
zuhale sorun adımlı
saman yolundan takip edin izimi

İlyas Kırılı

Dost Diye

^^^^^ Dost Diye ^^^^^

sağırdım kötü söze
kördüm bakan göze
bayırdım inen düze
dost diye,dost diye

boyun eğmedim ele
sır verdim kıvrak bele
haber sal kara yele
dost diye,dost diye

sandalından düştüm
susuz balığa dönüştüm
nice oltalarla dövüştüm
dost diye,dost diye

İlyas Kırılı

Dost Olalım Sadece

sarı odalı bir ev de
yatak döşek uzanmış seni düşünmelerim
sigaramın izmaritinde küllenen sensin
o mavi gözlerinde sislenense ben

yürü yüreğimin yokuşuna
yürü dipte kalan filizlenmiş acılarıma
bekleyiş yıpratır ikimizide
bak hayallerimize
nasılda salınıyor söğüt dallarında
nasılda eğilmiş aşkın önünde,
seni kuru kavak gibi doğrultan gururun
bir poyrazda tarumar ölduda
benim üzüm bağlarım sardı seni
ne talanları gömdü sinesine
hatır işte eskilerin hakkı için
gel dost olalım sadece

İlyas Kırılı

Dön Bi Bak

kader, ipsiz terzim
dikiyor yamalarını bükük dizlerime,
bakırdanda olsa tarzım
kulluğum varıyor ya kumdan izlerime

hiç birşey yazası yok kalemin
mürekkeb tiksentisi bu kasmalar
ya saracak bedeni kelamın
yada bıçak sırtıdır asırlık susmalar

dimağımın rucusu zirvede
tik tak tınısı tüm zebani pusatlar,
sükutu korkaklıksa bu evrede
dön bi bak, kimin bu mazlum suratlar

katır yükünde nefret sinede
kim pompalar içime sırrını, aşkın
çöl kavrulurken ben, gök ağılarmı yinede
kırık dal yaprak açmış, toprak bile şaşkın

gümleyen titrek kılcal damarıma
iki kesik neyler sanırsın, sıla benim toprak benim
ahd kalmaz yıkılır figan şamarıma
dön bi bak ilhakına, gam benim toprak benim

İlyas Kırılı

Dul Geceler

beterin efsun halidir yıldızını kaybeden aşk
kaybedilecek ne varsa aslında kara çarşaflarda
kayıp gidişleridir zuhal yıldızının izinde
deli bir adam kalır i/dul geceler
şarkılardan mecburen kusulur küfürler
mantıksız kalır ya hep şişe diplerinde sızan adamın
bakmak yada görmek arasındaki şaşkın hali
ve yılmakla meşgulken karanlıklardan yıldızları
düşerde kuzgun toprağa efeleşir ya hani
efendisini kaybetmiş/herif derler adama
aşk neylesin seni/körebe kalacaksan
şimdi boşol sevdalardan
yarını beklersen şayet
adı belli bu mecburiyetin/dul geceler

İlyas Kırılı

Duruşma

sur gibi bakışlarım mahkeme duvarında
cinayetim asılı sanki
ipekten örülü bir ipe,
bir ozanın son saati olsa gerek
hakim önünde teline vuramadığı sazi,
bu saatten sonra saza,söze ne gerek
yılmışlığın entarisini giymiş sanık,çekilmez gayrı nazı,
tedariksiz bir intihar sayılır
gözlerimdeki alemci kırpmalar,
kelepçeli bir esaretle ayılır
diz bağlarımnda çözülü tepinen çırpmalar
ve başlar zinciri boğazıma geçmiş
-----sevda sorgusu
kapı kapandı sağır bir direnişe
tüm soğuk sandalyeler ısındı sahitliğe,
al yakalı hakim ferman için kürsüde
derman emen sanık sol yanımda
-----lokman hekime inat

bir tuhaf hikaye dillere sürtüne sürtüne
peltek savurganlık veriyordu,
acayip bakışlı tanıklar başlarını örtüne örtüne
parmak ucunda bana eriyordu
.....

kalk dedi hakim- kalk!
dudak bükümü bir mahkumiyet sanığına,
ipim dilimin ucunda,suskunluğum sarkık
aşkı senmi katlettin dedi -utanarak bak şu tanığına!
baktım....baktım!
nasılda mahrem yüz hatları varmış
çirkini mübtela kılsalar hücreme
çekerdim ömür boyu....aşk için,
şimdi bir çuval palavra önümde
bir inek gibi yedim bende
yedim kumral bakışlarının altında
kimi ürkek,kimi tiksine tiksine,
alem haram içinde sevdaya helal kımışken
ben günahımı tövbelerde sindirdim aksine,
söz zaafıma tekerlek oldu sanırım
savunma ister hakim bey benden,
ben bu ucube kahyalığı neyleyim
ben bu mantar bitimi sevdayı
hangi dağa toprak edip zan eyleyim,
lafa katliam gerekmez hakim bey! dedim
bukelamun yaratılışı var bu mızıkçılığın,
ben en mız-mız yanlarımı
ana kucağında bıraktım hakim bey! dedim

.....
suça telafi aramaksızın
dimdik ayakta bahtiyarlığım,
ve buhran kemirgenliğinde cezam varsa

fare yolunda iz yapsın ihtiyarlığım

....
söz yapışkan koltuklu, iri bakışlı
gardiyanımda;
en az on yıl dedi hakim bey
en az on yılmış....
çekerim dedim hakim bey
şunun şurası iki beton yığnında
çürümeye layık cılız bir bedenim var zaten
yalpalayan yanlarım bu davacımdır hakim bey

....
hâkimin gözlüklerinden fırlayan misketleri
düşecek sandım tokmağının üstüne,
sen dedim hakim bey: hiç aşık oldun mu?
zevzeklik etme bir bak dedi püstüne
devşirdim hincımı dişlerime gıcirtılı kin vererek
aşkı bilmeden aşkı nasıl astıracaksın hakim bey dedim,
tokmağı beynime indirdi sanki; yüreğime davacım
neden avukat tutmadın dedi!
işte dedim hakim bey!
saçları al yanağına eşarp etmiş
gözleri mavilerden buza bezenmiş
.....size bakıyor dedim
olurmu o senin davacın dedi hakim bey
yanındaki duran krantuvaletli dedim
burjuvalı bir toz-pembeliktir kendisi,
derler ya hakim bey!
paranın satın alamayacağı şey yoktur
aşkı bile satın aldı bu devir

.....
evet hakim bey
ben suçluyum, cebimde lira desen yok
on yıl demiştin; kabul
lakin ziyaretçi falan istemem
bu duruşma fazla uzamamalı
hadi girin koluma askerler
hücrem beklemesin soğuk betonlarıyla
ısınacak aşklar var daha

İlyas Kırılı

Dünya Malı

ekinler boy boy,başak başak
ya kısadır biri öbüründen
ya öbürü uzundur diğerinden
samani az olur da; unu çoktur aslen kısa olanın
ve yemliktir zaten uzun saplı,un etmez bile kimi zaman
nihayetinde bir kosa biçiminde
yığıla yığıla düşen, kısasıyla uzunuyla
ekindir ekin,
samaniyla unuyla
ekin.....

dert olası yağmurdur toprağı sömüren yanları
düşmedimi tenine buram buram tüter
başına oturan güneşten,
bi inse su; bi inse tepe aşarı
çığine vura vura sırtından toprağın,
nefes aldığını görececek gökteki kuşlar
kızgın tarlaların cız ettiğini,
karıncaların toprağı gıdıkladığını
ve daha görünmeyen ve dahaları

.....
bir kaç satırı melemen ettim şiir başlığında
şimdi dürtülerim der ki; yaratan güneş verdi
yaratan su verdi; hem içtin hem suladın
ya neydi isteğın dünyadan
inekten sütü
topraktan otu
gökten suyu
denizden balığı almadınmı?
evet peki ne verdin
gözlerini kapadığında kararan dünyana
kim güneş verebilir,
ayaklarını bağladığında
kim koltuk olabilir,
ellerine keleşçe vurduğunda
kim çözebilir,
kipriğine izin olmadıkça
kim hareket verebilir,
saçına uzamayı kim öğretti
kestikçe uzar,
dişine kesmeyi,
diline konuşmayı,
kulağına duymayı,
gözüne görmeyi,
eline tutmayı,
ayağına yürümeyi,
miğdene eritmeyi,
kalbe kan pompalamayı,
ciğerlere oksijen almayı vermeyi
vesair.....
şimdi bütün bunlar bir insanı b ir canlıyı
yaşatır elbet değilmi?

kör oldunmu sen hiç ey insan!
topal,sağır,dilsiz,,,,,
yani dünyanın servetini verseler
doğuştan bir ama ya siyahla beyazı anlatabilirmisiniz?
herşeyi anlatabilirmisiniz bir sağıra
ve çayırlarda koşmayı bir aksağa
anlatabilirmisiniz.....

.....
evet buğdaylar kimi kısa,kimi uzun
samanlık mekandır bazen
bazende un anbarı
anladın dimi hayat
aslen senle konuşuyordum
birden insan oluverdin işte
bu kan bu damarda dolıştığı sürece
sen ben olacaksın,,,
ya damarlarım soğursa
bu kıyafetimi çıkartırım elbet
zaten emanetti yaradandan,
sığ bir yer olacak
sığdırıp amellerimi konaklayacağım,
hâ ceplerimi doldurmuştum
sanırım dünya senin içindi
bak ayrılık varmış bu sevimsiz hırısında
gömdün ta derine işte!
sen üstümde dolaş nallarınla
ben altta eziyetinde olayım....
yok uzak ol dünya malı uzak ol
ben kefenlede giderim
yanımda sen değil....
iyi amellerim kalsın...
kargaşa isteyen toylar
depinsin bayırında dünyanın....
uzak ol dünya malı uzak ol

İlyas Kırılı

Dünyalık Adımlar

işte geldik
gitmek üzereyiz,
bir orta oyununda
dünyaya ebeyiz
şımartılan yanlarımızla
umursamaz felsefemiz,
mantık dedik çoğu kez
sığmadı,sığdıramadık içimize,
cebimiz hep yorgundu
ellerimiz beton yığınıydı
girmede fakiri doyurmak için,
yüreğimizi hangi ressam karaladıysa
yatlı,katlı tablolarla,
gözlerimize kim lens taktıysa
elektrik vermeyen kablolarla,
yakamadık viraneliğimizin ışığını
yıkamadık dünyanın telli aşığını,
işte geldik
gitmek üzereyiz,
bir orta oyununda
dünyaya ebeyiz

....

İlyas Kırılı

Düşeş Kader

zırh giymiş entaridir, essah kaderim
çivi çakılmış ciğerime; keser nafile,
muhtırası ten lekese,çil çil dert ekerim
mıh gibi alnımda kader,balyoz nafile

yaprağa baharı dolalı,dala kabuğu
yaprağa tırtıl konalı,dala leylek
toprağı köstebek burgular,teni dert
göğü bulutlar karartır,adamı namert
ihtırası acizlik rahmine gömer,edebi cehalet
gözler,doyumsuz toprağa diz çöker,tamaha sefalet
bir bakarsın hayatta zarın tek atımlı
.....kader düşeş.....düşeş kader

İlyas Kırılı

Edebali'ye Yeminin Var

köleymişiz çulsuz bir ırgat
gevur dilinde barbar
şah damarım kopuk deli başım hoyrat
kılıcım kızgın kınım soğuk ve berbat

edebali'ye bir yeminim var
eğilmeyecek bu boynum düşman önünde
devr-i saltanatın volkan gibidününde
şimdi içimde senden bir kıvılcım var

kurşuna ok atarım
atoma senin cesaretini
ve bıçkısıyım küfran kellelerinin
kolsa kol,bcaksa bacak
kopsun tanzikiyle kanı
suskun kalacaksa dilim
bir hançerle çıkarın bu canı

altı asrın atsız torunuyum
nalbantım eskimiş,tozu kursağımda
şaha kalkan bir kükreme var içimde
birde edebali önünde diz çöküşüm,
bu gaza yarım kalan gaza abdülhamit'ten
aklıma nakşolmuş,ey oğol dizeleri
elimin göğe bakan yerinde sancağım
önümde osman gazi'den fatih'e yıkılmaz surlar
gök gürelese başımda mehteran sanacağım

tüm yaralarım merhem bulmuş
hasta yataklarımda geceliğim asılı sadece
kır atın akıncısı yağız bir kulmuş
deh! asırlık sancım,deh! yeşeren takatim

edebali'den yetiştirdi bir yanım
canım çıksa ahtım çıkmaz sanırım
mermer döven bir sabrım var içimde
bu aksakallı dinletiyi asırlardır tanırım

İlyas Kırılı

Efendim

efendim su yolundan geldim
şapur-şupur ağzım, dilim
çarığımda el gadar çamur
cahilliğimi gabalık bildim
efendim,efendim dağ yolundan geldim

divane başımda sıra sıra bulut
ak pamuktan kara saçıma takke ördüm,
efendim sukut sensin; sukunet sen
ben lal olanı heyhat halinde gördüm

durmak kaya dibi bir rıhtımda
kuş üfürüğü salar uçuruma bu bedeni,
efendim sur'um sensin kara bahtımda
sırtlansamda poyrazı, bırakma bu gideni

İlyas Kırılı

Ellerin Türküsü

dimağım sana zılgıt dimağım sana!
dip dediğin kayalık yüreğimde bir ılgıt
eğirdiğim yünüm sen
değirdiğim afaki yönüm sen!

yıllar süzülmüş şafağımdan
kan bürümüş gözlerimi kan
bir dağ eteğinde sana bakmaktan
biliyorum yine yanlış bir ezgi
dilimde sadece...korkma!
dişlerimin gıcırdamasında
bir iki nağme kalleşçe tortulaşmış işte!
farzet bir ozan tel tel kopmuş
dinleme sen bu ellerin türküsü

hikaye heybelerinde bir peri
ben kırılı otağımda gezdiğimden beri
dolaşır papatya düşlerine inat içim zemheri
ya vukuatıyım ritminde gezindiğim şarkıların
yada bu ezgiler ellerin türküsü

İlyas Kırılı

Ellerinde Papatya

-Ellerinde Papatya-

danışık sanma bu baharı
sarıyı sever bazen, yeşili gömüp,
bir tılsım içinde uyanır, tüter hasatlığın buharı
solarsın bahtiyar olmadan daha ardına dönüp
solarsın kır çiçeğine açamayı öğretmeden,
--arı polen toplar özünden
tırtıl tırmanışında kanada binersin
ahmet çelebi deneyişinde uçmayı
----uçmayı becerirsin,
lalezardan tel tel kopar
bülbüle hazan verirsin,
büyüyen fidanda, yaratana tapar
kara gölde mum gibi erirsin,
uçurum kenarında demet demet papatyalar
ötesi kırık tırnaklarla kazıdığın cennettir
-----ölümü transit geçersin,
yaşlı bir çınar
dalında gölge olursun
budak budak akar bu pınar
zaman zaman içinde koybolursun

bir bertaraftır savurgan şarlatanlığın
güllere kıl düşümü inersin,
kızıl tana inat sehere çıkıp
ellerinde papatyalarla dallarıma binersin

İlyas Kırılı

Elveda

bilmiyorum nasıl anlatsam sana
vedanın nasıl birşey olduğunu
bazen cümle kurmakta zorlanıyorum
dilim varmıyor elveda demeye
oysa bir merhabanın şiirini
defalarca yazmıştım senin için
üstelik ayrılığı hiç hesaba katmadan
belkide hak vereceksin bana sevmeyi beceremedim
belkide bu dert küpüne yüreğim sığmadı
sana ızdırap çektirdim
ve seni sevdim
bir kuşun kanatları altına aldığı yavrusunu
okşayışı gibi
dağ eteklerinde alev alev yanan gülü
kırlangıç koklayışında sevdim
gece karanlığında ıslak ıslak kaldırımları dövereke ben
uslanmayan bekleyişini sevdim
bak yine ayrılığı hesaplamadan yazıyorum bu satırları
hasretinin cemresi düştünde yüreğime
gurbet karları erdi birer birer
ama senin hasretin ermedi
yanımda bile olsan
sanırım ben seni son gidişinde kaybettim
aylar sonra sevdanı gittiğin yerde unutup
geri geldin
bilmem
şimdi gözlerine bakınca
kahverengi gözlerin görünür sadece
ellerine bakınca ellerin
saçlarına bakınca saçların
oysa eskiden gözlerinde derin duygular vardı
en uzak dağlar tepeler
ve kendimi görürdüm hep ışıltılı
ellerini tutarken yabancılık çekmezdim
saçını okşarken bu kadar korkak değildim
nedir seni bana yabancılaştıran
nedir seni benden uzaklaştıran
nedir bana bu veda mektubunu yazdıran
ve defalarca sordum kendime
ben seni sevmiştim ama
sevmek
fedakarlık ister
sevmek yürek ister
bir oyuncak değil bu, ordan oraya atamazsın
sevmeye yürekli değilsen
sevilmeyi hakedemezsin
gözlerime bakınca kendini görmelisin
başkasını değil..
ellerinde benim sıcaklığım
saçlarında benim okşayışım olmalı
yoksa dağ başında alev alev yanan bir gülde olsan
yaban gülüne benzetirim seni

bugün bütün sancımla çıkıyorum karşına
bu sancularına merhem olasın diye değil
bu acılar tüm bedenimi
bir kanser gibi sarsın diye
ömür dediğin mezar taşına yazılan
iki tarih arası değildir

bazen uykuda ölürüm ben
sessiz ve gafilce
kabuslarda dirilirim ben
kefensiz ve sefilce
uzak dur rüyalarımın ve benden
hadi burda bitsin
tek kelime yeter
Elveda.....

İlyas Kırılı

Ergen-E-Con

ERGEN-E-KON

tarifi yok aslen bu bir destan
tarih yazmış zaten,sen silbaştan
adama giydireler işte böyle fistan
düşersin dillere www.ergen.e.con.

şaşıpta bu vatana uzatma dil
bayrağı bayrak yapan sen değilsin gafil
kanlarla sulalı toprağım,duy ey cahil
denizde çomak gibisin ey ergen-e-con

memleketi boşa yorarsın,bilesin boşluktasın
hayal gemisinde serseri bir nahoşluktasın
kıymet verenin yok gayrı,cezalı bir bolluktasın
dilediğini çek şimdi ey ergen-e-con

Türk insanının vakti kıymetlidir harcama
bak bi şair der,korkak bakarım evlerdeki her cama
bir şüphe ki; eşinden önce uyumaz giymez picama
lakin senin yüzün bellidir ey ergen-e-kon

İlyas Kırılı

Esmerim

zalımın kara algısı duyduğun
ağlama yavrum ağıt sanırlar
bir musıbettir yalana uyduğun
esmer bakışlarından tanırlar

bu yanık koza,bu dağınık fidanlık
son orman yangınıdır esmerim
yaş bir ağacım ondandır bu figanım
köl oluşumdan anla beni esmerim

şarkılarda tutunamam notalarım eksik
söz arama boşuna,saz ver yeter
bir elim yıldız tutar,bir elim kesik
şimdi halim yarım aydan beter

kuduran dağların azgın kurduyum
obanını salda,sürüden koptağel esmerim
yuvasından kovulmuş kuşların yurduyum
bir kanat ırpımıyla geliver esmerim

İlyas Kırılı

Ey Yar Suluköy

bir yakası kayalık
diğeri kiremitlere bezenmiş
bir vadi içinde
derin bir su çağlar
ve hey ey yar suluköy
.....duyuyormusun!

konağın önünde akşam ezanlarını getirir
ve karın açlığından zoraki eve giderdik,
üç-beş lokma gırtlığa düştümü açlığımızı bitirir
sokak arası saklambaçlarımıza koşarcasına giderdik
.....gece eve ebe dönmek tek derdimizdi!

velhasıl gecelerin dibi düşerdi ötekarsıdaki kaya uçlarına
bir enteresan seyirdi gençlik odasından efkarını çeke çeke
.....köyümün ıslak kokan(çileyen yağmur) akşamlarını,
molla çamından sallandımı gençlik heveslerin
hep yokuş aşağı inerdi,kimi şalvarı gobağa dolanmış
kimi çam dalına eşarbi değmiş bi tuhaf duygulardı işte
hey goca gaya ve ey yar suluköy
.....duyuyormusun! !

yani çok gömlek giydim seni düğmeleyerek
ve çok tarla gezdim gırınartlarında gölgelenerek
terledimse su içtim harman pınarına eğilerek
dedeçamlarında mola verip
karaçayıra salam verdim bir şarkıyla seni değinerek
ey yar suluköy
.....uyuyormusun!

İlyas Kırılı

Eylül Akşamları

dün gece resmine bakıp
usulca okşadım saçlarını
soğuk yatağında
yastığının bir yanı boştu
karanlığı çekince üzerime
yalnızlığım hayalinle konuştu

hala o bakışların duruyordu
gitmeden önceki gözlerinde
ve rüzgar dalgalı saçlarına vuruyordu
bir eylül akşamının titreyen dizlerinde

bir vakit senin gidişindi
bedenimi çarmıha geren
zamansız nutuklarınla veda edişindi
bir eylül akşamına efkarımı seren

şimdi zincire vurulmuş gibi
ellerim ve ayaklarım
saatler ecele kurulmuş gibi
silinecek kalmış ıslak yanaklarım

son çare mektuplarını yakmaksa
önce seni atarım ateşe
dönüşünü beklemek yollarına bakmaksa
eşkiyası olurum eylül akşamlarının

İlyas Kırılı

Eyvallah

top koşturuyorum mahallemizde
tek başıma,
etraf sğğüt dalı ve sırma saçlı
bir köşe var sen bakışlı
kğmür karasında bir yer...

eyvallah tel örgölü gönöl bahçem
kaç çizik attın bedenime,
süzölen kan,üzölen ben
bir mendilin bile değmedi tenime,
eyvallah kilitli kapılar
anahtarını hangi göle attıysan
eyvallah densiz yanlarım
bana kaç kez dert kattıysan
eyvallah her şeye
sana da eyvallah
püskölü kopuk belam...

İlyas Kırılı

Fırtına Dindi

deli fırtına pencerede şlap şlap
sarı bahardan kaçışan yapraklar gibisin,
sen duvaksız gezinen rafsız dolap
içinde asılı elbisenim sense bir garipsin

uzun yaka giydirir kader
ellerin kolayca tutsun diye,
paçalarımı tutuşturan keder
ayrılık olur ikimizde hediye

ser verdiren yanların var
ateşi gören çıra misali,
aramızda bir dirhemsiz bir duvar
olamaz; işte bu aşkın emsali

dar ağacında pek dar olur ölüm
diyelim ki; urgan boğazıma indi
ölüm; ölüm dediğin nedir gülüm
tutum nefesimi bak fırtına dindi

İlyas Kırılı

Firari

demini içtim ya gecenin
uykularım firari

kırdım ya kalemimi hecenin
yalvarışlarım hep firari

İlyas Kırılı

Gece Vardiyası

-

Bir yorgan ve bir uyku
Koynunda ahlar vahlar,
Çekmiş ne varsa üzerine
Yıldızlı aylı mubahlar

Gözler direnişte
Alın, helal teri pisirmekte
Lokma kızgın kerpişte
Dil tanık gönül bulanık
,.....gece vardiyasında

Zor,bedeni olmayan ölüme alışmak
Yarı mezar sayılırdı kara geceler,
Uyanmakti tek keyfi, sabahın
Sonrası Emperyalist takintilar ve bazı göreceler

Tan beklemek ellerini kaldırıp
Semadan,
Uyku firarı,gözleri kanlandırıp
Biter horoz ötümüyle
....gece vardiyası

İlyas Kırılı

Geç Kalınmış Şiir Soma

Kara bir diyar
İki ölüm iki zulüm
siyah kefen içime
üstüme beyaz melekleri örterim

tuzlu ve karadır şerbeti
çekerim çekerim...
elveda denmemiş bir nöbeti
tesbih tespih çekerim

bir nefes bir doğum gibi
bir ışık kabirde olduğum gibi
bir baret başımda çocuğum gibi
çekerim çekerim
tesbih tespih elveda denmemiş bir nöbeti çekerim

İlyas Kırılı

Geçiyor Zaman

Zaman

Urkek hayatlar
Kırık kanatlar
Ölü sanatlar
Geçiyor zaman

Siyah saçlar
Kalem kaşlar
Deli başlar
Geçiyor zaman

Uykusuz gözler
Kırıcı sözler
Asık yüzler
Geçiyor zaman

Kapkara tren
Kopmuş fren
Garda nadiren
Geçiyor zaman

Ecel ezel
Hayat güzel
Kimine özel
Geçiyor zaman

Dünyadaki rolüm
Sadece bir bölüm
Meçhulde ölüm
Bitecek zaman

İlyas Kırılı

Geçiyor Zaman 1

Zaman

Urkek hayatlar
Kırık kanatlar
Ölü sanatlar
Geçiyor zaman

Siyah saçlar
Kalem kaşlar
Deli başlar
Geçiyor zaman

Uykusuz gözler
Kırıcı sözler
Asık yüzler
Geçiyor zaman

Kapkara tren
Kopmuş fren
Garda nadiren
Geçiyor zaman

Ecel ezel
Hayat güzel
Kimine özel
Geçiyor zaman

Dünyadaki rolüm
Sadece bir bölüm
Meçhulde ölüm
Bitecek zaman

İlyas Kırılı

Gel Ölüm

tepe ardı eğilmiş diplerime
salını salını,inmiş incir dalları
bir sarp geçit ömür dedikleri
kıyısında ben ve dağarcığımın ipleri

sabrı şerbetlenmiş adamım
nabızı duruk,nefesi demli,
bir yeri düşük giydiğim abamın
biri güler gözlerimin biri nemli

hadi çık depreştiğin yerinden
hadi fişkırır gibi tazyikinle
gel ölüm.....

İlyas Kırılı

Gençliğime Yakarış

topuğuna basardım ayakkabılarımın
ve iki düğmesi açıktı gömleğimin
tufanlara rest çeken bir yaşımda
eskimeyi öğretememiş bir mevsimdi
damarlarımda dolaşan deli kanım

duvarları karaladığım zamanlar
defterlere sığmıyordu aşk kelimesi
aslında mektup devri bitmişti
ilan-ı aşktı duvar yazısının bahanesi

aynaya baktığımda yeni terleyen bıyıklarımın
iki yana süzölüşünü seyrederdim o hevesle
ve her kaldırım taşına iz bırakan ayakkabılarımın
imzasız mührüydü 42'lik adımlarım
yıllar sonra aynı kaldırımınla
değişen mührümü basıyorum her adımda

aynalara küskün bakışlarım var şimdi
birde küflenen cesaretim kalmış dağınık saçımda
bir ela gözlüye vurulmak çok zor şimdi
vazife biliyorum artık utangaçlığı bu yaşımda

ezberlediğim şarkılar eskimedi hala
unuttuğum bir kaç şiirde saklı o heyecan
belkide 17'imde yazılmalıydı romanlar
o günler gibi atardı damarımdaki kan ve bu can...

İlyas Kırılı

Gezi

girdik feleğin girdabına
düştük zerhoşun şarabına
ulu orta çıktık mihrabına
gezi eyledik dünyayı gezi

oysa bir yanımız yanıyorken
duman altı olanlar vardı,
yara sıcak hala kanıyorken
gece yarısı yarasalar sardı

terör piknikte,terör kandilde nizamda
ülkem gezi diyarında uykuda,
bir gençlik bir gençlik şimdi mizanda
vatan içinde vatan kuruluyor gençlik uykuda

şehirler talan şehirler viran
bir insan yaşatan; bir devlet ola!

İlyas Kırılı

Gınalı Guzun

termi kokuyo benim,bir zifiri hasretin
delik delik kanayan kurşun yarasımı
.....bilemem anam
ceplerimde leş gibi kopuk sevdaların
yitik ve yırtık resmi,
bir oyana bakıyom bir buyana
hani göremiyom ya seni,
ya ciğ düştü gözlerime ya hasretin
dönüyom arkama,dönüyom sağıma soluma
sayki goca dağlar yazmasını geymiş
sayki kara dumanı üstünde:çatık gaşların gibi essah
bi bakıyom mavı gök gözlerindeymiş
ha tuttum yaşlarını ha tutcam,vesselam olmadıki daha seftah,
dizlerim beton yemiş bükülmeyo ya!
belim iki büküm; gayrı ya gör cem seni ya göremecem
ta şuramda bi sızı,delirtiyo sayki içim sökölüyo ya
ya gınalı guzumun ya gurbanın,daha sana hasret öremecem

.....
biraları zılgıt yemiş anam
çobana hörmət yok,kayun kuzusuna ne desin
ta alnıma değmiş,sürdüğün al gınam
var sen de aleme! gınalı guzum gurbette neylesin
ama deme; ben yanıyom,dırnağım inceden sızlıyo
toprağı oyarım,daşı delerim ama yüreğime kıl değse
can kapağım açılıverir,güneşe biner gelirim anam

.....

İlyas Kırılı

Git Artık Belalı Yar

şarkılara inat unuttum ya seni
gözlerine inat,baktım ya gök yüzüne
darıldım,iki dal değilmiydi söğüt diplerinde
sıtımıza gölge olan sevdamız

gururuna gem vur! inadına zircir
ya sev ya vur gayrı,ürperiyorum,
bak bir tatlı sert yüreğim var o da incir
tüm sertvetimi kefilsiz sana veriyorum
ister al ister çarçur et
geride kalan hacizliğim
bana senden kalan faturan olsun
git artık belalı yar
daha borç edinme üstümden....

İlyas Kırılı

Gitme

dur beş dakika
anılarımı sığdırayım
hemen şu valizine
ve git ardına bakmadan
dönmeyi şimdilik unut
valizinden çıkartıp gömleğini
usulca giyerken
anılarım değmesin tenine
değmesin kokum kokuna
bıraktığımız yerde son bakışın
öyle asılmış söğüt dalına
ve soğumuş bedeninin durur
bir dar ağacında
kollarıma düşer hayalin
tutamam
ve düşer iki yanıma bitap halde
sana değil bu sevdaya yanarım
nasılda zor bulmuştuk
bu gönül seyranını
ne kolay kaybettik
aramak zoruma gidiyor şimdi
gitme
bir kelepçe vurdum inadıma
bir kör kurşun
meğer sevmeler
gözlerinde sevilirmiş
beni o gözlerden irak etme
gel gitme...

İlyas Kırılı

Gönül Odam

burası bekleyiş
bu dört sütun arası
hem geceye hem gündüze
alaca bir hüzün ekleyiş

yanık kokar bir yer
iki tavan arasında
ıslanır nice değer
soyulunca gönül yarası

perdele mapusumu
çek yorganımı üzerime
kapılar ardına kadar kapansın
bu zindan benim
bu yaban okşayışı
gönül odamın

İlyas Kırılı

Gözlerin..

dehşet saç hadi
kipriklerinle
kızılığın göm hadi
atlasın derinliklerinde

vahşetin olsun bu bakış
kipriklerini batır hadi
taşa vurur gibi
vur yüreğimi
ama ıslatma gözlerini

beyaz giymekten bezmiş gözlerin
kana benzer bakışların
pınarların ters yöne akar
bahçen kurumuş suyun dereden akar

çelmesiyim gözlerinin
efesiyim yabancı nazarının
deli fişek bu gönül
namluda dar ettim mavi boncuklarını
erittim işte şuramda
köz olan benim
toz olan sen
kopan başım,solan bedenim
bulut bulut olan sen...

devrin son mavisi
ve derin suların entarisi
giymişim seni bir okyonus ortasında
korsanıyım gözlerinin hemde en fedaisi

İlyas Kırılı

Gurbet

bu Őevk-i buhrandır
bu aşkı vatandır
bu bendeki akışan kan
toprağımda Şehit yatandır

uzakları gözüme düşüren
yakınları irak eden
ve daha senden benden
anadağ nazlı yardan
kundağındaki bebeden
kanlı ölümlerden çıkan
işte bu beden
tut ve çıkar derim ruhumu
al beni vatanımdan alabilirsen

İlyas Kırılı

Gülüm..

koptuğum dal sen
filizlerinde çürüyen ben,
bir duayla bulut versen
çiçek açacak bu beden

sarhoşluğum şişe diplerinde
ayıklığım sende gülüm,
bu ölüm dar ağacının iplerinde
taburama dokunma gülüm

saçlarından ördüğün kazak
yokluğunda ısıtır cılız bedenimi
yalancı bakışlarla kurduğun tuzak
efkarın eşiğinde kararttı tenimi

kavak yellerinde baharı beklerken
sen poyraza düşmüşsün gülüm,
ben tırtıla kelebek derken
kanatlanmadan geldi ölüm

İlyas Kırılı

Günah

batak her yer kara leke
el bulaştı çarık çamurlu
hata dediğin dolu teneke
dökemedik yere herkes onurlu

yol keser iş başında haramiler
her yatan kaymak olur o şeytana
ezanla ayaklanır bütün camiler
abdestini kuşanan biner faytona

İlyas Kırılı

Günahkar

şişe diplerine gömülü sanma halleri
bir yudum suda boğulan benim,
bir sırma saçlıya kurulan hayalleri
üfleyerek yıkan, günahkar adam benim

deli aslında akı selimdir
beyhude gezen lal olandır,
hayrı şerden ayıranda ilimdir
cühela; heybesi günahla dolandır

sudaki dinginliğe bir taş kafi
bir sayfaya bir kalem çizik,
kir tutan yürekler olacaksa safi
tövbesiz günahkara yazık

İlyas Kırılı

Hadi Git Gülüm

yangın nedir bilirmisin sen
itfaiyesiz,yağmursuz kalış bedende,
tövbe ettinmi hiç günahların için sen
iki gözüm iki çeşme yerlerde

unutma insanında bir yaradanı var şüphesiz
başımda fesim eksik,dert doluyum gülüm
ne ağıtları harman etmişim kulağımda küpesiz
sana yalvarış ahmaklık,diz çökmek suç gülüm

sarı kavak yelleri var gözlerimi meşgul eden
sen saçlarını savurda git gülüm,
elma ağaçları var dalımda yanaklarına alagül eden
burkulan dudaklarını sal,hadi git sen gülüm

bozokların yağmurları tenimde buzul buzul
bulutlarını gerdin ya üzerime üşümekteyim
sana git demişim ister gül ister bozul
şimdi ben yüreğime yeni sevdalar döşemekteyim

köşe başlarında ıslattığımız duvarlar var
güneş gözlerini indirde git gülüm
dilek ağaçlarında kuru mendiller var
yanaklarını kimse görmeden silde git gülüm

İlyas Kırılı

Hapis

dört yanım
kar beyazında kış
sol yanım
kır çiçeğine bakış
yakışmıyor anam bana
soğuk demirler ardından
gözyaşı dökmek
ecel olsada kelepçeler
alsın canımı
hücremde bir yarasa
emsin kanımı
ben her gece buralarda
ömrümü gömüyorum
cesedimi yıkasın yağmurlar
yıldızlarla ölüyorum

hani azrail can alırdı
ben kefansız kaldım
can çıkınca ruh kalırdı
betondan mezara daldım
soğuk oluyor geceleri
tenim donuyor anam
demirden yapılmış pencereleri
bedenim sıkışıyor anam

çalıntı bir gençliğim var
gardiyanların elinde
unutulmuş bir mertliğim var
söylenmez namertin dilinde
sokak sokak gezdim
yine dört duvarları
adım adım ezdim
çirkef kokan şu diyarları
nerde benim hoyrat deliliğim
kan çanağında yıkanmış gözlerim
beyaz güvercin gibi uçup gider
zinciri koparılmış sözlerim

kılıcımı elimden aldılar
kır atımı dağlara saldılar
peşrevime kelepçe vurup
üç-beş adamla daldılar
nerde anam yiğitlik heybem
ben tel örgüler ardında
iki satır mektuptan gayrı neydem
yıkılası duvarlar ardında
yumrukladığım ranzamla
mapusluğun davulunu çalar oldum
döne döne tesbih tanelerinde
mevlanayı bulur oldum

İlyas Kırılı

Hapishane Işığında Kara Mektup

bir meltem rüzgarıydı
saçlarını okşarken
alev alev yanan gecenin
koynunda saklı bir ela göz
gözüm tutsaklarda
ellerim kelepçeli
bir ben yalnızım
birde içimde narasız kalan
gönül dilim
yine başlıyor kömür karası
ceylan yarası
zifiri bir gece
içine ne kattıysam karardı
dertler ruhuma zarardı
çektim tesbih gibi tane tane..

herkes uyuduğunda bir ben kalırdım
gözleri açık
dalgalı bakışlarım yanardı pare pare
elimde defalarca okuduğum
satırları gözyaşımla silinmiş
katlanmış bir mektup
ne okudumsa anlamamış
yada ağlamayı becerememişim gibi
bir daha okuyordum
bilmem sendemi ağladın yazarken
bazı kelimeler silikti
bazıları titrek yazılmış
seni unutmamı istemişsin
hemde hiç düşünmeden
bana gözlerinden söz etmişsin
kan çanağına dönmüş gözlerden
ağladığını yazmışsın....
sen kime ağlıyorsun be!
sen kime yanıyorsun?
unutmak mı neyi kimi! !
ya sen sevmeyi bilmiyorsun
yada beni hiç sevmedin
böyle sevdami olurmuş
zaten düşmüşüm dört duvar arasına
bir bıçak çektin sanki
kanayıp duran gönül yarasına
felek vurmuş beni zaten
bir de sen vurma arkamdan

bir soğuk odadayım
buradakiler hücre der aslında
ufak bir pencereden uzanır
ayak uçlarıma gün ışığı
hani güneşte vurmasa pencereme
diri diri gömülmüşüm gibi
beton yığınlarının altına

yaşayan ölü rolünde sanacağım kendimi
ne yar sorar beni
ne anam
yarım ölmüştür gelin olduğu gün
anamın kemiği sızlamakta
o kara toprakta
bırak eli,dostu
zaten dost dediklerim
düşürmedimi beni mapuslara
bir tek sırdaşım vardı
geçen gün ziyarete gelmişti
gene anlatalım dedik havadan sudan
burda zaman kısıtlı dedimbana ondan haber ver
yıkılası gözlerinden
bozulmuş kaderinden
kırık dökük kaşlarından...
yok yok yada sus
biliyorum mavi gözlerini çoktan unuttum
burda gökyüzünüde görmüyorum zaten
hatırlamak zor olacak dedim
şurda ne kaldı
pos bıyığımdan başka
iri bakışlarım kirli sakallarım
ve ürkek bir yürek
çıktığımda korkmasın benden
zaten tanışmamız mümkün değil artık
hadi git beni bana bırakta git...
dönerim bu leş karanlıklardan
yeni bir sayfayla
hani bir barakamız vardı sahile yakın
işte ordayım ben
sen var bekle beni..
üç beş güne varmadan
gardiyanlarla vedalaşırım
hadi git dostum
haber sal dosta düşmana....

İlyas Kırılı

Hayat Ne Gaddarsın Sen

şu garip yürüyüşümde
alemi dolaşmışım sanma
dibim kuru suyum gülüşümde
beş kuruşuma bakıpta kanma

saçın zülüflenmiş köhne hayat
tozmu değdi, çamuramı belendin
vereceksen sevdiğe,seydiğini dayat
bir kefene iki beden sığmaz diyemi eğlendin

emdin sütünü helalin bakırından
şimdi gölgesiz çınar kadarsın
harama dil değdi helalin kerından
cürmüm hayat ne gaddarsın sen

İlyas Kırılı

Hayat Yolunda Fren

yol! çizgiler eşliğinde
yol! asfalt ölüm eşliğinde
sol! ecel dediler
öl! dedi yaradan yolcu ölüm döşeğinde

ha neydi doğum sebebimiz
ya ne idi; edebimiz
kırıldıda testi
göründü mabedimiz

güzeldi soğuk suyu derenin
içenindir şükür; nimet ki verenin
güneş kurutmadan ırmakları
hak; denize teslimiyetle girenin

bir dem; oğuldan,torundan
bir tel; ha candan,ha burundan
beyaz örtü serilince bedene
kırılır bir cam onurundan

dağ delindide duyuldu; ya giden
mal bölündüde bölündü,ya geri veren
olmadı,saraylar bile toprak üstünde
eşine eşine yaparsın,hayat yolunda fren

İlyas Kırılı

Herşey Yalan

gülmeler, evham içinde.....gülmeler
sevmeler gibi, kedinin fareyi okşayışında,
ovada kaybolmuş kuzu; çırtlak çırtlak meler
ahırdaki dört taraf delik deşiktir, koyun kuzu arayışında
aslen ten' den bir parçadır kopuğuna olan özlemi
aslen kan'dan kokuşmuşluğudur, aynı renkte ve aynı histe oluşu
hani ikisinide kessen bir torbada
belkide bıkarlardı beraberliklerinden,
bir sır vardı; etten hariç kemikten ziyade
bir öz vardı; her kuzudan gayrı bir koku
işten bundandı ahırdaki feryat.....

.....
ey budağı yaprağını delen dallı dünya!
ey şerbetini toprağına veripte
üzerinde şirasını arattıtıran ballı dünya!
sen neylersinde üç günlüğüne
ömürsüzlüğümü unutturdun.
oysa tenimi soyan, etimi sıyıran
kemiğimide kırık dal gibi kimi öğüten
kimi kemik dişlilere kırdıran dipsiz dünya!
yalan değilmi, herşey yalan değilmi?
üstünde biten ot, akan dereler
top top yuvarlanan tepeler
kalem kalem ağaçlar
yalan değilmi, herşey yalan değilmi ey dünya...
sanma inkar köprüsünde balık tutarken ayağım kaymış
sanma isyan bayrağına adımı yazdırdım
bir ASIL vardı astarında yüzenlerle birlikte
velhasıl gayrısı senmisin bu aslın ey dünya!
yani üç günlük değilmisin
doğum, kalım, ölüm
bu sen değilmisin yoksa
bir bineksin ya ayaklarıma
bindim sırtına ilelebet
toprak benim idi ben toprağın
selametini verde düşün dalımdan yaprağım

İlyas Kırılı

Hıristiyan Allığı ve (kurban kanı)

bak taş yuvarlaması tombul yaşlarına
kayalıklarında nasılda seker,un ufak iner gamzelerine
ben Hz.İsmailin fedakarlığında,bindim kurban kaşlarına
al giyemedim,al verdim bir koç boynuzunda sıraat seferlerine

kimi bıçkılı vaatlerin umursamaz hayvan haklarında
illede vejeteryanım delilliğinde,avuturken kendini
içkiyi bile helal kılmış şahsına,hindiyi kullanmamış yasaklarında
ak sakallı noele umut bağlamış,çoktan aşmış haddini

bir kurban yaradana:bir göz hakkı için yetmez aslen bin deve
benliğimizi kürümüşüz,işıkları kapatıp geri sayımlarda
pazardaki kimliğimizde İslam yazarken hesap tutmamış eve
haşa tavuğu bile çok görmüşüz,demişiz hayvanat kıyımlarda

İlyas Kırılı

Hidayet

bir nan;
dilimi yara yara,
bir kan;
damarımı sara sara
dön diyor bir nida,dön!
ruhun ga'lü beladan,

oysa bu ten
iki nefeste bir oksijen,
kaldıki bir dakkada soluksuz bu beden
illa aciz,illa ölen

bilim gördü ayda çizik
denizde su; tuzu,tatlısı kesik
görüp inanmayana yazık
ya Rab! ashap sadakatı ver azıcık

çamur harcından insan
kirlenmekten korar
Hidayet ver Allahım
bu kulun mağfiretini sorar

İlyas Kırılı

Höyükteyim (bozüyük)

kaderimin çizilecek bir yanı var
bir höyükte
ve kızıl bir tepede

adını söylemişlerdi uzaktan
yağmur yağışı gibiydi duyduğum
hep taze hayeldi
ürkek kalmış yanlarımda,
adını söylemişlerdi uzaktan
gök gürleyişi gibiydi dinlediğim
şimşek çakımıyla kazılmış ömrüm toprağına,
şimdi yandığım yerdeyim

kaç köprü yakıldı
ve kaç gemi,
sende başladı hikayem
senle biter demi

bu şehri kaygım sensin
bu birikim kıyısında ölen sen,
acemi yalvarışların tuzağında
dilencilige bürünen sen,
ve sen bozüyük
bana çok ırak görünen
en yakınım ve mehtaplığımsın

İlyas Kırılı

İki (Hayvan-ı Natık)

iki kişiydi insan Adem ve Havva
muhtaçtı,nimetlerden hariç kendinden olana,
benzeriz halen sureten doğuşumuza bi heva
aciz-idik,öldük ve mahşere doğacağız üzölme kaybolana

iki cins çakıştık,topraktan bedene piştik
ateş inkar etti,toprağı ve insanı,
bir ihsan ile Muhammed'e yetiştik
arafat'ta başladı gayrı müslümanın imtihanı

bir hayat ki; servet kul için vaad edilen
yaradan günahsız meleklerle bile vermemiş,
'halilim'der Rab,gayrı bu yolda kat edilen
yüce bir yoldur,hiç bir varlık buna ermemiş

İlyas Kırılı

İlk Okul Aşkı

çelik-çomak oynarken ben
delik ayakkabımdan utanırdım,
mavi bir önlükteyken sen
kelebek tokalı sağından tanırdım

okul bahçesinde dolaşmalarım eksikti
sen,beni düşük yakalı bir çocuk bilirdin
yamalı önlüğümüm sol yanı hep kesikti
sen bir iğne, bir iplik karşıma dikilirdin,
saçlarına ördüğüm bu kör düğüm
tenefüslerde çözülürdü sırma sırma
her zil çalışında kapıya koşmalarım
saf sevgimdi gelde şimdi haykırma,

her evlilik oyununda babaydım ben
sen çocuğumun annesi,
okul çıkışı elvedayla giden
sendin, bense yarının bir bahenesi,
defterimdeki arka sayfalar
koca yüreklerin şiirleriyle doluydu,
çocukça sürdüğüm sefalar
şimdiki sevdamızın bir koluydu,
tuttum kolunda gonca gülün
ip atlayışlarında buldum resmini,
bir acayip ayrılıktı verdiğin ödülün
gurbet yollarında aradım ismini

yakalı önlükler sandığa girmişti
boynuna taktığın altınlarla el olmuşsun
yaşımız aşk denilen erdemliğe ermişti
sen bensiz bir yürekte elle dolmuşsun

kitap aralarında sakladım seni
okudukça kipriklerimi ıslattım
her yaprakta yırttım hesapsız gideni
bir roman yazdım ve seni anlattım

küstüğüm ne varsa sana dair
barışamadım hiç bir zaman,
yıllar sonra sensizliğe oldum şair
satırlarıma düşme aman

İlyas Kırılı

İlyas Derdi Ya!

yakın çok yakın.....
dibe düşer ya bu ağacın meyvası,
aşı verdim.....tutmadı
yakın çok yakın
ilyas derdi ya!
YAZIYOR KALEM DEFREİMDEKİ SATIR ARALARINA
yazıyor bilmem kaç kelimeden yoksun....ve pür selamet
dikiş vermiş yanları yırtık kefen içinde gibi
nereye dönsem uyurken
ya dönüyor dedim başım
ya kabusundayım yamalı uykularımın...

yıkılacak fermanı kırık kaleme vurgun emr-i hazırlar
yakılacak bu konak,kuru çalı gibi cayırcayırcı,
düğüm kalan bağcıklarım,çamura değer
yol giderim,ardımdan iz eder
is veririm kıvılcıma vurduğumda
çakıl taşlarına değen topuğumdaki nasırlarla
alev alır,yakarım patikasını bu değirmen yollarının...
ilyas derdi ya!
yakılacak bu bedelsiz tapular
yıkılacak bu konaklar....
gözlerime baka baka mor dağlar
ceylanlarını salarak şehre
bir kiprit çakımıyla
kül olacak!
yandı kurduyla sadece
kuzularını salarak,,,,
derbeder olan çoban değilmi....

İlyas Kırılı

İman Kalesi

yıkıktı ahu bergüzar dibi surlar
döküktü mahsen,
kızıl tepeden ağardı süngülü gavurlar
yinede her şafağa sökerdi iman kalesi- şahsen

karınca yolu dizdarımı,örümcek ağı pusulamı deldi nefsim
tetik bildim arımı,namusumu,
durgun suya sinek dokunuşu haldeyken ben,kilit vurdu kafesim
yırtık kantla çektim ya mapusumu

yazlık bir evin penceresinde yağmuru süzdüm camlardan
kara günahım indi topuklarıma dek,
bir vesile bilemedim bastona düşen ömrümü,işte bu gamlardan
sille yedim yaratanın tapınaklarına dek

bir selahiyat bedirde kılıç kılıca zihnimde kazınan,deşti bağrımı
sızlandım,inilti tavanıma değene dek,
kalkanım sensin ey resul! sünnetlerinle dindirdim ağrımı
içimdeki uhud'u yenip boyun eğene dek

bir güneş doğumundan,batımına nefes veren mevlam
beş vakit demiş neyleyim,
dünya malına zar tutup hep yek atan tavlam
zekatı yenmiş neyleyim

altını saraylara hak görüp,kömürü toprağa gömen yaratan
sığ bir bedene ikiz gömü vermiş,
hz. musa'ya; kendini ateşte,gökte,toprakta aratan
bir ağacın dalına yaprak verişini öğüt edermiş
alamadık,alamadık,alamadık neyleyim

şerden umut vaad edip,şarlatan hallerimizden haz duyduk
yılda bir ayı açlık zannettik,
yürüdüğümüz topraktan halk olduk ve biz buyduk
ecele beton döküp sıra sıra öze dönmeyide hak ettik

İlyas Kırılı

İman Kalesi 2

zırhını kuşan evlat
gökte salınan bir oktaadır ecelin,
yiğitliğini kuşan kat be kat
hınzır ensende tetikte ola sol elin

sokaklar yırtık,taşı arnavut döşeme
ar son damlada tutsak düşmemiş yere,
çiğnenen namuslar sancı verirken köşeme
bir nida göğü ürpertir Allah der de bi kere

okumuş beyinler,sarmaşık bitkiler ve saksı
^ben^liğin tapınmalığında nöbet bekler,
darwin küflendi; tozuna bananların raksı
şişe diplerinde bilmem daha kaç tetikte tekler

-öl! gibi iki harflik kansız bir soğuk duş
titretir tırnağına kadar üryan her adamı,
hem hortlak hem ter akıtan bu yokuş
iman kalesinde ancak hür kılar idamı

İlyas Kırılı

İnsanlık ve Türkiye

kün feyekün idi tüm müzakereler
alemin fitratında halk edilen cürm ve beşerdi
kaç tıklı tarık var ise anjyosu ayet ve sureler
lal olana hacetten, vel- hasılı nazardan düşerdi

aslen insan ve ten; mürekkebi süren belli
aynı yağmurların toprağında çamura bulayan
zifiri geceyi mum eriyişinde tan kılan ,bir halli
yaradan var bizi ,bir kürede kanla bağlayan

mucıd ne ki ey zan! mavzeri ecele sürülmüş
fişeklerin dumanında kaybolmuş insanlık
tok miğdelerin iğrenç geçirtisi duvar gibi örülmüş
ürkek bakışlı çocukların siperinde puslu insanlık

bir kaç forslu imza,yarasa gecelerinde oluk oluk akan
hangi zıpkın koltuğunu kabartır ve necis hevesini,
bir ihmal var ise göğün altında her daim halıkına bakan
yaradan var,ödetir elbet bedelini gayrı tutma nefesini

zaman bile tik-tak eder unutmamışsa ecdadını
dizginlerinde cihanı tertip eden kos koca bir geçmiş
sayfalarında ne yazıyorsa uyan ve haykır adını
insanlık ve merhamet bu şulede bir tek Türk'ü seçmiş

zalim dirhemine sadık, tasmaşı boynunda dolaşır
sen uzanan topraklı bir el ol,tut fidanın kırık dalını,
kiprit çakarda sahte gülüşüne bile fitne bulaşır
yıkık bacalarda insanlık tüter açılır Türkiyem yitirme aklını

İlyas Kırılı

İsrail (iti)

kızgın maşaların telisin sen
yanmak nedir bilirmisin
beş parasız ve çulsuzken sen
şimdi seni giydireni bilirmisin

ateş olsan cürmün kadar yer yakarsın
lakin kipritin kovboylarda
ak dese şelaleden yukarı akarsın
artık neslin silinmiş bu soylarda

hey şımarık zamane çocuğu
elindeki silahı oyunacakmı sandın
yalvarışlarla bakan o mavi boncuğu
kurşun deyip masumlaramı dadandın

bu ne cahilliktir bu ne kölelik
asrın en kuyruklu sefilisin
ne amarikaya ne sana kalmaz köpeklik
şimdi ufacık canların katil israilisin

İlyas Kırılı

İstanbul

sere serpe yatırmışım toprağına
delikanlı gençliğimi
en derin yakarışımı
inileyişimi
ve kaçışımı pusu kokan sokaklarından
kedi ölümü caddelerine
ve şahit isterim bu boğazın sularına
ayasofyayı
görsün ben sendeyim
bir tekne üzerinde
yazarım dakikalarca gecelerde seni
denize düşmüşsün istanbul
hadi sustum
anlat fatih'ten yavuz'a dek
kaç seferin mecburusun şimdi
ve şimdilerin torunlarıyken biz
tutulamazdı yıldızların
geceleri düşmeden marmara'ya ege'ye
sen ki bir işaretten buyrulmuşsun
asırları sırtına bindirerek
kaç yağız atlı toz duman etti
aleme tek bana yek toprağını
şimdi bir vapur sefasında
dolaşıyorsam sularında
özgürlüğünü satın almışım senin istanbul! !
akşamları kızıl şarabını
seyrediyorsam salınan bir teknede
ve batırıyorsam kalelerini yeditepe'den
fatih'i kıskandığımdan değil
bu bitmez haylazlığım ve caniliğim
seni kaybetmekten
vede kanayan yarama tuz basmaktadır ey gidi istanbul
bu ne ya!
bu nasıl içmektir suyunu
zemheride soğuktan titrerken ben
ta yurdumun bir köşesinde
sen misin yudum yudum içime düşen
hangi istila eriştirir beni sana
hangi fetih daha yakındır şimdi bana
bak geliyor dumanını salarak
bir kara tren
ben olacağım
haydarpaşaya ilk giren
yaşımı sorma istanbul
fatih'ten gencim hala
lakin gençosman duymasın!
bakma belimdeki kılıç
başımdaki kavuk değildir
bir hilal getirdim sana anadolu'dan
hani düşerdi ya denize parıltıların
işte öyle bir gecede tak gerdanlığını
kızılığın düştüğünde benzine

bugün nikahımız kıyılmış
toprağında kınalar var
hangi vapur götüreceğ beni kız kulesine
bir bekleyenim var birde istanbul

İlyas Kırılı

İs-tan-bul

istanbul ekiyorum tarlalarına gözlerimin
başak başak gözetiyorum boğazını,
hisarda mermer direkli fetih izlerimin
roma çığığına sille vurur görüyorum
asırlarsa yummuş ağzını...

is-tan-bul!
yıldırımları süzen kara dantelin
ayasofya minarelerinde şule alır
sultanahmette secde ederken bulutların
duaya açılır topkapıda zekeriya kının

is kalan yerlerinde, ten çeker budaklarını
mazi mevta taşında,biz bulanık bekçileriniz
fatih gemilerine emri verdi de bükmeden dudaklarını
karadan gemi,kan gölünden şehit yürüdü
daha ölmedi kürekçileriniz

tan düştümü kız kulesinin eteklerine
kızıl gerdanlığını ben takarım sana istanbul
zabtım dergahına,zabtım yedi tepelerine
boğazına şalgam döker sessizce yürürüm istanbul

türkü bindirdiğim metropol şehrin kiremitli çatılarına
bağdaş kuruverdim,
göge bakar minareleri, kubbeli dualarımla
istanbul sana Ege'de,Marmara'da köprü kuruverdim

biçtiğim evlilikler,kosa zahmetiyle hisar sancaktarlığında
tan! seni batırdım diplerine istanbulun,
ey berduş yanı dipsiz kayalıklar! bizanslı değilsin
mey dökseler şakağımdan/dalga benim, hadi siz kaybolun

üsküdüme serdim, evrenden kartal bakışlarımı
kanat vurdum beyoğlundan,pençem taksimin siğ yerlerinde,
ey istanbul! sana şair oldum,sana kırık bir kalem
kaç satırda boğduysam saydamlığını/bu şehrin serlerinde
bir infaza vacip kıl serrimi....

kaç kafiyede ezber tututulur mimarine/kaç ayasofya
düşün; kaç fethi göze almış koca imparatorlar/kaç padişah,
bir işaret, bir sulh fetret devrinden ahir/son rasül
fatih sarıldı kefene,hadis ilmini kuşanarak/oldu şimdi nesli şah

devri elzem,bulutlara selam çakan binalar/gayri elzem
Eyüp'te tenim kurur,dilim mırıltılı/herhal mirasımdan
şehri-yar toprağına ayak değse/istanbul aleme zezem
başka ele diyar kılmam,ben İstanbul'um/İstanbul sana hırsımdan

İlyas Kırılı

İş Ve Aş

dar gelir halkıma dar gelir
bir nefeste aklık, bir nefeste kaval,
kimi koku gelir kimi nağme
karnım sırtımda bakarım çöplüğe aval aval

ağam ne desen haklısın!
ver yevmiyemi de, sabah edeyim,
tırnaklarımda çapa, dizlerimde taş
sürüne sürüne kazayım derdimide kuyu edeyim

dil sürçmesiydi ağam, ne diyebilem sana
yavrularım nan bekler, kuzum oyuncak,
kaşlarım çattıysa dişlerim bilendiyse sana
rızkımı veren ALLAH tır sönmez gayrı bu ocak

millet sinei vatandır, millet vatanı ekmek
kayıрма işçiyi, ayırma babadan oğulu
saraylar dibinde varma sana çile çekmek
iş ver aş ver kısma yaratandan gelen çoğulu

İlyas Kırılı

İşçisin Sen İşçi Kal (cem karaca yorumlandı)

yürüdüm yokuş,durdum yokuş
tepe tepe ittiler,işçisin dediler
boynuz boynuzla,tulumla tokuş
kırık boynuzla hakkımızı yediler

küfre hazmedemedi kirli bünyem
aldılar benliğimi,çaldılar duvarlara
çalış yazıyordu boynumdaki künyem
bir lokma için benzettiler davarlara

hatrı sayılır bir alın terim var işte
kuruttular alımda,terleyemedim
sabrın taşkınılığı var bu gidişte
işçisin dediler tekerleyemedim

emrin kılcan incesi,artık direk kadar
yüreğimi pas-pas ettim ukala bir söze,
zalim zulmet havasında,işçiye adak adar
işçisin sen işçi kal dediler,döndüm öze

İlyas Kırılı

Kaçış

bu son nöbetten
alel acele bir kaçış
yatak döşek ve muhtırasız
arka sokaklardan kaçış
çöpçü kalmış düşlerden
süprülmemiş hatıralardan
dere akıntısı göz sellerinden
ve söğüt dalı gibi salınan hayattan kaçış

bu firar
gönül mapusundan
bu firar
iki adım öteden
sisli bir tepeden
senden ve benden
yanaktaki yangın buseden
ve atılmış ne varsa bol keseden
soğuk şehir betonlarından
kanlı kaldırımından
ceset yığını kahvehanelerden
mızıkçı dostluklardan
ve leş yiyen karanlıklardan
kaçış...

mazeret aramak ahmaklık
sebepler kırık dalda çürük elme
depreşen yarada deli kan
kıpraşan gözde çıban
ve kurtsuz bir dağda çomaksız çoban
kaçış dedik ya!
bilet arama gişelerden
güneşi gömdüğünde iki tepe ardında
zuhal yıldızların izinde yürü
pusula iki kaşın altında
çakal kokusu burnunda
azrailin namlusu koynunda
kör kurşunu bir kolye gibi boynunda
yürü işte...
kaçtığın anlaşılmasın

İlyas Kırılı

Kaçkın

kaçkın
dertlerin hamururunda
yoğrulan benmiyim
yoksa eskiyen bedenimmi
benmiyim hiçliğin ötesinde
mecburen yıkılan
bir çınar gibi,
yada kimdi mahkumiyetin
gardiyanı,
kimdi şımaran çocuklar
demire yaslanmışım gibi
kundakda paslanmışım sanki
kaderim mi yoksa
hıçkırıklarla boğulan afacanlığım
yani poyrazın uslubumu bu
içimi derinden kemiren
bugünümü düne mahsen kılan
tek kalemde sırnaşık hatıralara sünger çeken
her neyse diyerek kestiğim muhabbetlerim
kurşunları boş mazeretlerle sıktığım
ve boz dağlara çıktığım
yani kaderim mi bunlar ve dahası
öyleyse alayım heybemi
vurayım gurbet yamaçlarına
ihtihar gönlümü
varsın kaçkın olsun bu gidişim
güllerle bezenecekse
varsın korkak olsun kahredişim
laleler hüznüme ortak olacaksa
lakin kaderden kaçış yok
ben benden ve bedenimden kaçıyorum

İlyas Kırılı

Kaderim

KADERİM

geceden gelir ürpertiler
geceden....
baykuş bakışlı yabancıdır
süzülen ay...
ağır karanlığını gölgeler
yolum üzerine
bastıkça uzar adımlarım
ve yürüyen bedenim...

yapmacık duvarlar düşer sırtıma
söğüt dalları enseme okşarken,
sinsi rüyalar içinde sende sırtıma
sırtıma kaderim....

İlyas Kırılı

Kadınlar Ah Kadınlar

tül,uçar entarisinden
tül,
tüy,uçar arifesinden
tüy
nazı düşer poyraza
eser deli deli,
gözleri sevişir sıcak mevsim gibi
gözleri,
sanbahardan yaprak koparan
sözleri düşer dilinden
sözleri...
-----kadınlar ah kadınlar

sabun kayağında iknası
temizler küflü incileri,
bir eda takılır birde nidası
ince boyundan salınır zincileri

saç,yelpaze gibi sırtında
saç,
kaş,mızrak sanki suratında
kaş,
inecek dersin buketli bir çiçeğe
tomurcuğuna bulut eksende
hortuma verir yağmurunu
savurur göz suyunu gözünden
mendile ne hacet,
yüreğin varya!
kadınlar ah kadınlar

İlyas Kırılı

Kahpe (sırnaşık) Diyorlar

buz gibi dağılırken camların
battığımız yerdi yürekteki acımız
hani değirmenden göz suyun akardı ya
taşardı dertlerimiz ve sancımız
şarap seni seçmemiş
senden zezem olmaz diyen kader
sarhoş yüreğine akmış işte
ne aptalımsı surat değilmi
köşe başlarında kabaran serseri çocuk
ne şaşkın bakışlı bir acemi
ve bıyıkları bile terlememiş tüysüz
ilklerin efendisi gibi ama köysüz
sıvazlama hadi fedainin sırtını
sende feleğin iğneli fiçisından geçtin
aslında bu medeniyetsiz dekolteli kaderi
yine sen seçtin
ve birgün mavi konaklı evin önünden geçerken sen
el oluvermişin
kim tanır seni şimdi
hangi ayyaştan kalmasın
hangi burjuva hayallerin peşrevindesin
bilirmisin sen
buralarda o hayallere kahpe diyorlar
sırnaşık nöbetleri diyorlar
bilirmisin
seni tanımayan mahalledeki çocuklar
ardından kahpe diyorlar! !

İlyas Kırılı

Kan ve su

denizleri,dağları ve dahi ovaları
bir cümbüşte,deste deste sepeleyen
O hakka sığınır ve sarılırız su gibi,
nefesi son bulan beşeri ve beleş havaları
nas için verilmiş demeden namluda öteleyen
hangi susamış beden, çatlamış dudağa benzer
bilirmisin ey nas!

gözü dönmüşlerin emilesi ilaçlarında ki
masum umutların kılcallarındaki safi kan
çemberde alevli meşeler ve suda kulaçlar
ibrahimi bir hal ama neylesin nemrudi ameri kan
bilirmisin ey nas!

yeni bir gün şafakta sökmesin ki
toprağa sığmayan uçkursuz sömürge
kınından mevt için sipersizlere kum serpmesin,
daha kaç seferi ortak kılıp al kanı dökmesin ki
kulluğu öz hamuruna gömen o kalles süpürge
lakin bir kapı var Türk'ün sinesinde kimse örtmesin
bilirmisin ey nas!

kalp dirilirken tıkanmışlığın damarlarında
bir haz tepeden tırnağa okşar hücrelerini
kutuplarda zerre buz erise ve karışsa okyanusa
ta damağıma süzülürken tınılarım soğukluğunu
her narada bir nida titrer sorarım yunusa
ben yanarım çeşmelerim boşalır ve dökülür sana
bilirmisin ey nas!

İlyas Kırılı

Kanım Aksın ki

dev çınar
devrilmez demiştin
dallarına basma sakın
bu yerde salınan benim

ne kaçığım bu topraklarda
nede bir alçak,
kanım aksın ki sevdim işte
yalan dolan gavur etsin namerti
bayrağım dalgalansın tek o en cömerti

İlyas Kırılı

Kapılar Kapalı

bu arnavut kaldırımlarında
gün sayıyorsam şayet
bu sokaklardan bir ayyaş seçelim
dört mevsimi es geçelim
hadi ben olayım sefil
hadi serserisi olayım beyoğlu caddelerinin
taksimde assınlar bedenimi
kadıköyde duysunlar dedikodumu
ya ben öleyim de
yıkılsın bu şehir-i gazabım
ya ben vurulaydım da
karacaahmet'te şenlik olaydı
bu acayip mızıkacı çocuklar
bir beste bulurdu elbet
(kefenli bir heyet kurulmuş
diyorlarki bir deli vurulmuş
adı sefilmiş bilindiği kadar
hiç sorulmadan namazına durulmuş)
yani muhabbetin bol olsun
son yolculuğunda
nerden geldin nedir muradın diyen
olmazdı hiç
iyide göçtün buralardan
lakin kervansızdın be oğul
lakin bir yırtık pantolon varmış
seni anlatan
kapılar kapandı
yetmiş varmadan mutluluğum

İlyas Kırılı

Karacaahmet Bekle Beni

Hükümle geliyorum
Giydirildigim,
Yükümle geliyorum
Egdirildigim

Buram buram burnum
Seni tüter üstadım,
Yıkılsa da evim yurdum
Karacaahmet beni bekler üstadım

Yaban kokar her köşe
Dibim nemli,dibim çöl,
Dost taşını kalbime döşe
Kimi Umman olur kimi göl

İlyas Kırılı

Karanlık

çalı çalı bir sığ burası
bir kiprit çakımı içim
ağım budakların
değme yanarım o biçim

dert sıvalı evler
kırmızı izmaritiyle
kara duman salarken
korku ıssızlığı sokaklarına,
uyuyan bir devdi sızım
kokladıkça ayıldı geceye,
bir sıra halinde ışıklı odalar
bir ölür bir dirilir hayatları
.....ölmeden daha ben

yıkılır mahlukat devrilir perdelerde
kaldırım fener olur; inadına günaydın der
bir telaş baykuş gözlerinde
bacalar kule olur; askerim parola der

İlyas Kırılı

Karbon Şehirler

adam içli
genizden yanıyor zula,
peştemal giymiş herif
kurban olam sadık kula...

deh gülü zambağı ezen
katır yükünde yüreğim,
deh kaldırımda gezen
yaya kalmış çapulsuz dileğim
deh deh....!

kahyası kimdir bu betonların
ve mimarı soğuk mezarların,
buluttan kir düşer buluttan is
bu şehirde
insanlar kara kara gezer bilakis

simitten kahvaltı yapar şehir
ayak üstü ciğnemeleleriyle / kuru boğaza,
çayın demi kesme şekere emanet
aranmaz tadı / genizde acı versede

savurgan saçlı kızlar / kariyerinde sanırsın
düşmeksizin peşine,aldanırsın,
bilge olanı merhaba deyişinden tanırsın
aklı saçına tokalı değilse şayet

ne feci oksijen emersin sen
daha bir dal bile vermezken oğulların,
sanki üzüm bağını göklere serip
altında karbon şehirleri keşfedersin
.....

İlyas Kırılı

Kardelen

vuslata erecek gibi bu sabah
karanlık gömülüyor için için
bir çukur kazıyorum
toprak dolu avuçlarımın içi
gömüyorum yalancı baharları
çiçekleri,gülleri,papatyaları

ölüme benzer bazen
ansızın derin uykular,
hani kanlanır ya gözler!
hani ağlamaklı bakar da düşer ya öylece bir boşluğa
dalından kopup,
seseri bir rüzgara teslimiyettir
işte bu ansızın uykuya dalışım,
yani tüm matematiksel hesaplar
mantığa yakın,
uzak olan duygular
ve sen,
bir kaçış, belli ki bu ismarlama gidişin
asla bekleyeni olmayan bir kaçış,
sanma resimlerin kıymete binecek
aldanma ağlayışım özleminden,
bir yemin peşindeyim
birde tövbem var sana dair,
ha unutmadan nefretin tükürüğü var
dönersen şayet suratında göz yaşı gibi duracak...
şimdi gelecek derim
hemen gelecek gibi
bir kardelen
bir gölgen durur
bir gidişin bir ilk tanışmamız bekler
köşe başında,
dön demek zoruma gidiyor
dönsen nefretin tükürüğü
son söz olacak biliyorum.....

İlyas Kırılı

Kefenli İhram

tin; sebat ettin
dalga geçtin
tin; sen bittin
sabırdan bir taş seçtin

değme bir gaf değil
lisanında gam dediğin,
tül pencereden eğil
camlarımda senin gediğin

sırat geç-idi,geçemedim narından
düştü toynaklarım,kanadım
sürüne sürüne cürmün zarından
sabrına takat,sabrına itimadım

lal olan mahşeri zebanım
arafatta zülcelal-i vel-ikram,
kim ki; ümmeti perişanım
kabeveyse kefenli ihram

İlyas Kırılı

Kerem Demiş Bana Sevdığım

ağrı dağından salınan bir yanım var
eteklerinden süzölüşüm gibi
yeşili kurutan lav gibi
yani yakarım bir geçebilsem senden
gök mavisi tan yeri gözlerinden,
umudumu sardığım yamaçlara tırmanırım hala
meskenimi çoktan terketmişim
aramaktayım hiç kaybetmediğim birşeyi
ben aslı'dan berbatım şimdi
ayaklarım çarık tutmuyor artık,
bir dağ yokuşunda ellerimle kazıyorum
kendi mezarımı
iltifatımı intihara sebepmi bilmem
kerem demiş bana sevdiğim....

İlyas Kırılı

Kırık Bir Dalım Esme Gayrı

dur; sineme çalan yaman sevdan var
depresyonlarındayım,dipsiz ve sığ
bir ukela bir de budala havan var
bir kar kanesiydi inen; düşer gayrı sırtıma bu çığ

yalpa yalpa düşen sarı yaprak misali
deli salgılı bir rüzgarın,savruşundayım,
bir azgın serdüşlüğündesin yoktur emsalin
kırık bir dalım esme gayrı,filizlerimin kaygısındayım

ah gülüm şiir oldum şimdi,dilimde peltek
sövsem nara diye üç-beş hatıranın dibine
sarhoş deyip atarlar postumu,çırılçıplak sen kalırım sonra
ya nederim,tenim üşürde rüzgarından kırılırım

devşiren tek yanımkına gibi koğan haasretin
pek zahmeti olmayan şu ayrılığın,tek ihaneti gözlerin,
zıpkın yemiş balına gibiyim ya; beter olmuşum yüzgeçsizim
ya nefesimi yuttum,ya havan yetti gülüm,görünce elin eli senin elinde

tabiatım sana denk,tabiatım sana mübtela
tırnağım kırıkta,gıcık olurum tuttuğumda elyaf tenini,
ya bir alçak geçti mahallemizden yadabu yedi bela
sen aldandınınca başladı,esme kırık dala esme be

İlyas Kırılı

Kış Bahane

Aksamları bölüşen sabahlar
Taze acılara kürek çeker
Kısa kısa işlenen günahlar
Haram gecelere tohum eker

Tortulasmis gecen zaman
Hangi fırça hangi macun çıkarır izleri
Aynada ki gözlerde kör duman
Baksakta göstermiyor ruhumuzdaki ikizleri

Dursa havadaki beyaz kar
ve sen içinde öylece masumane
Soğuk içilen aşk yazlara hilekar
Mevsimsiz bir ömür kış bahane

İlyas Kırılı

Kıyamet Savaşları

kıyamet savaşları

namlu ucunda titrek kalpler
bir parmak titrese....tetik
tüm istikballer çöp konteynırına

bu ne caniliktirki ölüm; su içmek kadar kolay
bu nasıl bir gırtlakki bir kerede yutar hepsini
ve sonra ölüm kusar miğdeler
kanlı kanlı uzun bağırsaklı

hangi din emreder elleri bağılı masumu
infaz etmeyi,
hangi felsefe kendinden başkasını
cesed ilan eder,
hangi matematik çiftten teki düşünce
sıfır eder
bu ne menem iştir ki;
tüm insanlık gözlerini yummuş
acaba Ay 'da hayat varmı ki
hayat varsa yaşayan diğer varlıklarda vardır
acaba insanlık son dönemecindedede
bizim haberimizmi yok....
Ali Şen Ay'a yolculuk biletini çöpe atmış
bence çöpe bidaha baksın derim
bilet yanmadıysa şayet.....

bu dünya insanlığın evrimini tamamladığı bir mekan olmuş

İlyas Kırılı

Koştım Geldim Sana K y m

koca koca kayaları evlere bakar
diplerinden çocuksu hallerim akar
harman yerinde güneş başımı yakar
harman pınarına susadımda geldim sana köyüm

iekliden seyredin çocukluğumuzu
konağın önünde yatar oyunlarımız,
dededen toruna kültür tokluğumuzu
 zledimde koştım geldim sana köyüm

dedeçamlarında obanlığım kaldı
gırınartlarında terli terli orak sallayışım,
gurbet yollarında aklım sana daldı
tırmık çeken anama gıyamadımda sana geldim köyüm

İlyas Kırılı

Koyun

sadık hemde safiyane
çomak sesine aşına kulaklar
tek derdi yeşille
git-gel aşınır çimen ,açılır yolaklar

sabah meleyeşi başlatır hayatı
hiç girilmemiş ovalar bekler kuzuyu
sürü yön bulmuş çoban hoyratı
kurdun dışında dilenmiş son arzuyu

kaval sesiyle dağı tepeyi
üfler derin derin sırtı heybeli
kulaklardaki kınalı küpeyi
düşürmüş koyunlar delirmiş ahali

ırmağın başında bir sürü
ölüm akar gider su misali
bin can bir cesarettten ötürü
kör ola gözleri çoktur emsali

akla kan değmedikçe beden
dik durur eğilmez asla toprağa
aklını kiraya veripte giden
taş bağlarda atlar ırmağa

İlyas Kırılı

Kurban Arifesi

kır resimleri yeşili emerken
kışlı tablolarıda,sarkık buzlar yüreğimin çatısında
güneşe inat damla vermez
.....mızrak bekçiliğinde tetikte durur

bu makul sebepler sarmaşık güllere benzer
alaca kokular verir,koklarsın
bir bayram arifesinde donmuş bir gül için
ikide bir baharı yoklarsın

madara olmuş iğneli fıçıdaki emellerim
nereye dönsem canım acır,delinir damarım
annesiz bir bayramım,arifesinde çürük temellerim
ben öksüzlüğe,ben yetimliğe atılmış bir şamarım

bir çocuk,hala ıslak mendili cebinde
ne güneşlere serildide kurumadı,
bu afacan bakışlar yerin dibinde
toprak bile onu nazardan karumadı
.....fedaim sensin anne
.....kaç çukur seni emdiki
sılaya vurdum bayramlarımı
arifelerinde mezar taşı nöbetindeyim
kıyamet kopsa şuracıkta
kış demem,yazımı incitmeden
gelirim anne...

İlyas Kırılı

Kurşun Kalem (savaşa dur)

şiiir denilince akla ne gelir bilirmisiniz
duygu,his,ağlatı,sızıntı,
kimi avuntu,kimi yeşeriş bahar bekçiliğinde
evet başka nedir şiiir?
bir kavgada en ağır sopa,
savaş sonrası geriye düşen en kanlı bomba
ve öncesinde barışa çırpınış,
şiiir yüreklerin sihidir bi bakıma....
evet dostlar haydi tüm sihirli değneklerimizi alalım
ve düşelim çarşaf çarşaf sayfalara.
her ne kadar bombalar sessiz düşsede üzerimize,
ve yerde uzanan bedenlerin soğukluğunu görüp televizyonlarda,dokunamasakta!
ölüm bir adım ötede,lübnan ve türkiye....
azrailin vakti dar.ama her an ensemizde soğuk nefesi.
bunu hiç hissetmezmiyizki
sıradanlaşır tüm haberler....
haydi dostlar! ! ! israilin bombası varsa
bizlerde çaresiz değiliz
elimizdeki silahları şimdi kullanmayacağızda,
yıllanmış leyla-mecnun aşklarınamı saklayacağız hep,
haydi dostlar bir durda siz deyin iki satır arasında.....
kurşun; kalemde
ilham; tetikte
bekleyiş zaruri değil artık...

İlyas Kırılı

Kuyular

her insan kendi yolunu bulmakla meşgelken, birileri var;
birileri.....
dipsiz kuyuların ipsiz kovalarında çekilmeyi bekleyen
birileri var;
taş atılmış suya, dalga dalga seyir veren
ve bir gece var;
derin kuyulara dolunayı düşüren
hadi yıldızları dök içine
basamak basamak,
tutduğum bir zuhal var
battığım bir kuyu
ve sen kuyruklu belam
artık bu burada bir ömür boyu sen uyu!

İlyas Kırılı

Kütahya

tarihin bekçisi her sütun
kocabıyıklı iri bakışlı bir hisar
germiyan kokusunda çimenlenmiş otun
bilinir tepe konakları adam asar

çiniden işlenmiş kaderi
ne hattatım nede şapkalı ressam
bin yıllık hediyeğim
bitmez hasretimi porselene yazsam

pehlivan peşrevinde yıkanır hamamları
şahı süleymandan biçilmiş kaftan
ulu camii'de derinden sukut zamanları
içilir nuru vede feyzi keyften

burada yıkılır türkünün harmanı
sazın teline nede yakışır kütahya'nın adı
kiprit çakımı yakılır gelin ormanı
başka bir yerde bulamaz ozanlar bu tadı

İlyas Kırılı

Kütahya Anısına

Yine bir pazar akşamı
Hisarın tepesinde bulutlar
ve ben Ulucaminin altında
Şemsiye edinmisim koca çınarı
Åksın Saman pazarından aşağı
Ruhumun diplerindeki zivt sebebi
Kavuşur gayrı her yol Vazo'da
Kimi Germiyanoğlu kimi Evliya Çelebi

İlyas Kırılı /kütahya anısına

İlyas Kırılı

Liseli Bir Kız

okul bahçesinde bekleyişin
tılsımlı bir giysiyle kitaplara bürünmüş,
saçların düşmüş aşk defterine
öre öre içime hasretin sürünmüş

boş derslerin bahanesiydi kaçışımız
oturduğumuz alçak duvarlar menevşemizdi,
güllere mecbur ettik tomurcuklanmayı
cırcır böceğinde bir ses; olası neşemizdi

yıpranmayı, kareli defterlerde çizdik
düz yazıyla yazdık her ne varsa içimizde depreşen,
beyaz kar üstünde yürüyen taze bir izdik
avcı takibinde; bizdik vuslatla küreşen

bir atmaca daldan dala gezerdi ovamda
beyaz gömlekli, mavi etekli bir kız,
nehir verdim suyum kalmadı deryasız kovamda
kızıl ırmak gibi doldun içime liseli kız

İlyas Kırılı

Mapus

yığılmıştır demir paraklıklar ardına
çuvallanmış hayaller
ve bavulunda saklamıştır yıllarca
entarisinden hariç
düğümü atılmış idam ipini
bekleyiş
ürkek gözlerde değildir
bekleyiş sert bakışların pençesinde
çatık kaşların mızrağında
mahkum olan bir adam değil
eskimeyen karanlıklar
ve hiç değişmeyen
ufak bir delikten sızan
fersiz güneştir
bir intikamın harfleri kazılı şimdi
ranza tahtalarında
belki yıllar silmiş olacak yüreğimden
belki ağaran saçım
beyaz bir sayfa açmıştır
göklere beyaz güvercinler uçurdum
beyaz yalanlar bağlamışım ayaklarına
özgürlük vaadiyle
bulutlara karışır
her uçan hayallerim
şimdi her yağmurda
kelepçeli yüreğim damlaların peşinde
volta atarken islanacak
ve beyaz umutlarım düşecek damla damla
tutabildiğim damlalar olacak
tutmadığım emellerim olacak
deli olacağım
her damlayı hücreme akıtıp
boğacağım vuslatı
ve özgürlük türkülerinde
duyacaksınız beni
ağlar gibi gülerken
kaç gardiyanın peşrevinden kaçarak
yazıyorsam ecelimi
beyaz bir kefende
bir mezara taşıyacaksınız beni

....

İlyas Kırılı

--Mavi Yangınım--

bakmak sana öylece
alev alev, harıl harıl,
akmak gözlerine
damla damla, şarıl şarıl

boğulası gözlerinde
yelkensisiz çıkmak yolculuğa,
maviyle batıp denize
kızilla doğmak sabaha

kipriklerinin altında
okyanusu öpmek,
yanaklarında kızaran
ateşi tutmak ellerimle,
göklere kanatlanıp
uçuvermek gözlerinde
ve bir kiprit çöpüyle
sana yanmak
.....mavi yangınım

İlyas Kırılı

Mecburum[sanırım]

ne mecburum vardı sanki
iki martının sevişmesini
satırlara vurup
dalgalara düşürmeye
neye mecburdum da
deniz gözlerinde batırdım
kızıl güneşi
ve sana getirdim
gecenin en zifirini
martılar ağlaşımı sence
yazsam bu ayrılığı
deniz kururmu maviye batırsam gözlerini
bilirim şuan
günahındayım beceremediğim
sevmelerin
mızrak mızrak batar kirpiklerin
dökülürse yanağından tanelerin
nolur tut
düşürme gözünden beni
bitirme bendeki
o mavi sevişmeleri
şimdi mecburum sanırım
göklerdeki o beyaz bulutları
senin için tutmaya

İlyas Kırılı

Mekteb

ism-ü sübhan ve ahır zaman
kaldı yine üzerimizde bir duman,
ya ekber olan bilir ya ekber!
oku evlat! Allahüekber

sindi sinemize bir buhran
açılsa sadrım içinde kur-an
ya ekber yazılan bilir ya ekber
dilde deva gönle şifa furkan

İlyas Kırılı

Mezar Ettin

-Mezar Ettin-

yeşillerle örtülü mirasımız vardı
tabut misali örtülen üzerimize

bu gönül avlusu bize dardı
mezar ettin yuvamızı kendimize,

akşamları dize getirirdim, akşamları evine
kızıl saçlarına dokunmak için ufuktan

sen bindin çöl susuzluğunun korkak devine
korkma bulutla gelen acemi konuktan,

bir masal devrinde şımartılan kızsın
devşiren aşklar leylâ ile mecnundu

bırakta onlar bu manasız aleme kızsın
uğruna kör olunan gözler, belkide onundu

İlyas Kırılı

Mıstık Dede

MISTIK DEDE

Küçük vede sıradan bir yaşamdı
sakalı kırılmış birde hasmı has
delikanlımı delikanlı tavrı; tebessümünde
.....vede kıvrım kıvrım arasında belirirdi
ben ufacık bir ihtiyar
oda benim çocukluk hatıralarıma sığmış
seksenlik delikanlıydı (espirileriyle ve ruhuyla) ,
sabır işini el emeğinde bulmuş
ince ince dokumuştı adeta kaşıklara
nadide mini mini ahşap sürahahilere,
bir nasihati bine tamamlar
bir kere kelama dökerdi
bir ağacın dalını terbiyeleyip
emeğini katarak bükerdi,
sanma kaşıkların eskidi gitti
sanma muhabbetin sıyrıldı bu mahalledeen
bir mahalle bıraktın sen giderken
ben hep o sokakta
ben hep o mahallede
bekler dururum mıstık dede

(allah yerini cennet mekanı eylesin)komşuluk ebedi kalsın

İlyas Kırılı

-Mikra-fon-

ey dil uslumusun
ağızımda puslumusun
bu yanık tazedir
dişlerim arasında mapuslumusun

konuş sende en cırtlağından
kürsü senin
hitap senin
mikrafon senin,
senin olmayan herşey
sana yön veriyor
her kafa bir ses veriyor,
her fikir çatlamış on yerinden,
kolonsuz kalmışlar mikrafona eriyor

İlyas Kırılı

Minaredeki İmam

Sehir puslu ulke viran
Dillerde bugulu figan
Once iman once vatan
Diyor minaredeki imam

Bu din tertibi muntazamdir
İslam dini tam bir intizamdir
İman ettiyse yurekli insan
Kabir dahi kolay imtihandır

İlyas Kırılı

Mirac

yüceldi
yüceldi şimdilerin peygamberi,
arş ve semada
alla'hın lutfuydu gözlerdeki nurun çemberi

nimetin;
tokluğumuzda unutulur hep
açken aklımızı uyuşturur,
hani sabır vermiştin
taş olmuş bir sabır,
kırdığımız andı isyanımız
biz hep kıran olduk allah'ım,
kipriklerimizi bile izinsiz kaldıramayan bu nacizliğimiz
günaha pek yakındı hep,
biz bilmedik, bilemedik işte budur acizliğimiz
ama affını büyük, ilmini büyük bildik hep
ve sığındık mübarek kılınan gecelerde
velhasıl hergecede sığınırız mağfiretine,
bu gece
muhammed mustafa'nın
sana yalvarışıdır,
bu gece ümmetin affı için
meleklerin gözetimidir
bir tek duayı götürmek için mevlaya,
bu gece
sarhoş kullarının dönüş umudu
küskünlerin barışı
kulların cennet yollarındaki yarışı,
bu gece
kızıl kiremitli evlerin
beyaza bürünmesi,
bu gece
kararan gönüllerin
bulutlarla görünmesi
bu gece
--mirac gecesi

İlyas Kırılı

Mor Dağlar

tenim ıslak,tenim tel örgülü
çizik sanma,ezik sanma anam,
sürünüyor oğlun yüreği göklerde süngülü
şimşek olur çakarım,bulut olup damla damla düşerim anam

gabar göz bebeklerime sicim sicim sızmış
karşımda asılsız cesetler kurşun sıkıyor,
ben kan derim,ben gardaşımın adına intikam
kalleş korkak anam,kalleş soysuz iri iri gözlriyle bana bakıyor
yetiş derim kurşuna,yetiş hadi
sağımda solumda soğuk soğuk nefes alıyor ya!
.....VIZIR VIZIR
yetiş derim namluya,yetiş gayri
bayrağı göğsüme dikmişim
hilal kaşlarımı köpeklerin tepesine
mor dağlardan yıldız biçtim mor dağlardan kurşun
tılsım tılsım yağdım üzerlerine şerefsizlerin
sen dert etme anam....

İlyas Kırılı

Muhammedin a.s Gülleri

açar gönül bağı bahçede
bir mis peydañ olurken daha sinede,
ne büyük bir irşad,vel-hasıl neticede
Muhammedin gülleriñiz has bahçede

bir durak Muhammed (a.s) 'ın teşrifinde
azgına,sapkına,şaşmışa!
bir nida bir ibare nur afişinde
Allah birdir! yıkılın putlar,cühelalar

müşrik zalimliğini köpürttüde
oğlunu bile kılıcınına denk gördü,
lakin Ali'nin kılıcı, üzerine ecelini örttüde
pis kanı aktı ve cehennem ağı ördü

İlyas Kırılı

Muhsin başkana

sahip cıkılmadı bu vatanın evladına..
milyon kere gazel yazılsa ne fayda
ölüm içirdiler kar beyaz kefen giydirerek
şimdi ağıt yakılsa ne fayda
çok uyardıuğraştı
kaldırmak için perdelenen gözleri,
yıllar geçti film bitti
hatırlandı arşivlerde örselenen haklı sözleri
dönüp ardından boynun bükmeler
olsa ne fayda

İlyas Kırılı

N e Oldu Sana Ey Müslüman!

kahrı sine sine giz eyleyen
dumrul halini kayalarda bileyen
yalnız tek olana umarını dileyen
ne oldu sana müslüman!
içinde bir devşirenmi var.....

mevla en güzelini vermedimi sana
bütün alacaları kaldırıp en sadesini,
üzerinde şek şüphe kalmamış olana
itaat et demedimi yaradan!

ne oldu sana ey müslüman!
önündeki kutsalları ezberlersinde
dilinde ki küfür kimi gıdıklar,
aynı camiide saf tutarsında
bu nasıl tekbir,ölüm kokuyor sandıklar

ne oldu sana ey müslüman!
aynı yöne çeviripte bedenleri
avuçlara döldürüp dua kılarınsın,
bir elin tetikte,bir elin uğrurlar gidenleri
kurşun secde ederde,sen kan yıkarsın

İlyas Kırılı

Nas

Sırra erdimi nas / kılıca serri kör kılar
Aşka yanan murid / kor içinde bile nura çıkar

İlyas Kırılı

Ne Dedinde Darılttın Gönümü

sabredemez ki yanık sevdalar
iki dağı çalı tutuşturmaynan küle boyar
demedim mi gönül!
dinlemedin beni uslanmaz gönül!

yar süslenmiş dal gibi güle nazaran
bir bahar ki; yeşilden geçmiş hazan önü
diken tenine batmişken yüzü kızaran
gülün sahibiydi,acıların sevdaya karılan yönü

dar sokaklar, taş köprüler,derin kuyular
girme dedim sığ yüreğime dinlemedin,
ya sevemezsem diye kandığın saç duyular
duydular seni gönül taşram,kimselere de inlemedin

kara çarşafına beyaz sayfalar eklerken
sen sinemle didiştin durdun; haberin varmı
güllü eteğine resim çizip,gözlerinde şiirle beklerken
ne dedinde darılttın gönümü,bu bana revamı

İlyas Kırılı

Nerelerdesin

nerelerdesin
poyrazı göğüsler gibisin
görürüm...
görürüm harmanımda eleğim
bana allah'tan ikinci dileğim gibisin
nerelerdesin
yırtığım
paça kayık, iskarpinin üzerinde
birde kaygım var ced nazarında

İlyas Kırılı

Noel Özentisi

girdi kanımıza girdi damarımıza
1915'te dedem arıburnunda
al gömleğiyle hilale baka baka
yatıyordu, ama dimdik gözleriyle
bir ingiliz subayı demişti o gün
dilinde pısrıklığıyla; şimdi kaybettik
ama en iyilerimiz kalbinizde olacak
tüm varlığınız bizden olacak...
şimdiki zaferiniz gün gelecek
.....mağlubunuz olacak

...
sızlamasın kemiklerin sana ihanet ettim
kırmızıydı şehitliğin atam, kırmızıya şimdi
.....noel diyorlar
hani toprak besleseydi filizlerini
edebim edep olurdu, nefesin nefesim.
utanmadım bastım üstüne kanlı izler bırakarak
el bayramı benim bayramım olmuş.....
el adetini örfünü sırtıma giymiş
seni toprağın en derin yerine gömmüşüm atam...

kalk kızıl toprağından uyan şehidim
mertlik mezarlığında iştima var bugün,
ingiliz titreği haklı çıktı, amerikan haklı ne dese
bayrağımda allık kalmış, kan ağlıyor çise çise
al tekkırmanı daya alınma namlusunu
ya vur bu kalleşliğimi, ya bi daha girme toprağa
televole terbiyesinde kızımın namusu
hazan bir din verdiler bana oda sarı yaprağa
.....ha düştü ha düşecek
.....gayrı dualarım esmeyen rüzgarlara

ödün verdik aslımızdan ödün
noel özentisi bayramlarımızdayız biz,
olma rahat yerinde, olma ki vaadsiz gençliğin
rakı diplerinde karmaşa içinde

İlyas Kırılı

Otel Odası

hep bir acelesi var insanın
yarın ölecek sanır otel camından seyreden
tüm imeceleri unuttuk
bir mevlam var çok şükür
her imdadımıza kucak olan....
kabarık bir etek
nerden esse rüzgar
nerden vursa yağmur
tekerime oluyor köstek
düş sokağında felek
inim inim tabiatım
habur gibi içim habur
kimler geçti ki içimden
hasret çekenler,özleyenler
ve hatta ve hain kılıklar...
geçti işte gurur duyarak utanacağına
mermiyi hakettiği halde
madalyayı takıpta koynuna
geçti ya yüreğimi delipte kallesçe! !

bir dar başlangıç istanbul
tıpkı bir göbekli adamın şişkin miğdesi gibi
atmış gırtlaktan aşağı tombul
oysa çiğnem çiğnem olmalıydı
un ufak her insan!

dar bir otel odası istanbul
kimi tek yatak kimi çift
bir battaniye yeter bazen
ya ayağın üşür ya başın
soğuk, çok serin bir günde
bulunur elbet yerde naaşın

hız hızlı giden arabalar
pencerende yıldız gibi akşamları
bir patlamanın yankısı ekzos sesleri
titretir korkak dünyalı camları
ama beklemez sabahlar bu adamı
uyutur koynunda emzirerek,adeta.
bir ambulans sireni
yada ürkekliği eriten polis!

lakin horoz ötümüydü sabahın bekçileri
bir merhaba kapı önlerinde esnafla sıcaklığımız
kimler linç etti insanları
kimler yazdıda menfaat kitabını
dün akşamın yağlı ilmeğinde kalmış bu yağmacılar

İlyas Kırılı

Oyun

al;
kan emici
ak;
kefenli gemici
yürüyüş mızraklı
duruş ecel,
imam kayıklı
cemeat güncel,
zar dört köşe
oyun hileli,
mantığa akıl döşe
şah ayakta,mat köleli

oyun dört nalda
jokey sopasız,
elma,armut bir dalda
şair,ozan notasız

ovada,dağda oyun
çoban kavalsız,
kurdun derdi bir koyun
ama oda şaşkın yersiz ve çuvalsız

kavşakta kırmızı ışık
kornacı sabırsız,
yeşilde yaya iki aşık
telli duvaklı düşler,tabirsiz

oyun içinde zaman
saatler tik-taklı,
her durak kara duman
koşamazsın yollar zikzaklı

İlyas Kırılı

Ölme Anne

sıcaktan uykum serpilmiş kucağına
kan gezer mor damarlarımda al al,
gözlerim esir dokunurken yanağına
hayır anne hayır! sen hep yanımda kal

nasıl yazılır gurbete mektup
nasıl beyaz bir buluta selam söylenir
uzak bir diyar sanırım o yer
giden selam dönmüyor geri Anne!

dağların türküsü koyunlar için
kuzu meleyişinde yazılır hep,
gariplerin öyküsü bizim için
kürek sesleriyle kazılır mı acep

gidiyorum anne sırtımda sıvazın
saçım darmadağın,okşayışından
bir bak güneşin güneş gibi bitsin nazın
bu çukur alemde bensiz ölme Anne

İlyas Kırılı

Ölmek Ne Acep ki

giymek tulumunu abu-hayatın
.....ısındıkça tenin,
örtmek telaşlı gözlerin kipriğini
don bakışlı soğuk bedeninin
.....ölmek ne acep ki!
yani şakağımdaki akların izahı
alnımdaki derin çizgiler mi,
borç verdiğim gençliğim
faturamı keser ömrümden
yada karşımda dualı sözleriyle dikilen
oğul yağmurunu gözlerinden düşüren
ak saçlı koca yürekli bir adamın
sıra kavgası eder gibi
gözlerimin karasını sorgulaması mı
.....yani ölmek küreksiz tekne
.....medcezir olan ben

kaç hikaye kaç roman
dağa güzel kılar seni
dağ servet olsa cebime
toprak daralır bedenim kocaman
.....ölmek ne acep ki
çok önce yitirdiğime kavuşmak mı
okşanacak saçımın şefkatine ulaşmak mı
sığınacak bir liman
ana gibi bir toprağa
bayramlaşma için gömülüp
yılları bir kağıt gibi yırtıp
sana kavuşmak mı Anne!

İlyas Kırılı

Ölmek Özlenir mi?

iki satır seçmeli bir şiirden
birinde soracaklar; dar ağacını bilirmisin
kurumuş mürekkepli idam senedinde
diyecekler,ölmeyi bile özleyebilirmisin!

tarak dişlerinde nakış işler hatıralar
bir yel vursa döner fön tutan tellerim,
sızma derim göz diplerimden...bu aralar
bir boğazımda bir yüreğimde ellerim

çarığımı yollara giydirdim,bense yalınayak
dileğime yazma örttüm,dilime kilit vurup,
topal bir raksın ortasında çolak yanlarımı yak
lakin özletme ölümü öyle karşımda durup

İlyas Kırılı

Ölüm

biter
resmi işler ve evraklar
çekilir göndere
beyaz ve sade bayraklar

yaprak sessizliği bu çığlık
iki adımda neşter vurulur
aslında yollar hep sapa hep dağlık
bilirim bu gar toprak altına kurulur

modası geçmez hiç yakasız gömleğin
her ölüm biçilir yeniden
birgün kırılır ömür çömleğin
bir çukura düşersin aniden

İlyas Kırılı

Öte Garşiki Gayalar (2)

ÖTE GARŞIKİ GAYALAR

şahin yuvalı,kartak bakışlı,güvercin edalı gayalar
bir sabah perdemi sıyırdım
gözlerimde akşamın tembelliği ve karşımda
iri bakışlı,dimdik ve hoyratlığıyla
sert gayalar peydah ediyordu
sordum nöbetçi gayalara sordum lal olan gayalara
dedimki; dün gece bir divane vardı
hani üzerinde tepinen,salya sümük ağlayan,
sen okadar gocamandınki gayaların bile ona dardı
işte o an sen yarıldında içine girmişti o çağlayan,
dün gece goca gayalar, sanki sendin beni tek anlayan
hani son görüydü o gece sevdiğini

.....hatırladınmı?

peki bu sabah ben yarımime mi kavuştumki
güvercin kanatlarında süzülür gibisin,
sanki dün gece hüznünden yarılan o sert gayalar sen değilsin
sanki bu yufka yüreğimi sana ben vermemiştim,
haklısın bu yürek gayrı gaya gibi sert
sen gibi soğuk olmalıydı.....
bu sabah perdemi çekiyorum yine
senden bana karanlık akıyor
odam sersem bakışlarımla dolu şimdi
gözlerim bi ona bide goca gayalara bakıyor...

.....

İlyas Kırılı

Patlar Şamirelim

odalar
sessiz ve ürpertili,
tenimden cımbızla tüy eker odalar
gıkım çıkılmaz,dört duvarda kabus güverteli

bak Şu yanan ocak avucumda
sner sner be bahtı karam,
ela bakışların asılı baŐucumda
durdukça usulca açılır aram

ne tuhaf değilmi,ellerimiz buz keser
oysa terlerdi sımsıkı tutuŐurken bir zamanlar
nazını bile arar olduysam,sendeki bu eser
vitrine düşmüş,kar etmez gayrı amanlar

hangi rujun pmŐse dudağını
aldım mellleŐen yanlarına,
pudra olup konmuŐum yanağına
n'olur su değirme en mutlu anlarıma

hadi ık bir davetsiz günümde
ve peydah oluver kapımda,
neden ve niye diye sormam
uzun bir yodan gelmiŐsin derim
bir yabancı gibi alırım içeri,
yani sen olsaydın takvimlere bekçi
ve ben kervana katılmıŐ bir yolcu
inan bahtı karam nefesimi satın alırdım
lme ramak kala le sontaj salardım
göz suyumu bir gln dibine akıtır
---Ömür verirdim
ne varki gülüm
sensizlik çöl sıcağında ŐiŐir ayaklarımı
ve patlardı Şamirelim....

İlyas Kırılı

Pazar Akşamı

bu akşam,haftalık pazardan
bu bendeki vurulmuşluk
gözlerindeki o gök mavisi nazardan

kal bendeki sevişen yanlarımızla
kal gece hatrına,
bir fidan yeşersin canlarımızla
şairin,ozanın düşsün satırına

dün sattım bugün öncesi sancımızı
çiçekçiden aldım sanki bu pazarı
bir demetle hoşnut edelim hancımızı
ömür bir, gönül bir,yok başka yazarı

dün sattım bugün öncesi sancımızı
çiçekçiden aldım sanki bu pazarı
bir demetle hoşnut edelim hancımızı
ömür bir, gönül bir,yok başka yazarı

İlyas Kırılı

Pusu Ve Kan

kaya dipleri keskindir kaya uçları çakıl (kılıç gibi)
daha dün nöbette silmişim botlarımı (dilimde bir türkü; yardan öteydi)
biri anam biri kanayan yarım....
şimdi ayaklarım çizik,bağcığı kopuk botlarımın
gözüme ilişen damlalarda ne olaki!
gayrı yaraşmaz dökülsede kaya diplerine
gayrı yakışmaz,kucağını özleyen bu yiğide anam
gün hesap günü ses etme der komutan!
gün tuzak günü kanımı dondurmuşum anam....
sus hele içimde ağlar durursun
bi dinle bak ne diyor vatan
şehitler ölmez....vatan bölünmez...

.....
kar üstüme çarşaf çarşaf
namlum buz gibi tetiğim kor,
gözüm bir an bile titremeksizin nöbette
ve uzanırken kar üstünde
bazen kalkıp ayağa kardan adam yapasım geliyor
arkadaşlarla.....
bazende mahallede kar topu oyunlarımızı hatırlıyorum
nasılda çacuksuydu değilmi anam...
şimdi mermiler elimde sıkılmak için kalleşe
bir oyunu bozmak için,bir düzenbazlığı yıkmak için
vur emrini beklemekteyim
ve ben pusuda
her gün bir gardaşımın hasretini dinlemekteyim

.....
kahpe göründü,kızıl gözleri yandı tepelerden
ben şimdi gidiyorum anam,
arkadaşlarda yanımda,biraz kartopu oynayıp belki döneriz!
sakın merak etme asker elbiseleri çok sıcak tutuyo
.....üşütmem,
yeterki sen rahat uyu eğer dönemezsem
arkamdan pınarlarınıda açıp açıp ıslatma
buralarını,
ya donarsa göz yaşların içimde
işte o an ölürüm,o an donarım anam

İlyas Kırılı

Saat Gece Yarısı

bekçiler uyanık
bekçiler..
saat gece yarısını çoktan geçmiş
adını soramazsın
bu sebepsiz uyanık hallerin,
bak köşe başlarında sızmışlar
senden utanmayan benliklerim,
döverler adamı sorgusuz sualsiz
ama uslanmaz kuru kalmış denliklerim,
hadi kapa ışıkları
yastığına göm
o kafadaki aşkları
saat gece yarısını çoktan geçmiş
uyu belalı yıldızlarım dokunmadan
uyu beni benden çalmadan

İlyas Kırılı

Sabahlar

sabaha yakin hersey
damlayan uykular gibi
ben düstüm topraga
uyku emdi gozlerimi
ezanlari sehadetinde
kildim namazimi
hayat bu ya bazen ölüyor insan
sabah can geliyor yeniden

toprak kokuyor ranzalar
kerpiç örülü evlerde
beyaz bir battaniye gerili
soguk bedenli devlerde
horozun ibiğinde hayrola
sabahı yeniden keşfeder insan

zarı tutulmaz zamanın
kimi yek olur kimi tek kalır hayat
perdesi cekili evdeki dumanın
seyrek olur tütmesi ,bilmez rahat

İlyas Kırılı

Sabır

kısa ömre hasbi-hal
düşer şakaklardan
darlıkta ilmi-hal
zar olur sokaklardan

yetiş zabtına muhtıranın
döş delinir,sızar inceden
sükutu çürüten hatıranın
sabrı zümrüttür niceden

mıh serrin fetrinde
sökü yemez keserden
zannı sine-i setrinde
bula tozlu eserden

kabre laleazar üfler
siner kader cılızca
ayn-el yakınlı küfler
sabrın zehridir yalnızca

İlyas Kırılı

Sabreder Gönül Sabreder

dul bir akşamın, kurumuş damağı gibi içim
ya zelil olur tuzsuz sofram, ya haram,
bir zarf düştü pencemden görsen ne biçim
kınan değmiş zülüflerin gibi kapanmaz yaram

ah kemanın telleri gıy gıy eder, küftendir herhal
ya ıslak kaldı sol yanı, ya mendilsiz bilemem,
bir kara geceye kürek kürek gözlerini göm derhal
sabreder gönül sabreder, lakin yıldızlardan bir seni dilemem

sanma fikrimi çalan menfur cinayetlerin zanlısı sensin
sen en irak, en kutup, en çürük ve en zalım kişiliğimsin,
dört köşeli mendile sarılan bir avuç kınam sensin
sen elime sürdüğüm askerliğim, tenime dövdüğüm benliğimsin
.....kopmak ne mümkün

İlyas Kırılı

Saldım Güvercinlerimi

öp gökten inen tanelerini yağmurun
su misali mehtaptı sırrımız, bilirsin

taze neşterindeydi kopan damarımız
aktığı yere doğru, alıca gelirsin

mavide batırdım gözlerini tan yerine
daha martılardan ne dilersin!

şarap misali yudumluyorum aşkın suyunu
zehir atarsan kadehime, yüreğime inersin

bir kanat çırpımı öteye, yoksul bir adaya
saldım güvercinlerimi, belki kanatlarına binersin

İlyas Kırılı

Saltanat

saltanat bir kaledir saltanat sur,
devşiren mübalağalar hasımdır
olmaz gayrı müebbetlide kusur
yağlı ilmik, lal eden bir kasımdır

yemiş, yumak bağda yeşil üzümken
mükabil; haram muhasebesidir
fatihin askeri diplerde özümken
kula medet,ecel hikayesidir

acıyı tac edip hüküm giymek
zoraki huzuru iple çekmektir

ya pusulası bozuk yamaçların
illa kurt bozgununda ram olurlar
ya da sapkın tellaklı amaçların
saf kör düğümlerinde gam olurlar

gafil olan özü bilememektir
kabahat kul için ziyadelidir,
zor olan cürmünü silememektir
gurur çengelinde kul piyadeli

asrın saadeti zehrin namındadır
panzehri bulan inkişaf bahtiyar,
saltanatı çalan,sakar narındadır
nar soğutan, bin yıllık bir ihtiyar

kan elbisede kurur,kan toprakta
leş yiyen kargalarsa onursuzdur,
kan damarda durmaz,tırtıl yaprakta
uçmalarsa, ormanda bodursuzdur

ferman bi taraf,ferman zann-ı meçhul
uyruk sahi,huy tilki kurnazlığında,
servet daim olmayan gayri menkul
devir şereften hazımlı binnazlığında

kopuk neşterli semer, sivri zıpkın
nereye dürtse kan; allı bir revan,
incitmiş ecdadını, destursuz sapkın
esir hala kurulmayan bu divan!

söz deve hendeğinde,at üç adım
hoşluk zor,ele elzem çirkinlikler,
nabızda bir volkan, matemdir adım
beniz kefen giymiş,mezarda kinlikler

İlyas Kırılı

Sanal Aşk

duyguların mecburiyeti bu
aktı işte; tusunamiyi aratmaz,
gözü kapalı sevmektir bu
tutunduğun hisler aşkı yaratmaz

gül; koklanır sadece dokunmadan
diken batmazsa tat vermez aşk,
lale zar, çöplük kalır gönül okunmadan
balı değil, kavanozu yalatır sanal aşk

tutmak ellerinden yar gibi aşkın
nisan yağmurlarında yürümek,
yalana tutkal süren ayrılığa şaşkın
aşk dediğin tavanındaki karları kürümek

İlyas Kırılı

Saray

bir vatan var toprağı kanlı
bir yatan var bedeni canlı
birde satan var adı zanlı
kelepçesiz nesiller bile saraylı

her laf tercümeli her söz bumerang
dün ne dediye bugün çark
yalan bile adam olmuş başka merak
kalmadı kimsede hiç bir fark

her kalem aynı her yazı kopyalı
fikirler kör batmıyor bile ucu
tek lakırtı var gerisi kumanyalı
başı belli tahmin et sonucu

beyinler esir ,sözde bulutta özgür
rüzgar nereye us oraya
her nara dipte çıkıyorsa çok gür
girilmez gayrı o göçük saraya

İlyas Kırılı

Sen Okyanustun Ben Balık

yangın yeri burası
tel örgülü etrafım
dikenim batar, korum yakar
asla; yani asla giremezsin

dikenli dedim ya
bakma sen
gül idim evvelinde,
gözlerindeki nemde ne oluyor şimdi
çırpınışlarım yangınımdan değil
.....korkma
ya şikayettir dilimin pelteklığı
yada cezadır ateşi yutuşum,
sen hiç korkma
tenim orman yangınlarından kalan
bir kaç yaş meşe renginde,
zaten hep istemişimdir
bronzlaşmayı,
zaten hep yanmışım
deniz ortasında itfaiye arayarak....! !
sen koca bir okyanustun hep
ben pulu dökülmüş bir balık,
kaç sahilde dalga indirdim önüne
ama hiç bitmedi içindeki bu kalabalık,
yani hiçmi gemi batırmadın sen
hiçmi olta kırmadın benim için
yani köpekte balıktı
yüreğinde yüzen,
kınında kızgın duran kılıçta balıktı
kabadayı gibi gözlerinde gezen,
gök maviydi yukarda
gözlerin gibi,
dağların morunu seçen
sendin,
su diplerinde avare gezen
bendim
daha hangi kıtada
hangi notada
arıyorsun beni...
hadi in derinlerine
bir dalgada çıkar yüreğimi...

İlyas Kırılı

Sen Üzülme

bu cadde yanık
ve tablo olacak kadar centilmen
-----bu şehir sana
-----sen üzülme

yastığım sarı yapraklarla dolu
hangi baharı eskittiysek buralarda
benzimden almış rengini,
odam yüzündeki resim gibi donuk
saçların dalga dalga perdemde
güneş hasretin gibi penceremde kopuk

ne dalaşlar vermiştik delikanlılığı satın alarak
bir devasa aşka inanıp,
nice kavgalara düşünmeden dalıp
benimsin, benimsin diyerek
bilmem kaç vukuat yaktı şuramı
kaç peşrevde yenik düştüm,
bunlar bedenimi yakmış
izi çoktan silinmiş
sen üzülme yandığıma
bir kor içimde tutuşur halen
söndüremedim

geç kalınmış bir mektepti sevdamız
ben seni hiç okumadımki;
bir ezberim var sırma saçından tutup
yüreğindeki ezgileri bile su misali içen
gel testim ol derim
gel teslim ol derim

İlyas Kırılı

Sen ve Ben

sokakların serseri çocuğu
tek kişilik kavgaların kara gözü
ve yırtık gömlekle
ve dudağı patlamışken ben....

sen;
eteğinin fırfırındaki havalarda
bir cep dolusu mıngır için rüzgara teslimsin
sen;
çöpe atılacak ne varsa bu kafalarda
saklamışsın beyninde aşkı unutup

ne gelecekce sahte bakışlarından bu başıma
neron'u olurum bu caddelerin ve bu şehrin
hiç aldırmam donup kalan göz yaşına
yangınım yüz yerimde,sönmeyen bir tek kahrım

sen;
mecnuna mecbur değilsin ki
leyla bile olamadın bu garibin gönlünde,
sen;
çöl kalmış kalbinle köle ararken kızgın kumlarda
yanık bir yerin kokacak hep
sen;
gülmeyi satın aldığın, köşe başlarında içerken
çilingir sofrandaki aşkları
ben;
gardiyanı olacağım sarhoş gecelerin
ve sen kokan her pisliğin
ben;
terkedilmişliğin ve daha nicelerin
edilmemiş intiharındayım
ben
bu şişe diplerinde okvaryum balığı iken
sen;
sendin çengeli elinde, başımda dolaşan
ve bir salyanyongoz gibi ruhuma bulaşan,
evet sendin
çöplüğe benzeyen yüreğinde benle dalaşan
çıkıyorum çöplüğünden
hemde bir daha denemeksizin,
hadi uğurlar ola
burjuva kokan çöp tanrıçası...

İlyas Kırılı

Seni Sevmenin Bir ihtimali Var

koyundan kuzudan ve meleyen kır muhabbetlerinden
piknik kurdum,kır çiçeklerinin entarisi sırtımızda,
hadi poyrazı çıkart,mapusluk hal müebbetlerinden
bugün görüş günü,yad olan maziler kalsın hatrımızda

ben deli orman yokuşlarına,balta misali girmişim
yaş budak bıraktım sol tarafında, tomurcuk açsın diye,
kaç çobana rastladım,patika yollarında sana ermişim
abamı giydim karbon şehirlerden sürülerim kaçsın diye

şu hal; eşarbin ressama ilham verir,gözlerin ozana
ya şairin olurum ya da yağlı boya tablonda tuvalin,
inkarım, duman içen beton yığınlarında aşk bozana
lakin çimen bitersem,beni sevmek senin bir ihtimalin

çok değil yenice yazılmış bir ihtimal vardı dillerde
yılmaz erdoğan'dan duymuştuk, acaba diye en azından,
seni bir ihtimalle değil,bir ihmalle çalan zillerde
eyvah treninin rayına yatarken sevdim,bir nazından

bir el çabukluğum vardı,sihirdir dediler yada aptal
kaç saniye sürdü bilmem,alaca mahşerde seni bulmak,
tv yayınıydı gözlerinde kalmak,sonrası aşk iptal
seni sevmenin bir ihtimali var; gezegende uydu olmak

İlyas Kırılı

Ser Verip Sırra Ermeden

tuhaf değilmi kırk satır yazıyla
iki lisanı bir eyleyip, harpedişimiz,
bir ozanı elindeki kırık sazıyla
dinledik ama neydi bu sevdayı hapsedişimiz

kalaba bir mahallenin torunuyum
laf etme, çamurdur duvarıma sıvanıverir,
bir bu mahallenin bir bu şehrin sorunuyum
başka bir göze kiprit çakma içimdeki orman yanıverir

deme sızımdaki inceliği, terelelli değilim aslen
hani bi baksan kipriğinin altından, tırnağım yumşar sanki,
biliyorum ya diline petek petek bal sürmüşler kasten
hani bi adımı desen; kovan kovan arı olcam inan ki

hadi yol tutam diyeceğim, göynümü heybeme koyup
lafa gebe kalmışım, zira görünen sendin kılavuza ne gerek,
tarlasındayız ya ızdırabın, bir bulutta sicim sicim suya doyup
başak başak sevda biçelim, SER VERİP SIRRA ERMEDEN

İlyas Kırılı

Serseri Oğlan

sevdiği yazlık bir mehtaptı
üzüm suyuna battı ya yine
kızıl emişmelerde deri döken dudaklarıyla
sahilin sinesine yattı ya yine
----deliceydi be oğlan

sahaf sahaf şiirden yazılıydı
iki kalp nakışı,
gamzelerinde yare kazılıydı
göz suyunun akışı,
celbinde ve safsatasında miğferi
soğuk soğuk değerken alınına,
kurşunu dizdar eden bağrı
üfürürdü omzundan karnına,
düğmeleri alabora olan oğlan
kaç kördüğüme sırt verdin ki:
kaç menevşe kokulu sokaktan
umarsız geğiyorsun!

tapınağında şarlatanlığın ve şerefin
yıktı ya aşk dediğin şey / yaktı ya!
tapusu kırmızı pasaport her neferin
yuttu ya toprak dediğin şey / gömdü ya!

halamı sedefkar bu meymeneti onsuz baht
traş etmiş kıyamet varken suratında,
alını pek yeri yek bu serseri oğlanın
lakin dört nal kum emer, kır atın sırtında,
padişahım serhoşluğumu kırk kelama diz
sarayından bir zindana atıpta beni,
bu berduş tımarında peştemalli bir giz
nedeceksin postuna kıyıpta gideni

.....
sur devir sur
diplerinde hisarcığın,
sevende yoktur kusur
minareyede kılıf bulur bu ensarcığın...
şah ve mat bir vadide
sis benim duman ben
heyhat! yamacına tutunmuşsa bir nadide
tılsımıyla çiğ kalan zaman ben,
çarmıhı çivisiz,edip serrim
kaç mübtela boynumda dar ağacını bekler,
der ölü yanlarım,der soğuk tenim
beyaz cepsiz beze al yazmalar ekler
-----bak! ölüm bile tekler be serseri oğlan

naçar gönül naçar
elden ayaktan balta yemiş belden,
neşteri heybesinde çoban kaçır
kurda sis veren dağları ayıramadan elden,
ne kavalına nağme değer nede buğu

koyuna hoşt dermiş kuzuya geh!
sürü içinde otlarıken çoğu
bir yalnızı bulmuş sanki bir içim kadeh
-----içtin ya serseri oğlan
serhoş gibi dağdan dağa geçtin ya! serseri oğlan
.....

budak kavakta,söğütte
tomurcuk verdi bahar filizine,
karınca gezinirken sırtında, aldığın öğütte
göğe değmez başın hele bak bir izine!
topraktır kökün,evin ve yurdun
buluta rest çekipte sen
neden yaprağa yol buyurdun!
der be! serseri oğlan
her hazan gibi bu mevsimde
kışa boyun eğer be! serseri oğlan
.....

İlyas Kırılı

-Sev....

sakalım kirli
bıyığım terli
dilim düğümlensede
usulca gözlerime bak, inan buda yeterli

şehrin ışıklarını söndür
yıldız gözlerimdeyim bu gece,
al bu başımı yeniden döndür
ancak senle durayım sadece

deliceymiş sevda pınarının akışı
hadi deliler gibi sev,
cana bedelmiş mecnun bakışı
hadi leyla gibi sev...

İlyas Kırılı

Sevda Türküsü

buz dağlarını eritecekmiş
ozon tabakasını delip,
deli dalgaları sahile getirecekmiş
kayalıkları sine edip
vay be! köhneliğin bedelimi bu
sırtımda kaf dağı / yüküm bellidir
kıratımın kamçısı kısa düşer
-----nalbant ister,
ben derim yüz yıl yaşanır destanlar
bize düşen ömür olsa olsa ellidir,
hadi çekeyim diyorum muzdarip şeylerin
-----kanlı hançerini,
kılıcım kına dar / gelsin bolu beylerin
vurayım aşka mertliğin neşterini

ovama inen kırlangıç sensin
kelebek kanatlı şehriyar sen:
karlı dağın yamacına tırmanan sensin
eteklerinde savrulan ben

şimdi mevsimleri dize getiren ben
sarı kavak yellerinde yalpalayan ben:
cırcır böceğine beste veren sen
gitar telinde nota nota nota parlayan ben
bırak menevşeler koklansın
geyik muhabbetinde aşkımız yoklansın,
bir labirentti dolaşp durduğumuz
çıkışı bulamayan bir test mecmuasında,
üç harfli bir kelimeyle kurduğumuz
sevda türküsüdür,nakaratlı anbiansında

İlyas Kırılı

Sevdalar

bazen kelimelee konuşur biz susariz....
oylece su gibi
gök mavisi düşer üstümüze...
sonra bir damla ve dalgalaniriz
sen ve ben....
dağila dağila aşk vurur kıyıya
kelimeler biter
gözler konuşur
adına aşk diyorlar ya
ritim bulan ne varsa sahilinde sevdanın
tel tel dökülür kâfiyesinden aşkın
ozan olur dile gelir
raks eder sevdalar

İlyas Kırılı

Sevgili Yar

tarlalar ekili yar
senin hasretinle
kavaklar dikili yar
eser özlemlerinle

ağaçlar çiçeklenmiş
saçlarına özenerek
kirazları böceklenmiş
dallarına bezenerek

ateş yakmaz kuru dallarını
kökün bendeysen eğer
bulutlara kaldır kollarını
belki bir damla değer

ahşap yanlarım var
bastıkça gıcırdayan
sensizliğe çırayım yar
kiprit çakımıyla parlayan

ey kuzu sesinde meleyen
kayıp kırların şaşkın soluğu
beni çamurlu sevdalara beleyen
ey sevgili yarın, bulanmış oluğu
hadi ak içime
hadi bak içime...

İlyas Kırılı

Seviyorum Seni

bir çöl ahusunun
bulutlara dilenişi gibi
bir gece kabusunun
uyanınca biten direnişi gibi
seviyorum seni

yaprak yaprak dökülen
o kirpiklerindeki yaşlarını
ve o salkım salkım süzülen
rüzgar gülü saçlarını
bir kalemde çizemesemde
gözlerime nakış olan hayalini
her nereye baksam
bir ressam edasıyla
çizerim seni

yavru bir kuşun
daldan dala ilk uçuşu gibi
kır kelebeğinin güllere dokunuşu gibi
seviyorum seni

İlyas Kırılı

Sigara İzmariti

zahir sahi,her bişey
ölmek yani; evet ölmek!
çamurdan idik,toprağa düşey
sıyrır tenden, işte can bölmek

sigara izmariti atımı ömür
yakarken en keyfli yerinden
.....dudak hörgüçlüğündedir gençlik,
sanki hiç bitmeyecek bir zaman
sanki birazdan bitecek bir sisli duman,
işte kül tablası kabrin
ne döktüysen kül-liyen
kefen sarıp tütününe
gayrı cepsizdir yırtık sabrın

dar deme; iki metre boyun
ne yediysen ne yemediysen enin,
köstek saat tik-taklı bir oyun
zaman durdu, bekleyenin var senin

İlyas Kırılı

siir

şiir
edep,
şiir
sebeb

kocaman ınar kimi zaman
dalında sűzűlen ben,
buluta damla bazen
yađmadan dűŝen ben

İlyas Kırılı

Sur-i-Ye

bir bitkin yırtık derili adam
teninde şarapnel parçası
içinde kızgın yağ gibi barış ricası
kim bu ağılantılı göz, kim bu madam!

dua için açılan ellerde
bir ah fişkirir siyah gök yüzüne,
tırtıklanan özgür emellerde
kopuk hayaller düşer yüzüne

sur-i-ye!
katliam rüyasında bir adam
uyansa ansızan terli kokusuyla,
namlu burnuna dayalı,ucunda idam
ölmez bir insan ölmez peygamber dokusuyla

sur-i-ye
helak ola bir yanın
felç nedir bilirsin,
israile emanet canın
elbet bu oyunada gelirsin

İlyas Kırılı

Ş.musa Abi

ş.musa abi

tırmanmak bir dağa,urgansız,çivisiz
ya düşer bu kalem,ya en tepeye ulaşır
yılları şiirle örüp halat eden şiirleriniz
içimde ya kopar şimdi,ya dilimde dolaşır

engin deryaları mürekkep edip
iki mısrayı çiftetelliyle oynatansın,
kafiyelerde harmandalı tertip edip
köy zeybekleriyle konak önünü anlatansın

.....
kaç sene gelip geçtide geriye bakan olmadı
kalemim değdide şmusa abi,mazi canlandı,
yüz yıllar yokolup gitmiş,lakin tanıyan olmadı
yazmadan tarih olmazdı,sen yazdın tarih oldu
sen yazdın şiir oldu
sen yazdın şair oldu
sen yazdın ş.musa oldu
sen yazdın biz olduk.....
bir vesileydin
ve biz köylücek seni bulduk

İlyas Kırılı

Şah ve Mat

sevgi ağaç dalında
taşlayan ben,
ağaç toprakta
işleyen ben

İlyas Kırılı

Şahadetim Sonsuz/bayrak için...

tırnağımları kazıdım bu toprağı
kanımı akırmış kurumuş bedellere
yoksa bir gölgede mi tuttum bu yaprağı
ve diktim bu şanlı bayrağı.....hayır
peki bu haylaz çelişkilerim
peki bu yatışlarım gölgesinde bayrağımın,
gün olurda
çarpmazmı sillesini tersiyle suratıma,
çark dönmezmi koyup ellerimin üzerinden
dönmezmi bu ihmalin ahşap kokan reali,
ve hiç çevrilmezmi nicelerden önce
peygamberimizin meali,
bir istanbul müjdecisi zahiren
ve altın bir silseleden
nasip olan zatı muhteremden
ve daha nesinden şehri istanbul'un.....

ve ben yatıyorken gölgesinde istanbul'un
ağlaşır melekleri göklerin
tapusu çalınmışsa bu şanlı yurdumun
satan utansın, astarı kopsun ödlekin

şikayetim sisli yürekleri bükecek
düşlediğim şafak yeniden sökecek
bu gidiş bu semasız bahtım
cana can,kana kan dönecek

bu mazlumlar ordusu tepende
esaretim kuşatmada tırpanlı,
şahadetim sonsuz kalmaz kefende
bekleyişim zahmetli,gidişim kapanlı

İlyas Kırılı

Şefeât Ya Rasûlallah

dindi iliklerimdeki kan,dindi
bir tül,bir sır bir perde
sinemden taa kılcallığıma
pür pür,tir tir sızdıda indi

lüzümü yok ırgatlığın luzumu yok
heybeme bir kuru ekmek birde soğan koy,
toprağı unutan insanın gözü aç, karnı tok
isterki daha dünyayı kefenime koy

ya tabut tahtasında tak eder idrak
nasır tutmuşsa sol yanımız
işte azrail,işte çukur hadi canını bırak
zoru görmeden,sıra girmeden
yetiş ya muhammed; şefeât ya rasûlallah! ! !

İlyas Kırılı

Şehit Kalemi

yar zincir
yar ayak dibim incir
bot bağım çözüken bile, sırma saçını anarım
göz yaşım düştükçe içine, gurbetmiş anlarım

defnedin kanım döküldüğü yerde
kurşun deliklili elbisemle
defnedin canımın döküldüğü yerde
yangın yerine dönen anamın kucağına
bu vatan sahipsiz değil
kurşuna hasretini sığdırdım
kurşuna hıncımı,
miğferime koydum resmini sadece
yüreğime vatan aşkını,
ben senden geçtimde anam
şehitlik geçmiyor benden....
dağlar gözlerimde un ufak anam
dağlar gözlerimde kimi zaman harman
ya vatan diyor yada ölüm komutan
seçenek değil onurum olmalı şehitlik
gayrı vazgeçtim senden anam
ve de bir köşede bekleyenim varsa
gizli gizli göz yaşı döküp,
gayrı vazgeçtim ot kokan çiçek çiçek
gözümde tüten köyümden,
bugün gidiyorum evet bugün
içime tılsımlı bir hal düştü anladım anam anladım
çatışmaya varmak için kanım dolaşır damarımdan,
çakala,ite,kopuğa bırakmam bir karış toprağımızı sen tasalanma anam,
gökte hilal; önümde yıldızlar yağıyor olacak
süngümde bir intikam süngümde bir kan
kurşunum tekleyene kadar
nefesim kısık kısık çıkana dek
gözlerim bir kalleşin yere yığıldığını görene dek
ellerim boğazına yapışıp
dilim hesap sorana dek
ölmek bana haram olsun
ya göremezde kör bir kurşuna talib olursam anam
işte o an sizden geçtiğim vakittir
hakkınızı helal edin
hakkını helal et anam

İlyas Kırılı

Şehr i Buhran

beton yağınlarında kirli bezleri
pabucunda çamur,eteğinde yırtık
bir asrın tabusunda cehri izleri
bu masallardan sende çık artık

aşkı mabed bilmiş deli boran
afişlenmiş tılsımında bir adam,
tövbesinde tükürülenmiş şehr-i buhran
dar ağaçlarında asılıdır ceset ceset idam

dağın eteklerine tutunan binaları
köpek ısırımında kuduz döşesinde,
kara duvaklı işlenmiş zinaları
katil bahtların dramı eşğinde

zavallı bohçacı yırtık entari giymiş
nam-us için çıplak bedenine,
yan kesici şehirden biriymiş
polis kelepçesiz,af edenine

İlyas Kırılı

Şiir Yazmak Var Ya!

aşkın suyu
derin bir kuyu
ister boğul ister uyu
şiir yazmak var ya!
yaz geç kafiyesiz
lakin az iç şarabından
ayılamazsın kinayesiz

anlat yaza yaza
bir kalem bir kağıt
dinlet derdini kaza kaza
bir ağla bin efkar dağıt

susmaz bir an
delirir bu kan
işte mürekkebin işte yüreğin
döke döke dinmez bu kan

sakın gözyaşını içine atma
derdine bir dert daha katma
şiir yazmak var ya!
yaz işte, ama acını kimseye satma

İlyas Kırılı

Tasa Rauf Denk Taş

tasa rauf denk taş

el değmez cepler
samanlık alevinde,
yakıyor içimi 4 çarpı dört jipler
bu garip hayallar aleminde

ceyran geldi vay anam, telefonda kapıda
şarteller inik gayrı, ahize kalkmıyo,
0 çevirme diyor faturalar, koymuşlar zamıda
alo alo karanlık burası mum getir hanım sesim getmiyo

bayram dizlerime kadar gelmiş
yeni bi göynek, bide potur gerek,
yemenileri goca parmaklarım delmiş
eh bide çarıkçıya üç beş para vererek

hali hazır bir ramazan dilimin altında
gırtlığım harareti hep 90 gösteriyo,
sahurda miğdem gözleme çevirir
lakin iftara yakın taşkuyu gözlerimde tütüyo

el açıp mevlaya dilenirken
azı bulduk, çokta kaldı aklımız,
şükrü eda edmedik, çoğa bilenirken
tasa raufu, denk taş gibi karınlarımızveliaht_81

Mesajlar: 51

Özel mesaj

İlyas Kırılı

Telli Turnam (Suluköydemisin)

buraları başak kokar bacım
buraları burma etekli bir yar,
değme peşkirime doldu gayrı sancım
de get sorma hadi,bak gözlerime içim dört duvar

harman yeri pek ılıcadır suyu demir gibi
kurdum patozumu poyrazın ensesine
vurdumu gevur sillesini saman olup savruluyo,
bir yemin içtim köyüm sana,mevlamdan emir gibi
durdum sineme çalan rüzgarın kahır sesine
değdimi yüzüme felek sillesi, beynim kavruluyo

dinle bak bacım dedeçamlarında kırık bir dalım
baktınmı rüzgara yenik düşmüşüm sanırsın,
bir dibime yanaş hele; filizim bu toprakta sevdalım
tenim yabanda pişmişse; hamurum suluköyde eyice bak belki beni tanırsın

bişey sorma bacım,işte o gözlerinde yeşeren oğlan benim
bir telli turna uçurdum evveliyatı bu ovada idi,
sanırsın düşlerim kırıktı gurbette,aslında kaybolan bedenim
dün şurada telli turna peşinde dolaşır gözleri hep havada idi
.....bilirim bir turna uçurdum.....

İlyas Kırılı

Tepsi Tepsi Dert

buda gelecekmiş deli başıma
daha geçmemişken kurşun yarası
aldırma çığ gibi düşen göz yaşına
çünkü onlar düşer tepsi tepsi dert arası

becememişim sevmeyi öylemi
oysa senden öğrendim ben sevilmeyi
terkedişim bundan böyle sebepsiz
göze almışım artık sensiz ölmeyi

senden mahşer uzaklığındayım
mezarım bulunmaz aranmaksızın
beyaz kar üstünde ölüm kızaklığındayım
düzalmaz tepsi tepsi dertlerim taranmaksızın

İlyas Kırılı

Terk Et Acımıyorsan

dramı neydir bu aşkın
çil çil olurum sadece
üzülmem, sinir olmam.....inan!
gramı neydir ki, tartsan hep eksik hep noksan zaten...

savuşturmuş bir yanımı kalın kirpiklerin
ha baktım ha bakarım, lakin göremem
belki lal idim,
kapı dayaklıydı, kapın yüz çevirdiklerin
eşiğinde kıvranıp dilencilliğime çorap öremem
çünk ben sana ihmal idim

trajedi bir yanın vardı, ağlamayı bile ana kucağında
zırlaya zırlaya afiş ediyordun,
komik hallerin vardı, beni baba ocağında
kimi pala bıyıklı baban zannediyordun
gülüyordum, yanağım terliyor, gülüyordum
oysa sırma saçlı telli duvaklara yad edemediğim sen!
kaç alabora olan bir gemiyle limanına yanaştım
kaç kırmızı ışıktaki gazlayıp ölümü öptüm
ve raylara hasretini gerip
vagon vagon yürüdüm üzerinden hasretini yükleyerek içine,
hangi garda bekliyordun
hangi baharda!
kelebeğe sordum ömrü vefa etmezmiş
çıldeme sardım saçının rengini
rutubet tuttu hasretin, çimenleşti sevgin
ya yeterim var artık
ya beterim
ben asla sensiz
sende bensiz biliyorum...biliyorsun
biterim...
hadi terket acımıyorsan

İlyas Kırılı

Tokat Kanlı El

sis diplerimde sis gözlerimde
tavan olmuş bayramım gibi,
sis bir hayal içinde bir pis
değdi tenime Tokatta kanlı bir el

kuyu gibi bayır diplerinde yollar
sıralı kayalarda çizik çizik yazılar
kimi okunur kimi resimlenir
kadere, kurşunla mezar kazıyorlar

sık alınma gözüm kırpmam kalleş
ardımda ekmek bekleyen yiğitlerim
kapı eşğinde yol gözleyenim var
sık korkusuzluğumun üzerine kalleş
ardımda bir mehmedim birde hilalim var
ya sen!
hangi pis emellerin çamurunu hamur ettin kendine
yedin homurdaya homurdaya,
handi yeşeren umutları gömdün
dalındayken daha taptaze,
ölmek bana yakışır,şehitlik madalyam göğsümde
ya sen!
bir murdar olarak ve akbaba yemi olarak
bir hiç uğruna cesedini çiğnetmek adına
değermi be! bilinci yitik hain!
değermi yurdumun üstünde karabulut estirmeye
değermi anaları ıslak gözlerle ağıt yaktırmaya
değermi bir yabancı el uğruna
TÜRK ü TÜRKe kırdırmaya.....
gel kendin ol gel
gel yabana TOKAT ol gel

İlyas Kırılı

Tövbe

akşama vurduğum kırmızı şaraplı
entarisı delik pulçuklanan viraneliğimden,
kadehi hıçkırıklı,yeminleri dolaplı
içmişliğimden dolayı sana tövbe!

söken şafak günahımın siftahında
unuttulan sevaplar semaya uçar,
tüm kaçamaklar nefsin iştahında
dolambaçlı yollarımdan sana tövbe

kalbim ibadetlere olmuş nasırlı
küfran içinde kanatsız kalmışım,
kulağımdaki ezan nice asırlı
şerefesinden binlerce ilham almışım

ayağıma takılıp düştüğüm dünya malından
çamurlanan bedenimle sana tövbe,
kefensiz bindiğim tabutun dalından
çukura girmeden sana tövbe

İlyas Kırılı

Tut ki; Yokum

seyri bir mecburidir bu mahkemenin
dizilesin ey sanık ve dizilesin, makdül,
ya bir bıçak sıyrığı teninde mahkumenin
ya bir dava beragatında kalmış gayrı bir dul

diri bedenlerin leşçil seneryosu bu; tanırsın
teninin dövme gözeneklerinde adım, kazıma,
bir vardı gözlerin bir yoktu sanki utanırsın
tut ki yokum, tabut gibi girme sakın alın yazıma

şiiirmi şarkımı okuyup iki kadehe şeref tokuşturayım
senin bitrak kalan şişe dipli sarhoş yanlarını,
mecnunmuyum ki ferhatla bir olup dağlarda koşuşturayım
tut ki; yokum, mevlam bi verdi bi aldıaşıkların canlarını

İlyas Kırılı

Tutsak

lağımlardan taşmış nefretlerin
kokuşmuş akışıdır
zamanın pervasızca akışı
ve bir kapanda sıkışmış ömrün
tazecik ölümüdür
umutsuz gözlerin bakışı
tamam olur ancak bir iki volta atmayla
saatler
tamam olur duvarları kazımakla
günler
ve ne yaman olur bir gece yatmayla
kafessiz ve yeşile bezenmiş rüyalar
şimdi duruyormuş gibi karşımda
yıllanmış resmin

tutsak
dallarda meyva misali
yollarda bineksiksiz kalmış yolcu gibi
yayda ok gibi
bıraksalar çakılacağım
mıh gibi
bıraksalar beyaz bulutları
sereceğim sayfa sayfa
yazılacağım sana

ellerim tutsak
bakma gözlerime
burda konuşmak yasak

İlyas Kırılı

Unutma Beni

unutma beni

ne harman başında içilen suyunu
ne karsak çamında çocuksu oyunu
nede taş kuyuya giderken gördüğüm boyunu
unutmam unutmam sende unutma beni

kader bir çizgi,defterim sensin
sen ardına bakmadan yabana gidensin
alın yazım ne kadar belli sen çağrılmadan gelensin
dön gayrı unuttum seni sende unut beni

İlyas Kırılı

Unutmak Kolaymı!

unutmak kolaymı!
çiseyen yağmuru
kara saçını ve kara kaş altı gözlerini
unutmak kolaymı
sarhoş şarkılarını
ve seni yazdığım san defterini
baktığın aynalar çürük,yüzündeki küfü
unutmak kolaymı,
kızıl saçlı resimleri unutmak mümkünmü?
dar yolumu genişleten ev adresini hatırlamamak
her geçtiğimde.....imkansız.
rüzgarı unut demişsin
her rüzgarda koynumda nefesini hapsederim
ve saçını yalpa yalpa vermişken sen rüzgara
ben nasıl unutturum
o tel tel içime büktüğüm saçlarını!
bütün isimleri silmek
gözlerini unutturacakmı sanki bana,
yaksam tüm şiirleri
gönlümün mısralarında
hangi kafiye unutturacak seni bana
söylermisin
olasınlar oldu gülüm,olmayacaklar oldu
evet ben varım hep yanında
varlığını unutamam

İlyas Kırılı

Utan (gençlik)

ne garip sultanım
asrın şerbetini içmişiz
tadı damağımızda okşanır hala
mesut bir serden geçmişiz
aslını unutanlar bir ağda dolanır hala

sanırsız çağ atlarbir nesil
bir katliam sonrası koparılmış zinciriyle
damarlarında solanır bir enbesil
din alır,şan satar elinde inciliyle

dur hele ey delikanlı!
kaldır başını semaya bak hilale
hani hürmetin,nerde emanetin
bir bez parçası gözüyle bakma sakın
binlerce cesaretin kanı
ve gencecik bedenlerin kanı
bir mavi sütuna
senin istiklalini vede istikbalini dalgalandırır
şimdi sen
kulağındaki küpeden
namuşunu sokak sokak satıp
bayrağın altında yatan züppeden utan

İlyas Kırılı

Uyan Be Gafil

ürkek adam
damdan düşmüş hayalleri
kırık ayak
çatlak bi kafa
uyan be gafil

dünya haçlı seferinde
artı sembolü tüm avrupa
bir akli sükut et!
serin düşleri ısıt gayrı
ahmak oğlu mola verdi dere kıyısında
beden ayrı ruh ayrı
okey masalarında bir ömür
söndü be adam uyan artık

gevur su döktü hep
saman altından yürüdü işte,
sağın dedi solun dedi
baba oğul göz göze gelip
kendi kanını emip kendi etini yedi,
bitmedi kallesin suyu
hangi ırmağı bağladıysa filizlerimize
doldu hep,boşalmadan kuyu
şimdilerin etnik lafları
ne sanıyorsun be gafil uyu sen uyu! !

damar dediler jilet attık tenimize
film çektiler elbiseden yoksun,
tek diri kalandı dinimiz
diyalog dediler ki sen kırık bir oksun
uyan be gafil uyan! !

İlyas Kırılı

Uyan Gardaş

kemiğinden sıyıra sıyıra
tüm yediğim lokmalar,
pençemdeki karacanın çiğ lezzeti
gırtlığımda düğüm düğüm
ve guruldayan miğdelerde masumca öldüğüm
ey tırsak bakışlı leş bekleyiciler
sinek binerde kokuşmuş bekleyişlere
sende bulasın hakkını

toz pembe rengin hangi tonu varsa
düşler adasında toynak sesinde tıngır mıngır,
nalbat çakacak derdi mih edip, çekicini sarsa
gül kokacak sokaklar tay tüyü serpe serpe gırgır

İlyas Kırılı

Üşüdüm Anne

baharları tişört giymiş
dolaşıyor anılarım aklımda
çam kokusu barut gibiymiş
kiprit çakınca ısındım Anne

dağa taşa botlarım sürtünür
beremde iki bekçi gözetir vatani
üşüdüm hilal sırtıma örtünür
nöbet bu seni düşündün Anne

çakal avı dipsiz mezar buz gibi
uyuştu bedenim kanım dönmüyor
kar kefen bana ölüm makbuz gibi
sanki kucağında üşüdüm Anne

silahım tenimde bi yara ve kaynadı
namluma kurşun değse incinirim
çığ bindi gözlerime parmağım oynadı
son şhaedeti sensiz içtim Anne

İlyas Kırılı

Vatandır Atan

bir garip hikaye bu
yazar kaç kalemi çakıyla
ucunu sivrilte sivrilte saman kokulu
o cizgisiz sayfalara
yazdıkça bir bahanein eteğinden
tutuna tutuna el pençe
ve düşdükçe cümlelerden
kalınlaşan kara bir yazıyı
iyi oku ve uyuma ey gafil
nidasıyla
haykırıyor satırlarda
duyuyormusun şimdi
okurken bir garip hikayeyi!

sadece lisanım peltek
gözlerimde tablo sayarım, resmini
hiç bir kavgada yırtmadım silüetini
ve daha ezberlerimi bozmadım
dalgalanan al yanlarım yalpa yalpa
tüfenk gibiyim kulesinde vatanımın
hiç bir leş kokutamaz toprağımı
sen rahat uyu anam
belasıyım dünyanın
yedi düveli peşime takmışlar
bilmezler ölüm sadece bir kağıttır cebimde

.....

şafak diz çökmüş efelerin yemenilerinde
kan kokar gökler ,kelebekler çiçeksiz
aşklar alınırda meşkler satılmaz
bir fidan diken bağına vatanın
ölmez çınardır
filizi kaç katman derindeyse
anaların göz damlaları serin pınardır
kurutmaz toprağını
çünkü vatandır atan

İlyas Kırılı

Vatan-ı Dergahım

göl dalda ne kadar sevdaysa
dil gönölde bıtrak dudakta kavgaysa
el sinede tutsak bayrakta dalgaysa
indir sillesini ödleğe, kahpeye!
çünkü sen vatan-ı dergahımsın

hiç bir hile tutmaz ki bu dağın burçlarına
biz yedi düvele kan kuşturduk eyy ahmak!
hangi yitik beynin kıtlığında bu kara delikler
nice muzur hesaplardan yüz üstü kalmış ahmak!

kaç namluyu büker bu demir bilekler
ve kaç paletin altından yeşerir bu yiğitler
serseri ilan eden var belki diplerde,
peygamber ocağından kirlenmiş beyitler
ayıkladı hakkı ve şerri işte bu vatan-ı dergahım

İlyas Kırılı

Vazgeç Gönüm

cazip değil ardım sıra salınan eller
bir dilşar söyler lakin buzul yeller
dimağıma vura vura bir acep haller
der belki de; vazgeç gönüm vazgeç!

hiç arabesk olmayan bir yarına, doğan güneş
kızıl bir şarabı batıra batıra ufuklarda denize
sahoşu olmadımı mehtabın? belkide dün kalleş
sabahı bekleyen yarınlarsa yamanmış sarı benize

tüfenk dipçiğinde göz damarların, gönüm
kaç fişek hedefe mübtela olduda ferini aldı,
her bir edada geri teptide serseme döndüm
vazgeç gönüm vazgeç! bu serrim hayale daldı

İlyas Kırılı

Yaban

düzlerdeyim çayır çimen
yamalardayım
dağ gibi,çığ gibi
burası gurbet dediler burası yaban,,,

bakma kızgın ala güllerle
yanağından düşen yaprak düşümüne,
kopuk zaten bir telim ve kırık dalım
nolur üstüne basma,
bu gönül ezberindir
unuttuğun solan güldür
bak çok kırgınım
gelde mahkemelik suratımı güldür,
sevgiden hamurlanmıştı yüreğimiz
kaç kerelerin ardından kayboldu umutlarımız,
bulut yığdırmışız
kiremit çekip gönlümüze,
yağan çok yakına düşmüş gibi
penceremde perdem açık
gözlerime düşen bu mahmurluk
uykusuz kalışımdır geceleri
bu yaban kalmışlığım
senden ve sendendir....

İlyas Kırılı

Yalan Dünya

alem içinde 'alem'
maskeli yüzü ne bilem
kaderi yazan kalem
der ki; yalan dünya

defteri tutum, çizdim
bir kuru bir ıslak izdim
ömrümü tesbihe dizdim
çektim hep; yalan dünya

servette bir çöptüm
altın diye küfünü öptüm
şarap dolu koca bir küptüm
içildikçe dedim; yalan dünya

dert; düşündükçe dert
oysa şükürdedir mert
kalpler olmuşsa sert
denmeli gayri yalan dünya

İlyas Kırılı

Yalana Sevgi Örülmez

burası bataklık,çarıkların çamur olur
diz bağına aşk biner,ferin batar
kar kuzusu dişlerin ağzında hamur olur
kapı gıcirtısında gözlerin mahmur yatar

kaç ozana laf verir, saza erer bu meydan
kulağındaki küpe bile pastan görülmez
şiiirin kafiyesini,pekmeziyle içen hayran
yunustan duy yalana sevgi örülmez

salyalı delikanlılık değil bu köpürüş
ısrırgan yanlarımız var,illede nam-us
eşarbına kan değse başlar bu dövüş
ar katliamında yatırır bizi map-us

çolak kalplerin taşsız kıralıyız anla
eğri yılanı bile düp-düz eyledik
söz veren dili yıkadık saf kanla
yalana sevgi öreni cinayet eyledik

İlyas Kırılı

Yalancı Bahar

zil çaldı
kapıya koşuşmaları özleyenler
hadi gürültülü teneffülerim
-----çıkın dışarı

sıla delen keremliğim
çığ düşse önüne eritirim,
mevzime şarapnel değse
kör kurşunla vuslatı gebertirim

yuh çeken debederliğime ne demeli
yolunacak kaç tel saçım varsa yoldum
bu mendebur hoyrat yollarda ne yemeli
ben kurtlu sofralarda helalle doydum

tam raksındayken hayatımın müzikal tarafı
arabekse düşen bertarafılığı yenemedim
her musibetliği kaldırmışken bir rafa
yalancı baharlarda aşkı hiç denemedim

İlyas Kırılı

Yamaç

birazdan kalkar yürek vapuru
denize şamar vura vura,
dere kenarında bir dalım ve kupkuru
alize yalpasında kırlırım dura dura

yamaç; yeşile bürünen ne varsa
baharda yaprak,suda yosun,cevherde zümrüt,
yamaç; ağırı dağının zirvesinde kar varsa
yamaç, inişi düşünmeksizin
-----hayat

kelimere düğüm vermek edebiyse
iplik iplik örülmek,kazak misali
beden çarmıklı,can ebediyse
ahşap dünyaya tabut çakmak,kızak misali

boşvermişliğin tandırı,şiş kalan gözler
yanmak odun ister,günah ister,
yunus'tan,mahsuni'den ezgiyle çalan sözler
kulağa altın küpeli mübah ister

İlyas Kırılı

Yangınım İstanbul Kadar

içim yangın yeri
tenim buz kesdiği
pul pul olmuş yüzümdeki deri
tanıyamazsın aynadaki aşığı

kalem kırılır sanırsın mahkememde
ve asılır dersin bir celsede
oysa hangi dar ağacında
kaç kelle bıraktım ki,
ama senin için kanun değiştirir
zorbalığa özenirim,
karlı dağlara haber eriştirir
eşkiya gibi gezinirim,
ateş külken yakar beni
korunu göz suyumla söndürürüm,
lakin içimde bir yangın var
tarifi erimişliğimde saklı
yangınım istanbul kadar

İlyas Kırılı

Yaprak Dökümü

usulca yaklaş
rüzgara teslim olmadan,
kuşlar dallarıma konmadan
tenimde bitir vuslatı,
al götür beni sararan benzimi
bir akşam kızılığında
dökülen yapraklarla
takip et izimi

bir resim çiz
insanın gayrısını
bir yaprakta bir giz
yeşilin sarısını ve bir elmanın
iki yarısını,
tuvalin ben olayım
baharı kat içime,
bir rüzgar ver dallara
sonra başlasın
yaprak dökümü...

İlyas Kırılı

Yara Gardaşındır

yara gardaşındır
ciğerim kan bağında
bu kara yel candaşındır
sille yemiş felek ağında

yetim kalmış bir yanım var
kör kafeslere koyma beni
bir anamdan küllenmiş yangınım var
körük olup zehretme her anımı

yara gardaşındır
göz pınarlarım açık
bu dilsiz sırdaşındır
biraz delidir birazda kaçık

iki el arasında vurma beni
kötü bilirim senden gayrısını
arsız sanma sakın bu gideni
sen affetmezsen allah affeder eğrisini

yara gardaşındır
kurşun bükerim önünde
bu yol yoldaşındır
helal et hakkını,ölüm gününde

el sözü göz-göze baktırmaz
dilim yaralıdır sana laf etmem
gardaş gardaşı ateşte yaktırmaz
iki damarda bir kanız,ölene dek gaf etmem

yara gardaşındır
pamuk ipliğinde şah damarı
kimi oğlun,kimi arkadaşındır
bin öğütle haz etmeden,yedim şamarı

bir bastonda bilirsin ayağım
yollar aksak hadi düz eyle
bu densiz önünde, ister asayım ister boğayım
kış kapıda gel avlumu güz eyle

yalan kan emer hançer kenarından
kırmızı şarapla doluverir yürek çanağı
filiz çürürse bir ömür çalınır çınarından
ne bey kalır ne ağa,yıkılır boyalı konağı

yara gardaşındır
kör düğüm olan benim
yüreğinde burkulan mezar taşındır
ismini sorma,işte o benim...

İlyas Kırılı

Yaradan Ne güzel Yaratmış Seni

bu dipsiz kayalıklarından akan incilen sızı
bulutlarına tutunur,şimşeklerinle kararır,
bu çiçek özlerinden toplanmış peteğin balsızı
arının kanatlarında aşka/aşka be gülüm sararır

dağı,taşı iniş çıkışlı doğa resimleri penceremde
ressama ne gerek,kipriklerim kalemim olur,
kuzu meleyişinde bulurum seni birde keremde
satsam şehrimi,çoban gibi heybemde aşkın kaybolur

gözlerine yeşilden bir tül serpilmişki; bakamam
ovalarında tirtıl olur gezer,kelebek olur uçarım,
göz yaşın bir ırmak gamzelerinde,ben akamam
yaradan ne güzel yaratmış seni,aptal aptal bakarım

ağaçta can verip,yeşil elbise giydiren mevlam
sazlı bakışlarına,nasıl da bir mana vermiş,
vurdum teline inceden,nağme nağme indi belam
yaradan vermişse seni bana,sabrına selametler ermiş

İlyas Kırılı

Yarim Yarim

çıkıyor gözlerimden,gözlerin
bir ela bir bela diyor eller;
baktım sararan yerlerine baharın
ha döküyor dalından ha kopartıyor yarımдан beni

sırtıma düştü ya eğrimişliğim
birde aksi hallerin bindi,
saçıma kar düştü saçıma seyrimişliğim
gayrı o sulu gözlerimde dindi

baharı geçte gel
kışları ısıtta yarim yarim
gece yi bölde gel
gündüzleri uyutta yarim yarim

İlyas Kırılı

Yaşıyorsa Bu Yürek

dillerde zılgıt titreye titreye
fırtına yemiş gemi misali
üşüyorum da sırtımdaki setreye
ceset diyorlar, yaşıyorsa bu yürek

yutkuna yutkuna kursaklar delinmiş
göz perdelerine özentiler tül tül hayat!
gece serin serin gördüğüm rüyalar bile elinmiş
hadi tabir et, yaşıyorsa bu yürek!

düşerse zihnime ilhamı, kırık kalem şairlerin
mürekkebine dökülür satır satır yazılırim,
kimi mecnunu dinler leylaya şikayet gibi şiirlerin
ozanı olurum gayri yaşıyorsa bu yürek

İlyas Kırılı

Yavrucağım

yetiş dost yetiş devran
yetişki ağlamaklıyım
tutuver selimi
bir badeyle
bağlayıver dilimi
bin vadeyle
kırıver belimi
heleki aslım asildir
bilineki neslim özümdür
bu yavrucağım bu çığ tufanım
şerefim ve sözümdür

(kızıma)

İlyas Kırılı

Yazar-ız

gözlerin, buz kesiği
üşümüşüm ağustosta nazardan
titrek ve diken diken tüylerim
ısınacak bir yüreğin var, bu yazardan

yazılardan daha yakınım cennet ötesindeki kıyıya
ateş parmaklığında kızaran yüzüm
günahım pişik, sevabım çiğ bir sayıya
yazılmış işte; iki çeşme iki gözüm

mahlukatı sebebiz hepimiz
ne vuslatı biliriz ne hakikati
bir yüreğimiz deliktir birde cebimiz
dikişten şiir dokur yazarın yırtık ceketi

İlyas Kırılı

Yeşeren Umutlar

bir tepede soğuk bekleyiş var
sanki üşümüş toprağın donmuş benzi,
bir ferim var gözlerimde, içimde bir aferim
tırmanışım sürünerek kurusada genizim

bir tepede ılık bir son bahar var
salınan yapraklara binen sirmaların gibi,
bir bahara iki ayrılık töhmet vede dar
yeşile büründe gel, düçar olan sırların gibi

bir gece ölüme benzer bıraktığın boşluklar
hangi resmi koysam, dolmuyor çerçeven
kalemi kırık bir hatıradır, içindeki loşluklar
bazen kokarda pare pare açılır penceren

zararı yok bu zemheride titreyen dizlerin
bir muhtırası var zaten, acı rüzgarların,
gökte maviye dalan kuşlarda bıraktığın izlerin
peşini sürsem kanat ister bir yanım

İlyas Kırılı

Yıkık Mahsen

düşlerden çıkta gel
öüşlerden kaçak
ve sevişmelere yasak
martısız bir denize
uçurtmasız maviye
çiçeksiz yeşile
yanaktaki ala
kırılan dala
kenarı delinmiş sala
ansızın binde gel

bilirsin köprüleri yıktım
gemileri yaktım
matematikselse birşey kalmadı
beni sana götüreceksin, leyleklere küsüm
taşladığım kuşlarda bana küs
haberini almak ne mümkün
ölmek demek bu
uçurum kenarı benimkisi
sense öbür kenarda
yaşamak iki kenar arası şimdi
yaprağı bile kıvıltırmaz şimdi rüzgar
bir kanat çırpımı bile yıkar beni
düşmek değil benimkisi
intihar hiç değil
uçmayı isterdim bir zaman
kanadımı hissetmesemde
bir yerlerde durur elbet
bir kayalık bir nehir
yada yıkık bir mahsen
olsun derim,
aşka dair kanat çırpım derim
ne kadar uçmayı bilmesekte
düşmek bize ait olsa gerek...

İlyas Kırılı

Yırtık Papuç

yaşamak ne kadar benden öte
ve ne kadar yakın birilerine
bir şehire bombalar yağarken
sicim sicim
sızlar içim
yanık kozalar
sönmüş ocaklar
tutmeyen bacalar
sanki kimin umrunda
bir taraf kadeh kadeh içerken
keyfi şarabını
bir yan varki
kan gölünde can pazarlığında insan
ya ar damarı yırtık
ya ölümü bilmez bir canavar
unutmuştur firavunun akıbetini

bir parçalı yürek oturur
toz toprak içinde
küçücük ellerinde
oyuncaktan bir silah
ve namlusunda intikam ateşi
bekler öylece
gözlerinde bir telaşın izi durur hala
sabırsız bir bekleyişdir
anlamak mümkünün pek altında
yani ölmek nasıldı acaba
babası ve annesi ayrılık denen şeymi
yani ayrılık kaç günlük
bir ay, bir yıl
yoksa hiçmi
yani ölmek böyle bişeymi
yaşamayı oyuncakların içinde
eğlenmek olarak bilen bir çocuğun
ölümü dönüş bileti olmayan
bir yolculuk olduğunu
nerden bilebilirki

nasıl da sıkı tutuyor silahını
birşeyler umrunda değil
oyuncak arabalar
uçaklar, robotlar
belkide üşümüyor
bir atlet ve düşük pantolonu
var sadece
birde yırtık pabuçları
hangi yolda yürürken
yada hangi şarabnel parçası
bu hale getirdi bilinmez
bilinen bir şey varki
ağlamak bu yaşta ağır gelir
gülmeyi unutmuş zaten

dua için kalkmış tozlu ellerinde
dudağından iki mırıldanma düşer
annemi babamı istiyorum

...

amarikan bombaların altında ezilen minik bir yürek için...

İlyas Kırılı

Yollar

merhaba kader dostum
dinle hele Şu adamın
dil yarası sözlerini
ben anlatırken arada bir
kafa salla yeter
aman sislendirme gözlerini

yıllarca direksiyon başında
bir lokma ekmek için
yollara serdim canımı
gönül sevdasından mıdır bilmem
hayata ortak ettim Şimdiki hanımı
kıt kanaat geçiniyordum işte
bu yollar bitmez dedim hep
ama kader kesti yollarımı
bir kaza geçirdim
yirmilik alyazmalım yuvarlanıverdi
ve patlayıverdi kaderimin lastiği
derelerde bir mezar buldum sanki
kefensiz yatıverdim
baktım tekerlek fıldır fıldır dönüyor tepemde
başım ha keza
bastona düştü Şu bedenim
hastaneye kaldırmışlar beni
anam gelmiş baş ucuma
tanıyamışım
bu herif bir daha iflah etmez demişler
karımın yakınları
haftası gelmeden
karım boşanma davası açmış
aklı sıra benden kaçıyorlar
kaderi hesaba katmadan

kader dedim ya dostum
bir vakit geldi
madalyonun ters yüzünü de
gösterdi bana
işler tıklarına girdi
kader rüzgarı arkadan esince
yollarım uzadıkça uzadı
daireler yapıp
sıfır komyon aldım,
al yazmalıya inat
dört evlilik yaptım beşinci yolda...
ondan sonra
hiç bir kadına yüz vermedim
muhabbetine takıldım sadece
vur patlasın çal oynasın
Şimdi o bar senin bu bar benim
keyfini sürüyorum
bana yapılan bir kalleşliğin,
cumartesi pazar hafta tatilim

kıran tuvalet giyiniyorum
altımda iki taksi var
üstü açık bir tosba
ve sıfırından bir mercedes,
üzerimdeki kıyafetime bakma
bunlar cenk elbiselerim
direksiyon salladığım zaman giyerim,
bazen aklıma gelirde
o efasızın çekip gidişi
damarlarım tıkanır
senle çözerim dostum
dökerim içimi tane tane
senide yorduysam
kusura kalma dostum...

İlyas Kırılı

Zalim Felek

yırtık kefene
cep diktirmiş felek
mızrabtan tabuta
giymiş deri yelek

sevgiyi gömdüğün yerde
yeşeren acılar var
umudu saklanan derde
doğacak güneşler var

her mektup bir adreste
kapı çalar zalim felek
eşiğim dar, kısa bir kereste
girdin ya içeri acıya ne gerek...

İlyas Kırılı

Zalimde Topal Gezer

istediğin neydi şıkır şıkır liralara
hani lıdyalılar olmasaydı diyorum
falancadan sonra gelen ziralar
bir cam bardağın dibinde seni içiyorum

geçmedi zihnimin deri kepekleri
döküle döküle omuzlarıma kar misali
burnu yerde koku peşinde sürten köpekleri
bilirim elbet,zalimlerde topal gezer

İlyas Kırılı

Zam

hayat nefes kadar
aldın verdinden ibaret
bir hal unutacak kadar
yok garibanda o cesaret

bugün yediğin simite
yarın para üstü dönülmüyor
akan çatıdaki kırık kiremite
kışın onarım hak görülmüyor

İlyas Kırılı

Zamane Evlat

son uyarı
ilk uyarıdan sonradır hep
ve kuşkusuzdur,
lakin çağ gömleği giymiştir edep
bir entrikada kaskosuzdur,
ata sır vermiş toruna
yemek terbiyesinden tutta
savaşta esir düşen askere dek,
ata toprak vermiş
üzerinde minareleri olan
ve daha çınlayan kilese çanlarından
her dine muhabbet vermişte
kendi kemirgenliğine son verememiş evlat,
ata öğüt vermiş
küpe olsun için umursamaz evladına
evlat essah sanmış
sallandırmış kulağında küpeyi
masa başlarında satıp vatani
atmış elinden tek kırmalı tüfeği,
ben gitmeden toprağımdan
el olup ben gelmişim yeniden,
ikide bir sözüme okey girmiş
oynaman anlamam demişim aniden,
panolarda ne yazar
her malzemenin üzerindeki markalarda ne!
adam adama sorar
burası amsredammı? newyorkmu?
hani benim taşralı yurdum
hani benim kanlı toprağım
nede çabuk kurumuş kanlarınız atam
resimler müzelerde dirilmenizi bekliyor,
her düşman günbegün
toprağına bir toprak daha ekliyor,
artık kimyasal silah avcıları
inceden bizide tetikliyor,
yularımızı bize verdinde
biz kime verdik
uyanıp görsen önce bana
sonra düşmana kükrersin

İlyas Kırılı

Zindan

ötesinde çok ötesinde
bir zaman
beri taraf var çok yakın
kap kara bir zindan,
tutulmayacak elbet
tavuk karası zifiriler,
sinmeyecek sanırım
üzerime seherden bir tan,
kömür gibi akmalı işte o an
damarımdaki kan,

yapışmalı sülükleşen zaman
tenimde emişmeli
akrep kara,yelkovan zindan
saniyeler asırlarla sevişmeli

mercimek kadar göze batan bir' ben'
yüzümde büyüme faslında,
bir ömürdür aynalara kalan hiğben
oda azrailin kılıcıdır aslında,
kını mezar taşında
tuzu ecel aşında
kimi kırk,kimi yüz yaşında,
düşer isteksizce
kavak dalından yaprağı,
süner rüzgarsız havada
öperek toprağı,
kapaklar tak-tak ederek
güneşi gömerken,
toprak taze tende
bir canı emerken,
lügat zorlanır dilsizin dilinde
lakin kara görünür tüm yazılar
kara duyulur tüm sesler,
bir nida ürkekliğine binmiş sahibiyile
peydah olur aniden....zindan,zindan

İlyas Kırılı

Zuhal Yıldızı

taşlı yollar ezmiş ayağımı
bu nasırları sormayın geceler
gölgelerinde yediğim dayağı
zabıtlar zuhal yıldızından inceler

mektebinde kar taneli yazmaların
binmiş düşük gezen belime
doluyla taşlanan azmaların
dualarla inmiş dilime

ben bakarım dilenmiş yanarımla
avucum açık,düşümeni beklerim
caddelere tutsak anlarımla
mapusuma bir gün daha eklerim

telli bu geceler telli yıldız gerdanlığın
ipe dizmiş mevlam haricinde sen;
sen saçtın soframa,ben merdanlığın
açtım zuhalimi lakin içinde sen

İlyas Kırılı